

การประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

โดย
นางมารีสา พันเปรม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การประเมินสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EVALUATION OF PHONICS TEACHING MATERIALS FOR PRIMARY 1-3
STUDENTS OF BANGKOK, NONGKHAM DISTRICT

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การประเมินสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม
โดย	มาริสสา พันเปรม
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาพร ฉายะระถี)

57254320 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : โฟนิคส์/สื่อการสอน

นาง มารีสา พันเปรม: การประเมินสื่อการสอนโฟนิคส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์และประเมินสื่อการสอนโฟนิคส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม 2) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อสื่อการสอนโฟนิคส์และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อสื่อการสอนโฟนิคส์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ 1) ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม จำนวน 17 คน โดยเลือกแบบเจาะจง 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม จำนวน 400 คน โดยใช้การประมาณค่าและกำหนดสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสำรวจรายการ 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของครู และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สื่อการสอนโฟนิคส์มีเนื้อหาตรงตามหลักการสอนของวิธีโฟนิคส์ ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและถูกต้องตามหลักภาษา มีกิจกรรมประกอบบทเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาและจุดมุ่งหมายของวิธีโฟนิคส์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน ใช้ภาพประกอบสื่อที่สวยงามและสื่อความหมายชัดเจน มีคู่มือครูคลังข้อสอบ แผนการสอนและสื่อประกอบอื่นๆที่มีประสิทธิภาพ 2) ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อสื่อการสอนโฟนิคส์อยู่ในระดับมาก และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อสื่อการสอนโฟนิคส์อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

57254320 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : Phonics/Teaching Materials

MRS. MARISA PANPRAME : THE EVALUATION OF PHONICS TEACHING MATERIALS FOR PRIMARY 1-3 STUDENTS OF BANGKOK, NONGKHAM DISTRICT THESIS
ADVISOR : PATTEERA THIENPERMPOOL, Ph.D.

The purposes of this research were: 1) to analyze and evaluate phonics teaching materials for primary 1-3 students of Bangkok, Nongkham district; 2) to investigate teachers' opinions toward phonics teaching materials and 3) to investigate students' opinions toward phonics teaching materials. The sample group included 2 groups were: 1) 17 English teachers in primary 1-3 students of Bangkok, Nongkham district selected by purposive sampling 2) 400 primary 1-3 students of Bangkok, Nongkham district were studying English in the first semester academic year 2018 by determining sample. The instruments included: 1) the checklist 2) a questionnaire on teachers' opinions and 3) a questionnaire on students' opinions. The data were analyzed by mean and standard derivation.

The result of the study indicated that: 1) The phonics teaching materials provided contents based on the principles of phonics instruction. The language is appropriate for students' level and grammatically correct. The learning activities were consistent with the contents of the lessons, the aims of the school curriculum and phonics instruction. Promote students to achieve the objectives of the lessons. The pictures provided in the materials are beautiful and convey clear meaning. There are teacher's manuals, quizzes, lesson plans and other effective materials. 2) Teachers' opinions toward phonics teaching materials were at a high level and 3) students' opinions toward phonics teaching materials were also at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการให้คำปรึกษา คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จจากอาจารย์ ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาพร ฉายะธลี ดร. พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ ประธานตรวจสอบสารนิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบ และผศ.ดร.เสถียรม โตรัตน์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ดร. พลารักษ์ ไชโย อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี นางสุกานดา เปี่ยมบริบูรณ์ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี นางสาวสุปราณี พุ่มมอม อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ นายคณิษฐ์ มีรักษ์ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดอุดมรังสี นายภิรมย์ศักดิ์ กิจพัฒนาสมบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดหนองแวม นางพรทิพย์ มาศรีนวล ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านขุนประเทศ นางวราภรณ์ พุทธวงษ์ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประชาบำรุง ว่าที่พันตรีจำเริญ จันทร์เพ็ญ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีนวลธรรมวิมล นายปิยะพงษ์ ภิรมย์ไชย ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมนต์จรัสสิงห์อนุสรณ์ คณะครู นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน ที่ให้กำลังใจมาด้วยกันตลอดระยะเวลาการศึกษา

ความสำเร็จของการวิจัยครั้งนี้ ขอบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยและขอมอบผลของความสำเร็จให้กับครอบครัวที่ให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

มาริสสา พันเปรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
คำถามการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	9
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	10
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การสอนการอ่านออกเสียง.....	13
ความหมายของการอ่านออกเสียง.....	13
ความสำคัญของการอ่านออกเสียง.....	13
หลักการสอนอ่านออกเสียง.....	15
กิจกรรมการสอนอ่านออกเสียง.....	16
ประโยชน์การอ่านออกเสียง.....	16

การประเมินผลของการอ่านออกเสียง.....	17
สาระทักษะการสอนอ่านออกเสียง.....	18
การสอนโดยใช้โฟนิกส์.....	21
ความหมายของโฟนิกส์.....	21
ประวัติความเป็นมาของโฟนิกส์.....	22
ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของโฟนิกส์.....	25
หลักการสอนโฟนิกส์.....	27
กลยุทธ์ในการสอนโฟนิกส์.....	30
การจัดลำดับเนื้อหาการสอนโฟนิกส์.....	31
สื่อการสอน.....	36
ความหมายของสื่อการสอน.....	36
ความสำคัญของสื่อการสอน.....	39
ขั้นตอนการสร้างสื่อการสอน.....	40
ประโยชน์ของสื่อการสอน.....	42
การประเมินสื่อการสอน.....	43
ความหมายของการประเมินสื่อการสอน.....	43
หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสื่อ.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านโดยใช้โฟนิกส์.....	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินสื่อการสอน.....	64
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	66
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	66
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	67
รูปแบบการวิจัย.....	67

เครื่องมือที่ใช้วัดในการวิจัย.....	67
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจรายการ.....	74
ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครู.....	82
ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน.....	87
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
การดำเนินการวิจัย.....	91
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	96
รายการอ้างอิง.....	97
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมืองานวิจัย.....	103
ภาคผนวก ข แบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม.....	107
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม.....	116
ภาคผนวก ง แบบประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม.....	125

ภาคผนวก จ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบประเมินสื่อการสอน สอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม	129
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม	132
ภาคผนวก ช ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบสอบถามความ คิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม.....	135
ภาคผนวก ซ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	138
ภาคผนวก ฅ ข้อมูลคะแนนจากการทำแบบประเมินสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม	140
ภาคผนวก ญ ข้อมูลคะแนนจากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการ สอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม	142
ภาคผนวก ฎ แบบตอบรับและเกียรติบัตรการนำเสนอผลงานวิจัย	159
ประวัติผู้เขียน	162

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์	75
ตารางที่ 2 ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครู	83
ตารางที่ 3 ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน	87

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 การประเมิน การวัดและการตัดสินคุณค่า	44
ภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการประเมินภายใน และภายนอกของสื่อการสอน	54

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อกล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น เป็นที่แน่นอนว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่นิยมใช้ทั่วโลกมีมากกว่า 60 ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ Crystal (2004, p. 1) ความสำคัญของภาษาอังกฤษนั้นมีอยู่ทั่วโลก ทั้งในด้านการศึกษา ธุรกิจ การปกครอง และสถานการณ์ในสังคมที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะทำความเข้าใจได้ว่าความต้องการของคนนั้นต้องการที่จะอนุรักษ์ภาษาแม่ของตนเองไว้ การเจริญเติบโตของการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่หนึ่งและสองมีอย่างต่อเนื่อง ไม่ได้มีการกำหนดความหลากหลายของภาษา ภาษาท้องถิ่นและสำเนียงที่เป็นมาตรฐาน Lucantoni (2002, p. 3) ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากภาษาต่างประเทศนั้นถือได้ว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่จะใช้เพื่อสื่อสาร เป็นเครื่องมือที่ใช้ศึกษาหาความรู้รวมถึงใช้เพื่อการประกอบอาชีพ ใช้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของประชาคมโลก ทั้งนี้ยังจำเป็นต้องตระหนักถึงมุมมองและความหลากหลายทางวัฒนธรรมโดยภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ภาษาอังกฤษ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.1)

จากความสำคัญดังกล่าวจึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งทักษะภาษาอังกฤษประกอบด้วยทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทักษะด้านการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้า หาข้อมูลเพื่อเพิ่มความรู้ ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงพระราชทานเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ว่า “การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่ง

ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตอันเป็นประโยชน์แก่ตนและสังคม ในเชิงวิชาการนั้นการอ่านมิใช่เพียงเป็นการรับสารเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความคิด และภูมิปัญญาอันซับซ้อน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งที่ต้องการการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เพื่อนำผลของการศึกษาวิจัยไปปฏิบัติใช้ให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาบุคลากรในระดับการศึกษา และสาขาอาชีพต่าง ๆ” การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพรวมไปถึงการสร้างความเข้าใจและความตระหนักในวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างและหลากหลาย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.1) จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาหาความรู้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 นั้น การอ่านภาษาอังกฤษยังได้เน้นถึงการอ่านออกเสียง สะกดคำดังเช่นในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตัวอักษรเสียงตัวอักษรและสระ การสะกดคำและประโยค หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับสูง-ต่ำในประโยค และสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย นำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตัวชี้วัดที่ 1 ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.8-9) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้มีนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยมีแนวทางการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยจัดการเรียนการสอนโดยครูไทยที่ได้รับการพัฒนา และเตรียมความพร้อมอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการออกเสียง (Phonics) การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เทคนิค และกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษาในวิชาดังกล่าว และการวัด และประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสนับสนุนด้านสื่อ และแผนการจัดการเรียนรู้สองภาษา โดยที่โรงเรียนที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการ EBE ต้องเข้าสู่กระบวนการเตรียมความพร้อมและสนับสนุนช่วยเหลือจากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อนการดำเนินการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึง

ความสำคัญของวิธีโฟนิกส์ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการสอนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสอนการออกเสียงของ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่ได้กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารไว้ว่า เพื่อการบรรลุผลสำเร็จในการสื่อสารตรงตามจุดมุ่งหมายนั้น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทั่วไปของพวกเขาควบคู่ไปกับความสามารถพิเศษในการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องเพื่อการสื่อสาร โดยความสามารถในการสื่อสารในที่นี้ มีองค์ประกอบดังนี้คือ ความสามารถทางภาษาศาสตร์ ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม และความสามารถทางการให้เหตุผล โดยที่ความสามารถทางภาษาศาสตร์ที่กล่าวข้างต้นนั้น ได้กล่าวถึงความสามารถในการออกเสียงนั้นได้รวมถึงความรู้ และทักษะในกระบวนการรับรู้ และการสร้างหน่วยเสียงของภาษา และการเข้าใจของพวกเขาในบริบทเฉพาะ ลักษณะพิเศษเกี่ยวกับสัทศาสตร์ที่แยกหน่วยเสียง (ลักษณะที่มีจุดเด่น เช่น voicing, rounding, nasality, plosion) ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงของคำ (โครงสร้างที่แบ่งเป็นพยางค์ ส่วนของหน่วยเสียงการเน้นคำหนัก-เบา เสียงสูงเสียงต่ำของคำ) การออกเสียงเป็นประโยค (ฉันทลักษณ์) ที่ประกอบด้วยการเน้นหนักเบาในประโยคและเสียงสัมผัส รวมถึงการกร่อนเสียง ประกอบด้วย การกร่อนเสียงสระ รูปแบบที่อ่อนแข็ง การกลืนเสียง และการตัดสระหรือพยางค์ออกจากคำ

จากความสำคัญและจุดมุ่งหมายของวิธีโฟนิกส์นั้นช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เด็กสามารถเรียนรู้ และอ่านคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องโดยอาศัยการเทียบเสียงของพยัญชนะ และสระ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้เดิมไปประยุกต์ใช้ในการอ่านคำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันได้ ดังที่ Heilman (1968, p. 22-23) ได้กล่าวว่ววิธีการสอนโฟนิกส์มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดเตรียมผู้อ่านให้มีความสามารถในการเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษรได้ การประยุกต์ใช้ทักษะของโฟนิกส์กับคำที่ไม่คุ้นเคยผู้อ่านต้องผสมเสียงเข้าด้วยกันตามลำดับของตัวอักษรที่ปรากฏในคำจึงทำให้ผู้อ่านนั้นอ่านออกเสียงคำออกมาได้ ในการประยุกต์ทักษะทางด้านโฟนิกส์กับคำที่ไม่รู้จักผู้อ่านจะผสมเสียงตามลำดับของตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในคำโดยความสามารถนี้จะไม่เกิดเมื่อการออกเสียงของสัญลักษณ์คำในทันที การรับรู้คำนั้นไม่ควรจะมีความยุ่งยากของเสียงเฉพาะของตัวอักษร นอกจากนี้ Adam (1990) ได้กล่าวว่าโดยสรุปแล้วความรู้ละเอียดลึกซึ้งในตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำและกลุ่มคำ และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการออกเสียง เป็นความสำคัญที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งการอ่านให้คล่องแคล่ว และการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น วิธีการสอนออกแบบมาเพื่อพัฒนาสภาพของเด็กในเรื่องของ

การสะกดคำ และความสัมพันธ์ในการออกเสียงดังกล่าวควรเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งสามารถสรุปได้อีกหนึ่งว่าแนวทางที่ดีที่สุดในการสร้างคำศัพท์ของเด็กคือ การให้เด็กได้อ่านและทำความเข้าใจความหมายของคำในบริบท วิธีโฟนิกส์มีวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้เด็กมีความสามารถในการถอดรหัสคำ ควรจะรวมทักษะหลายทักษะไว้ในบริบทเดียวกันที่ใช้ในการสอนพวกเขา เช่น ถ้าเด็กได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับเป็ด (duck) คำเหล่านี้ก็ควรจะปรากฏอยู่ด้วย เช่น กัน quack, quick และ quiet สิ่งเหล่านี้จะเป็นเหตุผลที่ดีสำหรับการแนะนำความเหมือนของ qu ที่ออกเสียง /kw/ ผู้เรียนจะประยุกต์ส่วนประกอบของโฟนิกส์ได้ทันที และจะเห็นวัตถุประสงค์และคุณค่าของโฟนิกส์ Adam (1990) และยังได้แนะนำวัตถุประสงค์ของการสอนโฟนิกส์ว่าเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่จะอ่าน เชื่อมโยงใจความได้อย่างอิสระ สำหรับผู้เรียนมีหน้าที่สำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างสองทักษะซึ่งอาจจะมีทิศทางที่ตรงกันข้าม มันเป็นเพียงธรรมชาติของการอ่านที่สามารถสร้างสาระของแผนการสอนโฟนิกส์ได้อย่างเห็นได้ชัด มันเป็นเพียงโอกาสของการอ่านที่สามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนนั้นคุ้มค่าสำหรับพวกเขา รวมถึง Heilman, Blair and Rupley (2002) ยังได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของวิธีการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ไว้ว่า วิธีการสอนโฟนิกส์ประกอบด้วยการสอนความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรซึ่งผู้เรียนสามารถระบุคำใหม่ได้หลายคำ วิธีนี้มีความสำคัญอย่างมากในการช่วยให้ผู้อ่านในระดับเริ่มต้นมีความเข้าใจระบบการทำงานของภาษา ผู้อ่านพบเจอคำหลายคำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จึงไม่สามารถจดจำได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องอาศัยการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรในการผสมประกอบกับบริบทและความเข้าใจเพื่อสร้างคำที่สมเหตุสมผล นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญได้ว่าพวกเขาอ่านอะไรอีกทั้ง Reutzel and Cooter Jr (2000) ยังได้กล่าวว่ววิธีการสอนโฟนิกส์มีความสำคัญมากเกี่ยวกับการสะกด และเกี่ยวข้องกับเสียงของคำพูดอย่างเป็นระบบ และเป็นแนวทางในการเดาได้ Burns, Griffin and Snow (1999) อ้างถึงใน National Reading Panel (2000) มีงานวิจัยรับรองว่าวิธีโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่เป็นระบบ และมีความชัดเจน ซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนอย่างไม่เป็นระบบหรือวิธีการสอนแบบอื่น ๆ ที่หลีกเลี่ยงการสอนตามแบบของวิธีโฟนิกส์ รวมถึง Karlin (1980) ได้กล่าวว่าวิธีการสอนโฟนิกส์นั้นมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในการระบุคำ และเพื่อผสมเสียงของคำหลาย ๆ คำหรือคำที่มีหลายพยางค์ได้อย่างเหมาะสม

จะเห็นได้ว่าจากความสำเร็จของการอ่านออกเสียงโดยวิธีโฟนิกส์นั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็ก วิธีนี้มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และการสะกด

คำอีกทั้ง กระทรวงศึกษาธิการเห็นถึงความสำคัญของวิธีการสอนนี้จึงได้มีนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูป การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งที่กล่าวมาข้างต้น ทางสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครจึงได้เห็นถึง ความสำคัญดังกล่าว และจัดส่งสื่อการสอนโพนิกส์มายังโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครเพื่อใช้เป็น สื่อการสอนให้กับนักเรียนเนื่องจากเห็นถึงความสำคัญของสื่อการสอน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะ และประสบการณ์สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมให้แก่ผู้เรียน สื่อการเรียนรู้อยู่ยุคปัจจุบันมีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้ง มลิวลีย์ ผิวคราม (2552) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน นั้นช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และสร้างความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น ทำให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยัง สร้างสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่ ส่งเสริมการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่าง ผู้เรียน เกื้อหนุนผู้เรียนที่มีความสนใจ และความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันให้สามารถเรียนรู้ ได้ทัดเทียมกัน ช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียนให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้เรียนจะ ได้รับการเรียนรู้ในหลายมิติจากสื่อที่หลากหลาย ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจเชิง เนื้อหา และกระบวนการ และความรู้เชิงประจักษ์ รวมถึงเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะ อีกทั้ง สื่อนั้นยังมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง โดยที่ ณรงค์ สมพงษ์ (2535) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ สื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อนั้นช่วยให้คุณภาพของการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจัง และมีความหมายชัดเจนต่อผู้ได้รับการส่งเสริม ช่วยให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เรียนรู้ในปริมาณที่มากขึ้นใน เวลาที่รวดเร็ว ช่วยให้ผู้ได้รับการส่งเสริมมีความสนใจ และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานที่ส่งเสริม ช่วยให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจดจำ ประทับความรู้สึก ทำอะไรได้รวดเร็วและดีขึ้น และช่วยให้ผู้ได้รับการ ส่งเสริมสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ศึกษาได้ลำบากสามารถใช้สื่อเข้าช่วยได้ อีกทั้ง ฐาปนีย์ ธรรมเมธา (2541) ยังได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการสอนไว้ว่า คุณค่าของสื่อการสอนนั้นมีหลายด้านประกอบ ไปด้วยคุณค่าของสื่อต่อครูผู้สอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระในด้านการเตรียมการสอน เนื้อหาการสอน โดยสามารถจัดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อที่สอน เช่น บทเรียนโปรแกรม หรือชุดการสอน อีกทั้งยัง

ช่วยสร้างบรรยากาศในการสอนให้น่าสนใจช่วยให้เนื้อหาในการสอนน่าสนใจ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้สอน และเป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนนั้นมีความกระตือรือร้นในการเตรียมการสอนอยู่เสมอ อีกด้านหนึ่งคือ คุณค่าของสื่อต่อตัวผู้เรียน โดยสื่อการสอนช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียนทำให้เกิดความสนุกสนาน และไม่เบื่อหน่ายการเรียน อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหา บทเรียนที่ยุงยากให้ง่าย และรวดเร็วขึ้นตลอดจนช่วยสร้างความคิดรวบยอดได้อย่างรวดเร็ว ช่วยแก้ปัญหาในความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านศักยภาพและความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และยังช่วยดึงประสบการณ์นอกห้องเรียนอันมีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่มาสู่ประสบการณ์ภายในห้องเรียนได้ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมและกระบวนการ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สร้างสภาพแวดล้อม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่น่าสนใจ และทำให้ผู้อ่านรู้อยากเห็น ส่งเสริมการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน เกื้อหนุนผู้เรียนที่มีความสนใจ และความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่างกันให้ผู้เรียนได้เท่าเทียม ช่วยให้ผู้เรียนบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกัน ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติม ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ในหลายมิติจากสื่อที่หลากหลาย และเชื่อมโยงโลกที่อยู่ไกลตัวจากผู้เรียนให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

แต่ทั้งนี้สื่อการสอนที่จะนำมาใช้กับผู้เรียนจะต้องมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยสื่อจะต้องมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร ดังที่ ฐาปนีย์ ธรรมเมธา (2541) ได้กล่าวถึงการประเมินสื่อการสอนไว้ว่า สื่อที่นำมาใช้ในการสอนนั้นควรมีการประเมินผลในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 คือประเมินการวางแผนการใช้สื่อ เพื่อดูว่าสิ่งต่าง ๆ ที่วางไว้นั้นดำเนินไปตามแผนหรือไม่ หรือเป็นไปเพียงตามหลักการ และทฤษฎี แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริงจึงควรเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงในครั้งต่อไป ขั้นตอนที่ 2 คือการประเมินการใช้สื่อ ปัญหาในการใช้สื่อมีสาเหตุ และแนวทางการแก้ไขอย่างไร จากนั้นประเมินผลหลังการใช้สื่อว่ามีผลเกิดกับผู้เรียนอย่างไร ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ และผลที่ได้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์ อีกทั้ง กิดานันท์ มลิทอง (2540) ยังได้กล่าวถึง

การประเมินสื่อการสอนไว้ว่า เมื่อผู้สอนมีการใช้สื่อตามขั้นตอนต่าง ๆ นั้นควรจะต้องมีการวิเคราะห์ว่าการใช้สื่อการสอนมีความเหมาะสม และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ดังนั้นจึงควรมีการประเมินผลการใช้สื่อการสอนตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ อันดับแรกประเมินการวางแผนการใช้สื่อเพื่อดูว่าสิ่งต่าง ๆ ที่วางแผนไว้นั้นดำเนินไปตามแผนที่วางหรือไม่ หรือเป็นไปเพียงตามหลักเกณฑ์แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง จึงต้องเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อแก้ไขปรับปรุงในการวางแผนครั้งต่อไป จากนั้นประเมินกระบวนการใช้สื่อการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนมีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง มีสาเหตุมาจากอะไร และมีการเตรียมการป้องกันไว้หรือไม่ และประเมินผลจากการใช้สื่อ เป็นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรงว่าเมื่อเรียนแล้วสามารถบรรลุผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ และผลที่ดีนั้นเป็นไปตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์ ทางด้านกระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนรู้อยู่ว่าเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการใช้สื่อมาวิเคราะห์ให้เกิดความชัดเจนว่ามีอุปสรรคปัญหาจากการใช้อย่างไร มีความเหมาะสมกับกิจกรรม และกลุ่มผู้เรียนในระดับใด โดยจะต้องพิจารณาลักษณะทางกายภาพของสื่อและสาระที่สื่อสารไปยังผู้เรียน บางครั้งสื่อการเรียนรู้นำมาใช้แล้วอาจมีความเหมาะสมด้านกายภาพ แต่คุณค่าในด้านสาระยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย การประเมินจะช่วยให้การตัดสินใจเลือก และใช้สื่อการเรียนรู้อำนาจในการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป หรือพัฒนาโดยการดัดแปลง ปรับปรุงแก้ไขจัดทำเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยวิธีการประเมินสื่อการเรียนรู้อันมีประสิทธิภาพนั้นควรดำเนินการประเมินในรูปแบบคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายดังนี้คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่ประเมิน ซึ่งจะช่วยพิจารณาในด้านหลักวิชาของสื่อที่จะประเมินถูกต้องเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ผู้มีประสบการณ์ในด้านการสอนหรือการนิเทศซึ่งจะช่วยตรวจในแง่เนื้อหาที่น่าเสนอ กิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ผู้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรซึ่งจะเป็นผู้ช่วยตรวจ และพิจารณาว่าหนังสือเล่มนั้น ๆ สอดคล้องกับหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำหรือไม่ นอกจากนี้ จินตนา ไบกาชุย (2534) ได้กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนไประยะหนึ่งประมาณ 1-3 ครั้ง ผู้สอนก็ควรรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินสื่อการเรียนการสอน อันจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนนั้นต่อไป โดยการประเมินสื่อมีเกณฑ์สำคัญดังนี้ คือ สื่อการเรียนการสอนนั้นสามารถใช้ศึกษาให้ได้ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญเพียงใด สะดวกในการจัดทาและสะดวกในการใช้เพียงใด เอื้อประโยชน์ในการให้ข้อมูล พัฒนาความคิด ค่านิยมและคุณธรรมที่

หลักสูตรต้องการเพียงใด มีประสิทธิภาพในการใช้หรือไม่จำเป็นต้องใช้สื่ออื่นมาช่วยมากนักเพียงใด และการใช้สื่อการเรียนการสอนนั้น เป็นไปอย่างเหมาะสมตามขั้นตอนหรือไม่ การประเมินสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ เป็นงานวิชาการที่สำคัญของผู้สอน ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงรูปแบบ และขั้นตอนในการใช้สื่อการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน และเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมากยิ่งขึ้น

จากความสำคัญของการประเมินสื่อการเรียนการสอนดังที่มิ้นกการศึกษาได้กล่าวไว้ให้เห็นว่าสื่อการเรียนการสอนนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องทำการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพ และความเหมาะสมกับผู้เรียน รวมถึงความสอดคล้องในเนื้อหาหลักสูตร โดยสื่อที่จะทำการประเมินเป็นสื่อการเรียนการสอนโปนิกส์ ของสำนักพิมพ์ Dickens Publishing ประเทศอังกฤษ ได้ถูกออกแบบมาเพื่อการเรียนรู้หลักการ ออกเสียงโปนิกส์ และการเรียนรู้หลักภาษาเบื้องต้นโดยใช้คู่กับปากกาสมาร์ทเพิน และหนังสือชุดพร้อมคู่มือ การใช้งาน และคู่มือครู ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ และต้องการประเมินสื่อการเรียนการสอนโปนิกส์ดังกล่าวที่ได้รับจากสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกสื่อการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์และประเมินสื่อการเรียนการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสื่อการเรียนการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการเรียนการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

คำถามการวิจัย

1. สื่อการเรียนการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม มีลักษณะอย่างไร และมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นสื่อการเรียนหรือไม่

2. ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม มีความคิดเห็นต่อการสอนโดยการใช้สื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม อย่างไร

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้สื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

1. สื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม มีความเหมาะสมสำหรับนำมาใช้ เป็นสื่อการสอน

2. ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม มีความคิดเห็นต่อการสอนโดยการใช้สื่อการสอนโพนิกส์ในระดับดี

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้โดยการใช้สื่อการสอนโพนิกส์ในระดับเห็นด้วยมาก

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากร ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

1.1 ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่กำลังสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 18 คน

1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่กำลังศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,915 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

2.1 ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่กำลังสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 18 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 สำนักงานเขต ได้ครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน โดยไม่ใช้ผู้วิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขมที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,915 คน โดยใช้การประมาณค่า และกำหนดสัดส่วนของ Krejcie and Morgan (1970) ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินสื่อการสอนโปนิกส์ หมายถึง การวิเคราะห์สื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม โดยพิจารณา 5 ประเด็น คือ ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรม ประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นด้านสื่อประกอบอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกสื่อการสอน รวมถึงประเมินสื่อโดยการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยการใช้สื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม
2. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม
3. ความคิดเห็นของครูผู้สอน หมายถึง ความรู้สึกของครูผู้สอนที่มีต่อสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม
4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม
5. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางสำหรับการส่งเสริม และสนับสนุนการจัดหาสื่อ และอุปกรณ์รวมถึงแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนโปนิกส์ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
2. ครูผู้สอนมีแนวทางในการคัดเลือกและประเมินสื่อการสอนโปนิกส์เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน
3. ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาการประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ในการดำเนินงานวิจัย โดยแยกหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 การสอนการอ่านออกเสียง

2.1.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง

2.1.2 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

2.1.3 หลักการการสอนอ่านออกเสียง

2.1.4 กิจกรรมการสอนอ่านออกเสียง

2.1.5 ประโยชน์ของการอ่านออกเสียง

2.1.6 การประเมินผลของการอ่านออกเสียง

2.1.7 สารพัดทักษะการสอนอ่านออกเสียง

2.2 การสอนโดยใช้โฟนิกส์

2.2.1 ความหมายของโฟนิกส์

2.2.2 ประวัติความเป็นมาของโฟนิกส์

2.2.3 ความสำคัญ และจุดมุ่งหมายของโฟนิกส์

2.2.4 หลักการสอนโฟนิกส์

2.2.5 กลยุทธ์ในการสอนโฟนิกส์

2.2.6 การจัดลำดับเนื้อหาการสอนโฟนิกส์

2.3 สื่อการสอน

2.3.1 ความหมายของสื่อการสอน

2.3.2 ลักษณะของสื่อการสอนที่ดี

2.3.3 ความสำคัญของสื่อการสอน

2.3.4 ขั้นตอนการสร้างสื่อการสอน

2.3.5 ประโยชน์ของสื่อการสอน

2.4 การประเมินสื่อการสอน

2.4.1 ความหมายของการประเมินสื่อ

2.4.2 หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินสื่อ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านโดยใช้โฟนิกส์

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินสื่อการสอน

การสอนการอ่านออกเสียง

ความหมายของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นขั้นตอนหนึ่งในการนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระของสิ่งที่อ่าน จนนำไปสู่ทักษะของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านออกเสียง ดังนี้

Karlin (1980) ได้กล่าวว่าการอ่านออกเสียงเป็นการฝึก ทำให้เด็กได้อ่านออกเสียงในเรื่องราวที่ทำให้เด็กได้มีโอกาสใช้ทักษะการอ่านและการพูด ให้ข้อมูลครูเกี่ยวกับการอ่านของเขา ครูยังต้องเป็นผู้สื่อข่าวเด็กมีความต้องการอ่านออกเสียงแม้แต่เด็กที่อ่านไม่คล่อง Bush and Huebner (1979) ได้กล่าวว่าการอ่านออกเสียงคือ กระบวนการของการอ่านสิ่งพิมพ์หรือเครื่องมือทางการเขียนด้วยเสียงดัง โดยส่วนใหญ่แล้วเรามักจะอ่านในใจมากกว่าที่จะอ่านออกเสียง เมื่อเราอ่านออกเสียงมีจุดประสงค์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เราอ่านเนื้อหาบางอย่างโดยที่เรามีการเตรียมตัวเป็นอย่างดีสำหรับกลุ่มหรือสมาคมของเรา หรือในโบสถ์ พรรคการเมือง หรือองค์กรทางสังคมของเรา เราอาจจะอ่านประกาศ หนังสือ กวีนิพนธ์ นิยามของคำในพจนานุกรม หรือข้อความโทรศัพท์และ Mangieri, Bader and Walker (1982) ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงว่าเป็นแนวทางที่ครูสามารถรวมขั้นตอนการอ่านการเขียนเข้ากับขั้นตอนการใช้ภาษาโดยทำให้การอ่านออกเสียงเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนในปัจจุบัน ซึ่งครูอาจจะเป็นผู้อ่าน และนักเรียนก็สามารถอ่านได้ อาจจะอ่านจากในหนังสือหรือเรื่องราวที่สมบูรณ์ซึ่งสามารถอ่านเพียงส่วนเดียวหรือส่วนที่นักเรียนน่าจะสนใจมากกว่าได้

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการอ่านอย่างมีวัตถุประสงค์ เป็นการฝึกทักษะในการอ่านนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยอาศัยการฝึกฝนที่เพียงพอ

ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นขั้นตอนการสอนอ่านที่มีความสำคัญขั้นตอนหนึ่งโดยมีนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

Austin and Morrison (1963) ยอมรับว่าได้ใช้เวลาในการพิจารณาเวลาที่ใช้สำหรับการอ่าน ถึงแม้ว่าการอ่านในใจจะมีประโยชน์ในการอ่านของระดับประถมสามและสี่ 30 เปอร์เซ็นต์ของครูยังคงให้ความสำคัญในการอ่านออกเสียงมากที่สุด จากการสังเกตบันทึกครูเหล่านี้รู้ถึงเหตุผลคัดค้านบางอย่างในการอ่านออกเสียง เช่น เดียวกับประโยชน์ที่ได้รับ แต่ยังคงยืนยันกรานในประโยชน์และการฝึกใช้อย่างถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะความต่อต้านในแนวคิดนั้นยังไม่มี ความรุนแรงจนเกิดการเปลี่ยนแปลง บางคนอาจยอมรับประโยชน์ของการอ่านออกเสียงในขณะที่บางคนยังไม่เชื่อในความมีประสิทธิภาพของเทคนิคและวิธีการสอน อีกทั้ง Dallmann (1978) ยังได้กล่าวถึง

ความสำคัญในการอ่านออกเสียงทำให้เด็กได้พัฒนาอารมณ์และการเข้าสังคม ความสมบูรณ์ของการประเมินคุณค่าในงานเขียนสามารถเกิดขึ้นขณะที่เด็กอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่น และความมั่นใจในตนเอง หากครูหลายคนให้ความสำคัญกับการอ่านในใจของพวกเขา โชคดีที่การอ่านออกเสียงได้ถูกละเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาที่ให้ความสนใจกับการอ่านออกเสียงน้อยมาก มันอาจจะเป็นที่ใดในความเป็นจริงแล้วมีเพียง 1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่จะอ่านโดย การอ่านออกเสียง อย่างไรก็ตามความถี่ของการใช้บางทีก็ไม่ได้หมายความว่าวิธีนี้มีความสำคัญเพียงอย่างเดียวเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ เท่านั้น ปัจจัยหลายด้านที่มีคุณค่าของทักษะ และความชำนาญ มันควรที่จะแสดงถึงความสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นส่วนประกอบในหลักสูตร การอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่มีคุณค่า สิ่งนั้นไม่ได้ถูกเรียนรู้โดยอัตโนมัติในโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพของวิธีการสอนการอ่านในใจ ในกรณีของเด็กชาย และเด็กหญิงหลายคนเป็นไปได้ว่าส่วนใหญ่ให้ ความสนใจในความต้องการของครูถ้าทักษะในการอ่านออกเสียงที่ได้เรียนรู้มานั้นเพียงพอ จุดเน้นที่สำคัญ นักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาบางท่านยังให้ความสำคัญต่อการสอนการอ่านในเรื่องของการอ่านออกเสียงมากกว่าการเขียนในการสื่อสาร ความสำคัญนี้มาจากคุณค่าสำคัญของการอ่านออกเสียง และทักษะที่ตามมาคือการฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนแรกของการเรียนรู้การอ่าน หนึ่งในคุณค่าสำคัญของการอ่านออกเสียง ไม่เพียงแต่ความใส่ใจที่ได้ ยังได้สร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และการพัฒนาอารมณ์ของเด็ก การพัฒนาการอ่านออกเขียนได้มาจากวิธีการสอนการอ่านออกเสียงแก่เด็ก ๆ นอกจากนั้นความสัมพันธ์ที่เหมือนกันระหว่างสมาชิกกลุ่มอาจจะสร้างสรรค์หรือเข้มแข็งมากขึ้นจากประสบการณ์การอ่านออกเสียงเด็ก ๆ อาจต้องการการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มของพวกเขาว่าเขานั้นมีความสามารถในการอ่านนิทาน เรื่องเล่า หรือเรื่องจริงที่น่าสนใจจากการอ่านหนังสือ นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ นักเรียนหลายคนไม่ได้ยึดเหนี่ยวในกิจกรรมอื่น ๆ อาจจะเป็นที่ยอมรับในสมรรถนะที่ดีกว่าด้านการอ่านออกเสียง อย่างไรก็ตามการอ่านออกเสียงอาจจะช่วยพวกเขาได้พัฒนาความเชื่อมั่น และความมั่นใจใน ถึงแม้ว่าข้อควรพิจารณาในการอ่านและแนวโน้มของหนังสือคู่มือของผู้อ่านระดับพื้นฐานนั้นจะไม่ครอบคลุมการอ่านออกเสียง กิจกรรมนี้ยังคงครอบคลุมเวลาในชั้นเรียนของห้องเรียนระดับประถม อีกทั้ง Fountas and Pinnell (1996) ได้กล่าวถึงคุณค่าในการอ่านออกเสียงให้เด็กกว่า เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เด็กต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการฝึกฝน เป็นการสาธิตการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ พัฒนาความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มพูนคำศัพท์ ขยายองค์ความรู้ด้านไวยากรณ์ สร้างสร้างประชาคมของผู้อ่านผ่านความสนุกสนานและแลกเปลี่ยนความรู้ และทำให้รู้ถึงบริบท การใช้พื้นฐานเพื่องานเขียนหรืออื่น ๆ ผ่านการอ่าน รวมถึง Farris, Fuhler and Walther (2004) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของการอ่านออกเสียงในเด็กนั้น ได้มีการตีพิมพ์ในงานวิชาการด้านการศึกษาย้อนกลับไปในปี 1908 การอ่านออกเสียงส่งเสริมให้เด็กได้มีความรู้เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกในการอ่าน นักเรียนระดับปฐมวัยมีความสุขในเสียงสัมผัส

ในขณะที่นักเรียนในระดับสูงกว่าปฐมวัยจะละเอียดในการสอนอ่านออกเสียง ผู้เชี่ยวชาญยังคงให้ความสำคัญในการอ่านออกเสียงโดยเน้นย้ำเสมอว่าการอ่านออกเสียงนั้นมีส่วนช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจ และมีองค์ความรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้นด้วย

จากความสำคัญในการอ่านออกเสียงข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงมีความสำคัญต่อการสอนการอ่าน การพัฒนาการอ่านออกเขียนได้มาจากวิธีการสอนการอ่านออกเสียงให้แก่เด็ก ๆ ทำให้เด็กเกิดประสบการณ์การอ่านออกเสียง ช่วยให้เด็กมีความสามารถในการอ่านนิทาน เรื่องเล่า หรือเรื่องจริงที่มีความน่าสนใจ จากการอ่านหนังสือ นิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ซึ่งจะนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจในที่สุด

หลักการสอนอ่านออกเสียง

การสอนอ่านออกเสียงเป็นการสอนการอ่านที่จะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการพัฒนาตัวเองด้านการอ่าน ซึ่งจะนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจได้ แต่การสอนการอ่านออกเสียงนั้นมีหลักการสอนซึ่งมีนักการศึกษาหลายคนได้กำหนดหลักการสอนอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

Heilman, Blair and Rupley (1994) ได้กล่าวถึงหลักการของการสอนการอ่านไว้ว่า ควรพัฒนาจากความรู้ที่ทำได้จากจิตวิทยาทั่วไป จิตวิทยาการศึกษา การเตรียมหลักสูตร การศึกษา การเจริญเติบโตและการพัฒนาของเด็ก การอ่านงานวิจัย การแนะแนวเด็ก และการแก้ไขทางจิตวิทยา ในการทำหลักการให้เป็นระบบจำเป็นที่จะต้องพิจารณาแง่มุมทั้งหมดของการเจริญเติบโต รวมไปถึงการพัฒนาของมนุษย์ประกอบไปด้วย สติปัญญา สรีรวิทยา จิตวิทยาและอารมณ์ความรู้สึก ดังเช่นหลักการต่อไปนี้ การอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการทางภาษา ความสามารถในการอ่านและการเขียนคือกระบวนการที่มีการพัฒนา การอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน และมีผลสะท้อนต่อกัน และวิธีการสอนให้มีความสามารถในการอ่านและการเขียนควรจะต้องตระหนักถึงความสัมพันธ์นี้ วิธีการสอนควรเป็นการนำให้เด็กได้เข้าใจว่าการอ่าน คือการเข้าใจความหมาย มีความคล่องตัว และเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ การใช้ประโยชน์ของการอ่านออกเขียนได้ควรจะเป็นส่วนที่จำเป็นต้องพัฒนาให้สมบูรณ์ของวิธีการสอน การอ่านให้ออกเขียนให้ได้ตลอดจนหลักสูตรของสถานศึกษาที่สมบูรณ์ วิธีการสอนให้มีความสามารถในการอ่าน และการเขียนได้จำเป็นที่จะต้องเป็นส่วนประกอบที่จะต้องพัฒนาให้สมบูรณ์ในเนื้อหา ครูจำเป็นต้องส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในการให้เหตุผล และมีแนวคิดในการเขียนเชิงคิดวิเคราะห์ วิธีการสอนให้มีความสามารถในการอ่าน และการเขียนได้อย่างเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับ

การประเมินผลของจุดอ่อน และจุดแข็งของนักเรียนแต่ละคน เทคนิคที่ใช้ได้ผลดีกับนักเรียนบางคน เท่านั้นซึ่งบางคนก็อาจจะใช้ไม่ได้ผล การสร้างแรงกระตุ้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน กฎเกณฑ์ที่จะทำให้วิธีการสอนให้มีความสามารถในการอ่านและการเขียนนั้นคือครู โดยครูต้องจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในวิธีการสอนการอ่าน และการเขียนในห้องเรียน ครูต้องมีความสามารถในการสร้างสรรค์ จัดการ และรักษาสิ่งแวดล้อมที่เป็นสื่อในการเรียนรู้และความสามารถในการอ่าน และการเขียนของครูต้องหล่อหลอมความเป็นหนึ่งเดียวกันของบ้านและสังคมเพื่อส่งเสริมการเติบโตของการอ่าน

จากหลักการสอนอ่านออกเสียงข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ดังนี้คือ หลักการของการสอนการอ่านควรพัฒนาจากความรู้ด้านจิตวิทยาเพื่อเตรียมหลักสูตรเพื่อพัฒนาความสามารถเด็กโดยอาศัยความรู้จากการศึกษางานวิจัย ซึ่งการอ่าน และการเขียนเป็นกระบวนการทางภาษาที่มีการพัฒนาวิธีการสอนควรให้เด็กรู้ว่าการอ่านคือการเข้าใจความหมาย ครูต้องส่งเสริมความสามารถของนักเรียนให้รู้จักเหตุผล และมีแนวคิดในการเขียนเชิงคิดวิเคราะห์ วิธีการสอนให้มีความสามารถในการอ่านและการเขียนได้ที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับประเมินความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ครูต้องจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียน ครูต้องมีความสามารถในการสร้างสรรค์ จัดการ และรักษาสิ่งแวดล้อมที่เป็นสื่อในการเรียนรู้

กิจกรรมการสอนอ่านออกเสียง

Trelease (1989) กล่าวว่า เป็นวิธีที่มีกรอบแนวคิดที่แน่นอนที่สุดในการเรียนรู้แบบองค์รวมหรือความเชื่อทั้งหมดที่เกี่ยวกับเด็กเรียนรู้การอ่านอย่างไร โดยกิจกรรมนี้ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังนี้ คือ อ่านออกเสียงสิ่งที่เลือก กระตุ้นให้นักเรียนเขียนงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้อ่านไป ให้เด็กเขียนคำตอบลงไปในงานเขียนของตนเอง แบ่งปันความคิดเห็นกัน และกระตุ้นให้เด็กเขียนบันทึกและขยายไปสู่งานเขียนที่ใหญ่กว่าเดิมต่อไป โดยที่ Hancock (1993) ได้กล่าวถึงกิจกรรมว่าเป็นวิธีที่มีกรอบแนวคิดเพื่อใช้กระตุ้นเด็กในเรื่องของการคิด และเขียนเกี่ยวกับหัวข้อในขณะที่ฟังนำไปสู่งานเขียนของเด็ก การสำรวจงานเขียนของเด็กผ่านการเขียนบทความ คือความคิดในการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนที่สำคัญสำหรับความสามารถในการอ่านและเขียนของผู้เรียน

ประโยชน์การอ่านออกเสียง

Stephen Krashen กล่าวว่า ประโยชน์ของการอ่านออกเสียงคือการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน เด็ก ๆ ที่ฟังการอภิปรายได้อ่านมากขึ้น และแสดงให้เห็นว่า

ได้รับคำศัพท์ และมีความเข้าใจ และ Friedberg and Strong ได้พูดถึงว่านักเรียนจะมีการเชื่อมโยงทางงานเขียน และเริ่มเข้าใจการอ้างอิงทางงานเขียน สร้างสรรค์จินตนาการของพวกเขา และพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ได้ Dallmann (1978) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการอ่านออกเสียงไว้ว่าในบางครั้ง การเน้นเสียงของคำมีมากจนเกินไปจากนักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาหลายคน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในการสอนการอ่านออกเสียงมากกว่าการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ความสำคัญในการอ่านออกเสียงทำให้เด็กได้พัฒนาอารมณ์ และการเข้าสังคม ความสมบูรณ์ของการประเมินคุณค่าในงานเขียนสามารถเกิดขึ้นขณะที่เด็กอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่น และความมั่นใจในตนเองด้วย

ดังที่มิ้นการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านออกเสียงไว้หลายท่าน สามารถสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงนั้นเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่าน และการเขียน เด็กจะมีองค์ความรู้ คำศัพท์ และมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงเขียน และเริ่มเข้าใจการอ้างอิงทางงานเขียน สร้างสรรค์จินตนาการ และพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ได้ รวมไปถึงเกิดการพัฒนาอารมณ์และการเข้าสังคม และการอ่านออกเสียงยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่น และความมั่นใจในตนเองด้วย

การประเมินผลของการอ่านออกเสียง

การสังเกตความสามารถของนักเรียนในการอ่านออกเสียง เป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญสำหรับการประเมินความก้าวหน้าในทักษะเฉพาะตัวของการอ่านออกเสียง จุดบกพร่องมีมากมาย เช่น ท่าทางที่ไม่เหมาะสม การชี้นิ้ว และสำเนียงที่ไม่ดีซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจพบเจอได้จากครูที่มีความสนใจในเรื่องของการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงของเด็กของพวกเขา การบันทึกจากการวิเคราะห์การกล่าวถึงการทำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงแบบมาตรฐาน หลายแบบทดสอบที่ออกแบบมาใช้จริงเพื่อกำหนดทักษะของนักเรียนในการอ่านในใจ มันมีประโยชน์ในการแสดงให้เห็นอุปสรรคที่นักเรียนพบเจอในการจัดการคำ และประโยค ข้อมูลที่มีคุณค่าสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาจากแบบทดสอบการอ่านซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวไม่ได้วัดเพียงทักษะเฉพาะของการอ่านออกเสียง แบบทดสอบการอ่านออกเสียงสามารถกำหนดสิ่งที่มีอยู่ในผู้อ่านที่อ่านในใจได้ เช่น เดียวกัน แต่ก็ไม่ใช่จุดเด่น และความยากของการอ่านทั้งสองแบบจะเหมือนกันอย่างชัดเจนในด้านของคุณภาพในส่วนของคุณภาพ ความประหม่าหรือความมีสติอาจจะเป็นสิ่งที่คอยรบกวนการอ่านออกเสียงแต่ไม่มีผลกระทบต่ออ่านในใจ ในขณะที่เด็กที่มีความสามารถในการอ่านในใจ

ก็อาจจะพบกับปัญหาเหล่านี้ได้เมื่อเขาได้อ่านออกเสียง สำหรับสิ่งที่แสดงถึงทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน เช่น ถ้อยคำ การแสดงออกทางคำพูด ท่าทาง และการโต้ตอบกับผู้ฟัง สิ่งเหล่านี้ครูจำเป็นต้องสังเกตความสามารถของนักเรียนด้วยความระมัดระวัง และบันทึกเพื่อเก็บข้อมูล ซึ่งการประเมินผลการอ่านออกเสียงนั้นสามารถประยุกต์ใช้จากการประเมินความสามารถการอ่านได้

สาระทักษะการสอนอ่านออกเสียง

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้มีการกำหนดสาระสำคัญในมาตรฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานของวิธีโฟนิกส์ โดยที่สาระทักษะการสอนอ่านออกเสียงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ประกอบด้วย 2 สาระดังนี้ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม โดยมีมาตรฐาน การเรียนรู้ดังนี้คือ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งแบ่งออกตามระดับชั้นโดย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียง และสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตัวอักษรเสียงตัวอักษร และสระ และการสะกดคำ หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ และการออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค และสาระที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตัวชี้วัดที่ 1 ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตัวอักษร เสียงตัวอักษรและสระ การสะกดคำและประโยค หลักการอ่าน

ออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำ และกลุ่มคำ และการออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค และสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตัวชี้วัดที่ 1 ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยวและบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำและกลุ่มคำ และการออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตัวชี้วัดที่ 1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้มีนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้ ให้มีการส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ในการยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา นอกเหนือจากภารกิจในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว กระทรวงศึกษาธิการเป็นตัวการหลักที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากมีส่วนร่วมช่วยในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับชั้นโดยการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องตามศักยภาพของผู้เรียน โดยจัดทำโครงการห้องเรียนและจัดทำรายวิชาที่มุ่งเน้นและเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ เพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริงและตรงตามความสนใจของผู้เรียน ชุมชนและสังคม อันจะนำไปสู่การสร้างประชากรให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสาร การศึกษาต่อระดับสูง และการทำงาน ซึ่งมีแนวปฏิบัติในการดำเนินงานการขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีนโยบายที่จะเพิ่มจำนวนห้องเรียน สถานศึกษา ในโครงการพิเศษในรูปแบบที่หลากหลาย สนองตอบวัตถุประสงค์เฉพาะต่อไปนี้ International Program (IP), English Program (EP), Mini English Program (MEP), English for Integrated Studies (EIS) และ English Bilingual Education (EBE) ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ EBE นี้ เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา (อังกฤษ-ไทย) ในวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา (ยกเว้นวิชาประวัติศาสตร์และศาสนา) และศิลปะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ และการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางที่ไม่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนโดยครูต่างชาติเจ้าของภาษา โดยจัดการเรียนการสอนโดยใช้ครูไทยที่ผ่านการอบรมและพัฒนาความสามารถ จัดการเตรียมความพร้อมอย่างเป็นระบบด้านการออกเสียง (Phonics) การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เทคนิควิธีการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษาในรายวิชาดังกล่าว และการวัดผลประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสนับสนุนด้านสื่อ และแผนการจัดการเรียนรู้สองภาษา โดยที่โรงเรียนที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการ EBE ต้องเข้าสู่กระบวนการเตรียมความพร้อม และสนับสนุนช่วยเหลือจากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อนการดำเนินการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีโฟนิกส์ ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการสอนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการให้ความสำคัญด้านการออกเสียงของ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ได้กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารไว้ว่า เพื่อการบรรลุผลสำเร็จในการสื่อสารตรงตามจุดมุ่งหมายนั้น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทั่วไปของพวกเขาควบคู่ไปกับความสามารถพิเศษในการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องเพื่อการสื่อสารโดยความสามารถในการสื่อสารในที่นี้มีองค์ประกอบดังนี้คือ ความสามารถทางภาษาศาสตร์ ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม และความสามารถทางการให้เหตุผล โดยที่ความสามารถทางภาษาศาสตร์ที่กล่าวข้างต้นนั้นได้กล่าวถึงความสามารถในการออกเสียงนั้นได้รวมถึงความรู้และทักษะในกระบวนการรับรู้ และการสร้างหน่วยเสียงของภาษา และการเข้าใจของพวกเขาในบริบทเฉพาะ ลักษณะพิเศษเกี่ยวกับสัทศาสตร์ที่แยกหน่วยเสียง (ลักษณะที่มีจุดเด่น เช่น voicing, rounding, nasality, plosion) ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงของคำ (โครงสร้าง

ที่แบ่งเป็นพยางค์ ส่วนของหน่วยเสียงการเน้นคำหนัก-เบา เสียงสูงเสียงต่ำของคำ) การออกเสียง เป็นประโยค (ฉันทลักษณ์) ที่ประกอบด้วย การเน้นหนักเบาในประโยคและเสียงสัมผัส รวมถึง การกร่อนเสียง ประกอบด้วย การกร่อนเสียงสระ รูปแบบที่อ่อนแอ้ง การกลืนเสียง และการตัดสระ หรือพยางค์ออกจากคำ

ระดับ	การควบคุมการออกเสียง
C2	สามารถออกเสียงขึ้นลง และเน้นเสียงหนักเบาในประโยคได้อย่างถูกต้องตามลำดับ เพื่อแสดงความคิดเห็นได้ตรงตามจุดประสงค์
C1	สามารถออกเสียงขึ้นลง และเน้นเสียงหนักเบาในประโยคได้อย่างถูกต้องตามลำดับ เพื่อแสดงความคิดเห็นได้ตรงตามจุดประสงค์
B2	มีการออกเสียง และสำเนียงที่ชัดเจน และเป็นธรรมชาติ
B1	การออกเสียงชัดเจนเข้าใจได้ง่าย มีสำเนียงเหมือนชาวต่างชาติแต่ในบางครั้งยังมี ข้อผิดพลาดปรากฏ
A2	การออกเสียงโดยทั่วไปมีความชัดเจน สามารถเข้าใจได้โดยไม่คำนึงถึงสำเนียง ต่างประเทศมากนัก แต่ในการสนทนากับผู้อื่นมีความจำเป็นต้องถามซ้ำ ๆ ทุกครั้ง
A1	การออกเสียงคำ และวลีมีข้อจำกัดสามารถเข้าใจได้ในบางอย่าง โดยที่เจ้าของภาษา ต้องใช้ภาษาของผู้พูดเพื่อทำความเข้าใจจากหลายส่วน

การสอนโดยใช้โฟนิกส์

แนวทางการสอนโฟนิกส์มีความสำคัญต่อผู้เรียนในวัยเด็กเป็นอย่างยิ่ง เป็นอีกปัจจัย ที่ส่งเสริมพัฒนาการอ่านตั้งแต่แรกเริ่มได้เป็นอย่างดี หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านออกเสียง ที่ถูกต้องตามหลักการอ่านโดยใช้วิธีโฟนิกส์ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร จนกระทั่งสามารถถอดรหัสเสียง และออกเสียงเป็นคำได้

ความหมายของโฟนิกส์

วิธีโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งที่มีนักการศึกษาหลายท่านรวมทั้ง หน่วยงานทางการศึกษาให้ความสำคัญและได้ให้คำจำกัดความของวิธีโฟนิกส์ไว้มากมาย ดังนี้

Heilman (1968) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนโฟนิกส์ว่าเป็นแนวทางหลักในการสอนการอ่าน ที่จะนำไปให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงตัวอักษรในคำที่แสดงถึงเสียงเมื่อได้ออกเสียงคำนั้น ๆ มา รวมถึงเป็น การสอนเสียงที่มีการเชื่อมโยงกับตัวอักษรหรือการรวมกันของตัวอักษร Bush and Huebner (1979)

กล่าวว่าโฟนิคส์คือ เสียงหนักเบาของพยัญชนะ เสียงสั้นและเสียงยาวของสระ สระผสม และการแบ่งพยางค์ที่มีผลต่อเสียงในตัวอักษร และเป็นกระบวนการในการประยุกต์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร Miller (1972) ได้กล่าวถึงโฟนิคส์คือ การใช้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรเพื่อออกเสียงคำที่ไม่คุ้นเคย โฟนิคส์เป็นการใช้เสียงพูดแทนตัวอักษร และกลุ่มตัวอักษรเหมือนตัวช่วยเพื่อจดจำคำในการอ่าน โฟนิคส์เป็นส่วนย่อยของสัทศาสตร์ อีกทั้ง Tanner (1988) กล่าวว่า โฟนิคส์เป็นระบบในการสอนอ่านโดยอาศัยหลักการเรียงลำดับตามตัวอักษร องค์ประกอบสำคัญคือการสอนความเหมือนระหว่างตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษร และการออกเสียง Adams (1990) กล่าวว่าโฟนิคส์เป็นความสามารถในการจับคู่เสียงที่ได้ยินภายในภาษาเพื่อจับใจความ อีกทั้งยังเป็นวิธีการสอนความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรที่ใช้ในการอ่าน และการเขียน Thompson and Strickland (1998) กล่าวว่าโฟนิคส์เป็นวิธีการสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่ออ่านและเขียน และ Lui (2005) ได้กล่าวว่าโฟนิคส์ยังเป็นการสอนการเชื่อมโยงของตัวอักษรและกลุ่มตัวอักษร และการสอนการประสมเสียงเข้าด้วยกันเพื่อออกเสียงคำใกล้เคียงที่ไม่คุ้นเคย Eperon et al. (2014) ได้กล่าวว่าโฟนิคส์เป็นวิธีการสอนการอ่านที่ให้ความสำคัญของการสะกดตามตัวอักษร เสียงตัวอักษรหรือตัวอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียง

สรุปได้ว่า การอ่านโฟนิคส์เป็นวิธีการอ่านโดยอาศัยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรเพื่อออกเสียง โดยใช้หลักของการผสมเสียงให้เกิดคำ เมื่อเด็กอ่านคำที่ไม่คุ้นเคยเขาสามารถที่จะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ดังกล่าว และสามารถอ่านคำนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง

ประวัติความเป็นมาของโฟนิคส์

วิธีการสอนโฟนิคส์ได้ถูกพัฒนา และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ของวิธีการสอนการอ่านในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยตลอด หลายครั้งที่เห็นถึงความสำคัญของการสอนเด็กเรื่องเสียง ความสัมพันธ์ของการสะกด หลายครั้งที่วิธีการสอนโฟนิคส์ได้ก็เสื่อมโทรมลง ก่อนปี 1600 แบบเรียนแบบใหม่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ถูกตีพิมพ์ภายในประเทศช่วงก่อนปี 1600 วิธีการสอนในหนังสือการอ่านสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของโฟนิคส์ นักเรียนเรียนเกี่ยวกับตัวอักษรเป็นลำดับแรก จากนั้นฝึกอ่านจากพยางค์ง่าย ๆ และสุดท้ายก็อ่านข้อความ คัมภีร์ไบเบิลคือหนังสือเรียนของเด็กระดับประถมศึกษา และการอ่านจะถูกพิจารณาว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ผู้เรียนเริ่มเรียนจากความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร จากกรีกโบราณโฟนิคส์ได้ถูกสอนเพื่อให้เป็น

ภาษาเขียนเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่แปลกที่ชาวอาณานิคมที่มีการศึกษาหลายคนได้เรียนรู้จากงานประพันธ์ เช่น กรีก ละตินที่สนับสนุนวิธีการสอนโฟนิกส์ ซึ่งวิธีนี้ยังไม่มีผู้โต้แย้งในช่วงศตวรรษนี้และหลังจากนี้ครึ่งศตวรรษ ต่อมาในช่วงกลางปี 1800 มีหลายอย่างเปลี่ยนแปลงไป บุคคลสำคัญเริ่มที่จะมุ่งความสนใจไปยังการศึกษามากกว่าประชากร ส่วนสำคัญของการศึกษาจะพิจารณาให้เป็นส่วนสำคัญสำหรับระบอบการปกครองประชาธิปไตยที่เพิ่งริเริ่มที่เรียกว่า The United States มีความเจริญงอกงามและเฟื่องฟู นอกจากนี้ ความเข้าใจได้กลายเป็นจุดรวมความสนใจของนักการศึกษาหลายคน และวิธีการสอนเพื่อความเข้าใจก็มองเห็นวิธีการสอนโฟนิกส์ว่าเป็นเพียงเรื่องเล็ก ๆ การต่อต้านวิธีการสอน โฟนิกส์นำโดย Horace Mann เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่ง Massachusetts เขาเห็นว่าวิธีโฟนิกส์ตัวคุมคามสร้างสรรค์ความคิด ความกระตือรือร้นและทักษะของผู้อ่าน และได้ให้การสนับสนุนวิธี whole-word ให้เป็นวิธีการสอนอ่าน ถึงแม้ว่าวิธีของเขาได้เติบโตขึ้นอย่างช้า ๆ หนังสือการอ่านเริ่มปรากฏขึ้น แต่วิธีการสอนที่ยังคงให้ความสำคัญกับความเข้าใจโฟนิกส์ก็มีอยู่อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าครูหลายคนเริ่มต่อสู้กับแนวคิดนี้ หนังสืออ่านเริ่มมีการควบคุมคำศัพท์ และวิธีการสอนก็ได้สะท้อนให้เห็นสิ่งนี้ ช่วงปี 1920 วิธี whole-word ก็กับการตามมาซึ่งการควบคุมคำศัพท์ของผู้อ่านอย่างมีเสถียรภาพได้หยั่งรากลึก ในช่วงก่อนปี 1920 นักการศึกษาที่มีชื่อว่า William S. Gray ได้นำข้อวิจารณ์ต่อต้านสิ่งที่เขาอธิบายว่าวิธีการสอนโฟนิกส์นั้นเป็นสิ่งที่หนักหนาเบื้อและขาดความกระตือรือร้น ซึ่งเขาได้แนะนำวิธีใหม่คือ look-say (ซึ่งเป็นที่ยึดกันดีใน sight-word หรือ whole-word) Dick และ Jane ผู้อ่านที่ Gray ได้ช่วยให้การพัฒนาาร่วมกับ Scott Foresman ทำให้วิธี look-say เป็นที่แพร่หลาย ผู้อ่านเหล่านี้ได้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงที่ใช้เครื่องมือการอ่านสำหรับเด็ก เช่น เครื่องมือเหล่านี้จะเต็มไปด้วยสีสัน และเนื้อเรื่องที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก ข้อความควบคุมอย่างระมัดระวัง เพราะฉะนั้นคำจะถูกใช้ซ้ำ ๆ เพื่อกำหนดให้เด็กอย่างหลากหลาย วิธีการนี้จะตามด้วยรูปแบบ top-down ซึ่งนักเรียนเริ่มเรียนรู้จากประสบการณ์และความรู้เดิมของ whole-word เสียง และความสัมพันธ์ของการสะกด เด็กจะได้เรียนในสิ่งที่ไม่ได้คาดหมาย โฟนิกส์จะได้รับการมองว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในอันดับสุดท้าย ในช่วงปี 1955 Rodolph Flesch เจ้าของ Why Johnny Can't Read ได้ทำให้ประเทศได้เห็นวิกฤตการณ์ Flesch เห็นถึงผลของความสามารถในการอ่านที่ลดลงของนักเรียนในสหรัฐอเมริกาที่เรียนโดยวิธี look-say และวิจารณ์วิธีนั้นอย่างรุนแรง เขาได้สนับสนุนให้ย้อนกลับไปใช้โฟนิกส์ ถึงแม้ว่าความคิดของเขาจะไม่ใช่นวนคิดใหม่หนังสือของเขาก็ได้รับความสนใจเพราะนโยบายของรัฐกับวิกฤตที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรง

อย่างไรก็ตามสมาคมวิชาการได้ยกเลิกหนังสือ Why Johnny Can't Read เพราะหลักการเขียนของเขา นั้นไม่ได้รับการรับรองจากงานวิจัย และเขาแสดงให้เห็นน้อยจนเกินไปว่า เด็กจะเรียนรู้จากการอ่านนั้นอย่างไร Flesch ก็ยังคงไม่ท้อใจเขาได้ต่อสู้อย่างต่อเนื่อง และสาธารณชนก็ฟัง และให้การยอมรับ Flesch ได้วิจารณ์ว่าวิธีการสอน whole-word เป็นเหมือนวิธีการฝึกฝนสัตว์ วิธีการของมันทำให้เด็กเหมือนเป็นสุนัขซึ่งเขาเรียกมันว่า “ที่สุดของการขาดความเป็นมนุษย์” เป็นทางแห่งความโง่งงที่ได้เพิ่มไปในความคิดของเด็ก วันนี้หนังสือของเขายังเป็นที่ยินยและมีการกล่าวถึงอย่างกว้างขวาง ผลกระทบด้านลบที่ตามมาของหนังสือเล่มนี้ คือการแบ่งแยกอย่างเห็นได้ชัดของนักการศึกษาในด้านการอ่าน ถ้าครูสนับสนุนโฟนิกส์นั้นก็หมายความว่าเขานั้นจะกลับไปสู่งานหน้าเบือ และไม่มีวาทกรรมหรือรันซึ่งอดีตเป็นการต่อต้านงานเขียน งานวิจัย ต่อต้านความเข้าใจ และต่อต้านสิ่งที่เป็นแรงจูงใจ ถ้าครูสนับสนุนวิธี whole-language มันหมายถึงเขาต้องการจะกลับไปสู่วิธี look-say ในอดีตซึ่งไม่รู้ว่าเด็กเรียนรู้ที่จะอ่านได้อย่างไร ทั้งสองแนวทางนี้ยังสรุปแน่นอนไม่ได้ ในปี 1967 รัฐบาลของสหรัฐอเมริกาไม่ได้ละเลยหนังสือของ Flesch และได้กลับไปที่ประชาคมวิชาการเพื่อตอบคำถาม คำตอบหนึ่งในปี 1967 กับหนังสือของ Janne Chall's Learning to Read: The Great Debate หนังสือนี้สะท้อนหลักเกณฑ์มากมาย และการวิเคราะห์ที่สิ่งพิมพ์ด้านการอ่าน ซึ่งสนับสนุนวิธีการสอนโฟนิกส์อย่างเป็นระบบในหลักสูตรการอ่านระดับประถมศึกษา และสนับสนุนวิธีการสอนนี้ให้เป็นแก่นสาระในงานวิจัย หลายงานวิจัยที่มีผู้วิจัยหลายคนให้การสนับสนุนความคิดของ Chall's ว่าวิธีการสอนโฟนิกส์มีผลโดยตรงซึ่งเป็นประโยชน์มากกับนักเรียนมากกว่าการเรียนในสิ่งที่ไม่สำคัญ แม้ว่าการค้นพบของ Chall's จะเป็นรูปธรรม วิธีการสอนโฟนิกส์ก็ยังคงได้รับความสำคัญในระดับที่แตกต่างในปี 1970, 1980 และก่อน 1990 และบ่อยครั้งที่ทำให้เกิดอดีตที่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่องานวิจัย และความเข้าใจ ในช่วง 1985-1995 วิธีการสอนโฟนิกส์เป็นจุดสนใจของประชาชนอีกครั้ง ผู้เขียนได้อธิบายถึงโฟนิกส์ว่า โฟนิกส์เป็นส่วนผสมที่สำคัญในวิธีการสอนการอ่าน อย่างไรก็ตามพวกเขารู้ถึงความสำคัญมากมายในการอ่าน และให้การสนับสนุนวิธีการสอนอ่าน พวกเขาว่าการสอนอ่านไม่ใช่ทั้งกระบวนการ bottom-up และ top-down แน่นนอนว่าพวกเขา และนักวิจัยหลายคนเสนอรูปแบบที่มีการโต้ตอบกันของการอ่านของผู้อ่านที่ใช้การรวมของความรู้เดิม และความรู้เกี่ยวกับเสียง และรูปแบบการสะกดคำ โครงสร้างประโยคและความหมาย คำเพื่อความเข้าใจในบริบท วิธีการสอนมุ่งหวังว่าไม่ควรเน้นด้านใดด้านหนึ่งของการอ่านเพื่อแยกส่วนอื่นออกไปเลย ในช่วงปี 1995-2006 ปี 2002 ประธานาธิบดี Bush ได้ตรากฎหมายกำหนดให้

จัดกองทุนเพิ่มขึ้น และให้ความสำคัญกับวิธีการสอนอ่านในระดับ K-3 กฎหมายใหม่ได้นำมาซึ่งความสามารถในการชี้แจง ให้เหตุผลได้ โรงเรียนในชนบทเริ่มจัดให้ครูอยู่ในขอบข่าย 5 พื้นที่ของวิธีการสอนการอ่าน phonemic awareness, phonics, vocabulary, comprehension และ fluency เพื่อสนับสนุนโรงเรียนให้ศึกษางานวิจัยที่ตัดสินเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่าน หลายที่กลับไปสู่ Preventing Reading Difficulties in Young Children ซึ่ง Burns et al. (1999) และในปี 2000 รายงานวิจัยที่ถูกต้องพิมพ์โดย The Nation Reading Panel ผู้เขียนการอ่านกลุ่มนี้แสดงให้เห็นคุณภาพสูงสุดของงานวิจัยในวิธีการสอนอ่าน และการค้นพบของพวกเขาใน Report of The National Reading Panel: Teaching Children to Read: An Evidence-Based Assessment of Scientific Literature on Reading และ Implication for Reading Instruction (NICHD 2000) หลายรัฐ เช่น California และ Texas ต้องการเพิ่มสำคัญของโฟนิกส์ในพื้นฐานการอ่านและเพิ่มการฝึกอบรมครูในเรื่องของโฟนิกส์ และพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาศาสตร์พื้นฐานส่วนใหญ่เกี่ยวกับการควบคุมข้อความบนพื้นฐานของการถอดรหัส

ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของโฟนิกส์

ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของวิธีโฟนิกส์ช่วยให้เด็กเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เด็กสามารถเรียนรู้ และอ่านคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องโดยอาศัยการเทียบเสียงของพยัญชนะและสระ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้เดิมไปประยุกต์ใช้ในการอ่านคำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันได้ ดังที่มีหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญ และจุดมุ่งหมายไว้ดังต่อไปนี้

Heitman (1968) ยังได้กล่าวว่าวิธีการสอนโฟนิกส์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดเตรียมผู้อ่านให้มีความสามารถในการเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษรได้ การประยุกต์ใช้ทักษะของโฟนิกส์กับคำที่ไม่คุ้นเคยผู้อ่านต้องผสมเสียงเข้าด้วยกันตามลำดับของตัวอักษรที่ปรากฏในคำจึงทำให้ผู้อ่านนั้นอ่านออกเสียงคำออกมาได้ ในการประยุกต์ทักษะทางด้านโฟนิกส์กับคำที่ไม่รู้จักผู้อ่านจะผสมเสียงตามลำดับของตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในคำโดยความสามารถนี้จะไม่เกิดเมื่อการออกเสียงของสัญลักษณ์คำในทันที การรับรู้คำนั้นไม่ควรจะมีความยุ่งยากของเสียงเฉพาะของตัวอักษร อีกทั้ง Smith and Johnson (1980) ยังได้กล่าวอีกว่าวิธีการสอนโฟนิกส์นั้นยังมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เด็กสามารถออกเสียงคำที่พวกเขาจำค่าไม่ได้โดยการใช้เหตุผลในการสันนิษฐานในการที่จะออกเสียงคำ เด็กจะจดจำคำศัพท์จากการฟังและการพูด แต่ถ้าคำนั้นไม่ได้อยู่ในประสบการณ์จากการฟังและพูดของเด็ก การวิเคราะห์โดยวิธีโฟนิกส์จะมีส่วนช่วยให้เด็กได้ใช้ความรู้วิธีโฟนิกส์ในการประยุกต์ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการอ่านได้ นอกจากนี้ Adams (1990) ได้กล่าวว่าโดยสรุปแล้วความรู้ละเอียดลึกซึ้งในตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำ และคำ และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการออกเสียง เป็นความสำคัญที่

หลีกเลี่ยงไม่ได้ทั้งการอ่านให้คล่องแคล่ว และการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น วิธีการสอนออกแบบมาเพื่อพัฒนาสภาพของเด็กในเรื่องของการสะกดคำ และความสัมพันธ์ในการออกเสียงดังกล่าวควรเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการพัฒนาทักษะการอ่าน นอกจากนี้ความบกพร่องเกี่ยวกับการสะกด และการสะกดคำที่มีเสียงเหมือนกันของคำหลาย ๆ คำ และหลายพยางค์อาจจะเป็นส่วนที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการอ่าน ซึ่งสามารถได้สรุปว่า ทางที่ดีที่สุดในการสร้างคำศัพท์ของเด็กคือ ให้เด็กได้อ่าน และทำความเข้าใจความหมายของคำในบริบท โฟนิคส์มีวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้เด็กมีความสามารถในการถอดรหัสคำ ควรจะรวมทักษะหลายทักษะไว้ในบริบทเดียวกันที่ใช้ในการสอนพวกเขา เช่น ถ้าเด็กได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับเป็ด (duck) คำเหล่านี้ก็ควรจะปรากฏอยู่ด้วย เช่น กัน quack, quick และ quiet สิ่งเหล่านี้จะเป็นเหตุผลที่ดีสำหรับการแนะนำความเหมือนของ qu ที่ออกเสียง /kw/ ผู้เรียนจะประยุกต์ส่วนประกอบของโฟนิคส์ได้ทันที และจะเห็นวัตถุประสงค์ และคุณค่าของโฟนิคส์ Adams (1990) และยังได้แนะนำวัตถุประสงค์ของการสอนโฟนิคส์ว่า เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่จะอ่าน เชื่อมโยงใจความได้อย่างอิสระ สำหรับผู้เรียนมีหน้าที่สำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างสองทักษะซึ่งอาจจะมีทิศทางที่ตรงกันข้าม มันเป็นเพียงธรรมชาติของการอ่านที่สามารถสร้างสาระของแผนการสอนโฟนิคส์ได้อย่างเห็นได้ชัด มันเป็นเพียงโอกาสของการอ่านที่สามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนนั้นคุ้มค่าสำหรับพวกเขา Heilman et al. (1994) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของวิธีการสอนโดยวิธีโฟนิคส์ไว้ว่า วิธีการสอนโฟนิคส์ประกอบด้วย การสอนความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรซึ่งผู้เรียนสามารถระบุคำใหม่ได้หลายคำ วิธีนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการช่วยให้ผู้อ่านในระดับเริ่มต้นมีความเข้าใจระบบการทำงานของภาษา ผู้อ่านได้พบเจอคำหลายคำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จึงไม่สามารถจดจำได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องอาศัยการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรในการผสมประกอบกับบริบท และความเข้าใจเพื่อสร้างคำที่สมเหตุสมผล นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญได้ว่าพวกเขาอ่านอะไร อีกทั้ง Reutzel and Cooter Jr (2000) ยังได้กล่าวว่าวิธีการสอนโฟนิคส์มีความสำคัญมากเกี่ยวกับการสะกด และเกี่ยวข้องกับเสียงของคำพูดอย่างเป็นระบบ และเป็นแนวทางในการเดาได้ Burns et al. (1999) ได้กล่าวว่ามีการวิจัยรับรองว่าวิธีโฟนิคส์เป็นวิธีการสอนที่เป็นระบบและมีความชัดเจนซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนอย่างไม่เป็นระบบหรือวิธีการสอนแบบอื่น ๆ ที่หลีกเลี่ยงการสอนตามแบบของวิธีโฟนิคส์ รวมถึง Karlin (1980) ได้กล่าวว่าวิธีการสอนโฟนิคส์นั้นมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในการระบุคำ และเพื่อผสมเสียงของคำหลาย ๆ คำหรือคำที่มีหลายพยางค์ได้อย่างเหมาะสม

จากจุดมุ่งหมายและความสำคัญดังกล่าวนี้ สรุปได้ว่า โฟนิคส์มีวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้เด็กมีความสามารถในการถอดรหัสคำ ซึ่งรวมทักษะหลายทักษะไว้ในบริบทเดียวเป็นการพัฒนา

ความสามารถของผู้เรียนที่จะอ่าน เชื่อมโยงใจความได้ สามารถสะกดคำ และถอดรหัสเสียงของคำได้อย่างเป็นระบบ และมีความสามารถในการเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษรได้ ทำให้ผู้อ่านนั้นเกิดการประยุกต์ใช้ทักษะของโฟนิกส์กับคำที่ไม่คุ้นเคยโดยที่ผู้อ่านต้องผสมเสียงเข้าด้วยกันตามลำดับของตัวอักษรที่ปรากฏในคำจึงทำให้ผู้อ่านนั้นอ่านออกเสียงคำออกมาได้ และนำไปใช้เป็นแนวทางในการเดาคำอื่นที่ไม่คุ้นเคยได้ต่อไปจากทักษะการถอดรหัสเสียงของโฟนิกส์

หลักการสอนโฟนิกส์

Heilman (1968) ได้กล่าวถึงหลักการในการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ไว้ดังนี้ สำหรับเด็กแล้วในการใช้ประโยชน์ของวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบนั้น เขาต้องสามารถแบ่งแยกระหว่างความแตกต่างของเสียงในคำหลายคำ และแบ่งแยกระหว่างสิ่งพิมพ์ที่เป็นตัวอักษรได้ การฝึกฝนตามในผู้เริ่มฝึกอ่านได้ ลงมือทำเป็นแนวโน้มในการสอนผู้เรียนได้ดี วิธีการสอนไม่ควรที่จะนำผู้เรียนในการคิดเพื่ออ่านคำที่คุ้นเคยหรือเสียงของตัวอักษรหรือการเชื่อจากการเดาจากบริบท วิธีการสอนที่ดีควรให้เด็กได้มีความมั่นใจในการใช้ทักษะพิเศษนี้ให้เป็นให้ได้ หลักการสอนที่นำไปสู่ความมั่นใจในวิธีการสร้างคำในสถานการณ์การอ่านนั้น คำที่ปรากฏในบริบทบางคำนั้นจะพบได้บ่อยมาก และควรปล่อยให้เรียนรู้อย่างค่อยเป็นค่อยไปเป็นหน่วย และบางคำอาจจะมีการแก้ไขผ่านการวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรทักษะที่จำเป็นทั้งหมดของวิธีโฟนิกส์ (ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงตัวอักษร) มีความสำคัญสำหรับเด็กที่เป็นผู้อ่าน ซึ่งครูควรจะสอน ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาควรคุ้นเคยกับวิธีการสอนโฟนิกส์เด็กทุกคนไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการสอนโฟนิกส์ที่เหมือนกัน การวิเคราะห์เป็นความจำเป็นพิเศษของเด็กแต่ละคน และการวิเคราะห์นั้นก็เป็นพื้นฐานสำหรับความแตกต่างในการใช้วิธีการสอนและความสามารถของเด็กบรรยายกระบวนการของโฟนิกส์ไม่สามารถรับรองได้ว่าเขานั้นจะมีความสามารถในการนำวิธีโฟนิกนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การอ่านอื่นได้หรือไม่ อีกทั้ง Bush and Huebner (1979) ได้กล่าวถึงหลักการที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนของโฟนิกส์ไว้ว่าการแบ่งแยกเกี่ยวกับการได้ยิน และการมองเห็นซึ่งจะถูกผสมผสาน และสอนไปพร้อมกัน จากคำที่เด็กได้ยินเขาจะระลึกขึ้นได้เมื่อได้เห็นคำนั้นอีก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นกระบวนการที่เขาได้รวมการได้ยินและการได้มองเห็นเข้าด้วยกัน ซึ่งกระบวนการโดยทั่วไปของโฟนิกส์จะช่วยให้เด็กสามารถอ่านได้เองโดยไม่ต้องสอน อย่างไรก็ตามยังคงมีข้อยกเว้น และข้อยกเว้นดังกล่าวควรจะสอนให้เด็กได้เห็นตามสภาพจริง ครูควรยกตัวอย่างเสียงที่มีลักษณะพิเศษกับคำอื่น ๆ ถ้าเป็นไปได้ ควรจะนำคำ และรูปภาพมาใช้ด้วยกันเพื่อเพิ่ม และเชื่อมโยงความคิด ในการใช้รูปภาพเด็ก ๆ สามารถเพิ่มคำ ยกตัวอย่างเสียงพิเศษ

อื่น ๆ ครูควรจะซักถามเด็กเป็นรายบุคคล นั้นเป็นการช่วยให้เด็กได้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียง เด็กมีความสามารถที่แตกต่างกัน และในความสามารถนั้นก็มีความสามารถที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัว และที่สำคัญก็คือ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาควรมีความชำนาญในขั้นตอนของโฟนิกส์อย่างแท้จริง รวมถึง Karlin (1980) ได้กล่าวว่าในหลักการของโฟนิกส์ได้แบ่งส่วนประกอบของวิธีโฟนิกส์ออกเป็นหมวดหมู่ได้ดังนี้คือ พยัญชนะต้น (Single consonants) พยัญชนะผสม (Consonant Blends) พยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียว (Consonant Digraphs) สระเสียงเดียว (Vowels) สระผสมเสียงเดียว (Vowel Digraphs) และสระเสียงคู่เดียว (Diphthongs) ซึ่งพยัญชนะอาจแบ่งออกเป็นพยัญชนะที่มีเสียงก้องและเสียงไม่ก้องขึ้นอยู่กับการสั่นและไม่สั่นของเส้นเสียงเมื่อออกเสียง พยัญชนะผสม (Consonant Blends) ประกอบไปด้วยการผสมกันของพยัญชนะสองตัวหรือมากกว่า และออกเสียงทั้งหมดในคำเดียว เช่น flag, drop, skin ถึงแม้ว่าจะเป็นเสียงผสม แต่พยัญชนะแต่ละตัวก็มีเสียงของตัวเอง พยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียว (Consonant Digraphs) ประกอบไปด้วยการผสมกันของพยัญชนะสองตัวหรือมากกว่า และออกเสียงเพียงเสียงเดียวในหนึ่งคำ เช่น sh จะไม่มีการผสมกันของเสียง s และ h

พยัญชนะเดี่ยว Single Consonants	พยัญชนะผสม Consonant Blends	พยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียว Consonant Digraphs
ball	block	chip character
come city	bright twin	laugh ghost
dog ruled	drive ask	photo
few	flight straight	show
go gem	free spring	when who
just	glad screw	the thin
run lower	small splash	ring
see sure	skill	
สระเสียงเดียว vowels	สระผสมเสียงเดียว vowels digraphs	สระเสียงคู่เดียว diphthongs
at later always	meat bread	few
art above law	see	oil
end be problem	receive weight	toy

สระเสียงเดี่ยว	สระผสมเสียงเดี่ยว	สระเสียงคู่เดี่ยว
vowels	vowels digraphs	diphthongs
tip kind fir	bait	out
lock open above	caught	shoulder
us tune fur	boat	buy
lady fly rhythm	toe	
	look wood	
	through touch	

สระส่วนใหญ่แบ่งออกเป็นสระเสียงยาวและเสียงสั้น สระผสมเสียงเดี่ยว (Vowel Digraphs) เป็นสระที่ผสมกันระหว่างสระหลายตัวแต่ออกเสียงเพียงหนึ่งเสียง สระเสียงคู่เดี่ยว (Diphthongs) ซึ่งเป็นการรวมกันของสระสองเสียงในหนึ่งพยางค์ สระตัวแรกจะออกเสียงและข้ามสระเสียงที่สองหรือออกเสียงกึ่งเสียง สันเกตจากความหลากหลายของตัวอักษร และการรวมตัวอักษรจะมีมากกว่าหนึ่งเสียงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับครูให้ความสำคัญเพื่อช่วยให้เด็กสร้างกระบวนการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวอักษรให้ได้ โดยเฉพาะกฎตายตัวของวิธีการออกเสียง เด็กควรถูกกระตุ้นให้โต้ตอบอย่างเหมาะสม และถ้าผลสรุปนั้นไม่น่าพอใจให้พยายามเปลี่ยนวิธีที่พอจะเป็นไปได้ในการสอน ถ้าคำนั้น ๆ อยู่ในการเรียนรู้คำศัพท์ของพวกเขา เขาจะรู้ว่าการโต้ตอบของพวกเขาจะถูกต้องหรือไม่ ถ้าคำนั้นเป็นคำที่ไม่คุ้นเคยเขาก็จะตรวจสอบจากพจนานุกรมหรือพจนานุกรมศัพท์ อีกทั้ง Tanner (1988) ยังได้กล่าวว่า มีหลักการสำคัญในการสอนโดยวิธีโฟนิกส์มากมายที่ครูผู้สอนควรพิจารณา ครูควรจะแนะแนวทางในวิธีการอุปนัยเพื่อเรียนรู้วิธีโฟนิกส์โดยใช้คำที่คุ้นเคยเพื่อช่วยให้เด็กได้สำรวจกระบวนการของวิธีโฟนิกส์ได้ด้วยตนเอง วิธีการอนุมานควรเริ่มไปพร้อมกับกฎที่เด็กต้องประยุกต์ไปสู่คำได้

จากการกล่าวถึงหลักการในการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์นั้น สามารถสรุปได้ว่าการใช้ประโยชน์ของวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบ เด็กต้องสามารถแบ่งแยกระหว่างความแตกต่างของเสียงตัวอักษรในแต่ละคำ โดยอาศัยการฝึกฝน ฝึกอ่าน และลงมือทำเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดเพื่ออ่านคำที่ไม่คุ้นเคยได้โดยการถอดรหัสเสียงของตัวอักษรที่ปรากฏในคำ วิธีการสอนที่ดีควรให้เด็กได้มีความมั่นใจในการใช้ทักษะพิเศษนี้ให้เป็นให้ได้ ครูควรสอนทักษะที่จำเป็นทั้งหมดของวิธีโฟนิกส์ (ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงตัวอักษร) ซึ่งครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาควรคุ้นเคยกับวิธีโฟนิกส์ เด็กทุกคนจะมีความสามารถในการนำวิธีโฟนิกส์ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การอ่านอื่นได้จากทักษะที่เกิดขึ้น

กลยุทธ์ในการสอนโฟนิกส์

Gove et al. (2011) ได้กล่าวว่าจากหลักการการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ที่ครูใช้เป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมการสอนส่งผลให้วิธีโฟนิกส์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของวิธีการที่ทันสมัย มีกลยุทธ์และกิจกรรมที่อธิบายถึงวิธีการสอนที่ทันสมัยดังนี้คือ consonant-based strategies กลยุทธ์นี้มีความสำคัญในการให้ความสำคัญของการจดจำตัวอักษร การจดจำ และการเรียกชื่อตัวอักษรนั้น เป็นหนึ่งสิ่งที่มีความสำคัญต่อการประสบผลสำเร็จในการอ่านเบื้องต้นเพราะมันเป็นระยะสำหรับผู้เรียนได้มีประสบการณ์มากขึ้นในการจัดการตัวอักษร และเสียง ตัวอักษรที่เป็นพยัญชนะเป็นหน่วยเสียงเฉพาะที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์กับตัวอักษร และสระ a, e, i, o และ u เพราะโดยทั่วไปแล้วพยัญชนะมีเพียงหนึ่งเสียง กลยุทธ์นี้ให้ผู้เรียนได้สำรวจคำ ผู้เรียนพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพยัญชนะ และสระได้ดี มันช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้จดจำพยัญชนะผสมและพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน กลยุทธ์ต่อมาคือ analogy-based strategies คือ แนวทางที่ผู้อ่านได้ชี้แจงคำที่ไม่รู้จักเพื่ออ่านโดยการอุปมาอุปไมยหรือการเปรียบเทียบรูปแบบของคำที่รู้จักกลยุทธ์นี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคำที่มีพื้นฐานเหมือนกัน และมีรูปแบบที่ใช้คำสัมผัสเสียงเดียวกันออกเสียงเหมือนกัน เช่น ถ้าผู้อ่านรู้จักคำว่า cat เขาจะสามารถแยกคำได้เป็น c + at และเทียบเสียงได้ในคำอื่น ๆ จนสามารถอ่านคำที่ขึ้นต้นด้วย c เช่นเดียวกับคำว่า car, cap, call และคำที่มีเสียง at เช่นเดียวกับคำว่า bat, fat mat เป็นต้น และอีกหนึ่งกลยุทธ์คือ spelling-based strategies เป็นกลยุทธ์สำหรับการอธิบายคำที่พื้นฐานโดยกลยุทธ์เหล่านี้ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้คำผ่านการใช้ word bank, word wall and word sorting เด็กจะตรวจสอบคำ และรูปแบบของคำ Kalin (1980) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ในการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ไว้ว่า กระบวนการของวิธีโฟนิกส์เพื่อสอนมีหัวข้อที่ต้องตรวจสอบมากมาย คำที่พบในพื้นฐานของผู้อ่าน และระดับของบัญชีคำมีการวิเคราะห์เพื่อกำหนดขอบเขตวิธีการอ่านออกเสียงให้สอดคล้องกับกระบวนการ ข้อสรุปจะแตกต่างกันไปตามแหล่งที่มา และระดับจากคำที่กำหนดขึ้น อย่างไรก็ตามเกณฑ์ในการตัดสินใจว่ากระบวนการนี้มีประโยชน์คือ เปอร์เซ็นต์ของคำที่มีวิธีการอ่านออกเสียงที่มีความสอดคล้องกัน ไม่สร้างตามหลักและกฎเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ ปัญหาที่เพิ่มเข้าไปคือการยกเว้นของกระบวนการในการวิเคราะห์ บางกระบวนการมีคุณค่าต่อเด็กในการประยุกต์สิ่งเหล่านี้ไปสู่คำใหม่ ๆ สิ่งที่เด็กต้องการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเมื่อพวกเขาได้เรียนรู้กระบวนการพวกเขาจะไม่ผิดพลาด และอาจมีความจำเป็นที่ประยุกต์การออกเสียงคำอื่น ๆ ได้ เด็กมักชอบที่จะจดจำกระบวนการไม่เพียงพอที่จะใช้ประโยชน์

จากคำในบริบทมากกว่านอกบริบท ครูควรแนะนำเพื่อให้เขาหลีกเลี่ยงข้อยกเว้นจนกระทั่งเขาสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้

จากการกล่าวถึงกลยุทธ์ในการสอนโฟนิกส์ของนักการศึกษาหลายท่านที่มีหลายแนวทาง อาจสามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์ที่มีความสำคัญในการสอนโฟนิกส์คือ consonant-based strategies เป็นกลยุทธ์ที่ให้ความสำคัญของการจดจำตัวอักษร การจดจำ และการเรียกชื่อตัวอักษรซึ่งเป็นหนึ่งสิ่งที่มีความสำคัญต่อการคำอ่านเบื้องต้น ตัวอักษรที่เป็นพยัญชนะเป็นหน่วยเสียงเฉพาะที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์กับตัวอักษร และสระ a, e, i, o และ u กลยุทธ์นี้ให้ผู้เรียนได้สำรวจคำ ได้พัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพยัญชนะ และสระ กลยุทธ์ analogy-based strategies คือแนวทางที่ผู้อ่านได้ชี้แจงคำที่ไม่รู้จักเพื่ออ่านโดยการอุปมาอุปไมยหรือการเปรียบเทียบรูปแบบของคำที่รู้จัก อีกกลยุทธ์หนึ่งที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคำที่มีพื้นฐานเหมือนกัน และมีรูปแบบที่ใช้คำสัมผัสเสียงเดียวกันออกเสียงเหมือนกัน และอีกหนึ่งกลยุทธ์คือ spelling-based strategies เป็นกลยุทธ์สำหรับการอธิบายคำที่พื้นฐานเพื่อกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้คำผ่านการใช้ word bank, word wall and word sorting เด็กจะตรวจสอบคำ และรูปแบบของคำได้

การจัดลำดับเนื้อหาการสอนโฟนิกส์

ในการสอนวิธีโฟนิกส์มีเนื้อหาอยู่มากมายดังนั้นจึงควรมีการจัดลำดับเนื้อหาในการสอนให้มีความเหมาะสม ดังเช่น Heilman (1968) ได้กล่าวถึงการจัดลำดับเนื้อหาในการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ที่เหมาะสมไว้ดังนี้

การสอนเสียงพยัญชนะ

ในการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ผู้สอนควรสอนเสียงพยัญชนะก่อนการสอนเสียงสระ เนื่องจากคำที่เด็กพบส่วนใหญ่จะเริ่มจากพยัญชนะ การเรียนรู้จากการอ่านของเด็กจะเริ่มจากคำก่อนดังนั้นจึงควรเริ่มจากการสอนส่วนแรกของคำ และเสียงพยัญชนะมีมากกว่าเสียงสระ เมื่อเด็กเรียนเสียงพยัญชนะที่กำหนดให้ เสียงนี้จะพบได้ได้ในคำส่วนใหญ่ เมื่อเด็กเรียนคำ 2-3 คำ เขาจะรู้สัญลักษณ์ของคำบางคำที่เริ่มจากพยัญชนะ เสียงพยัญชนะแรกที่ควรสอนควรเริ่มจากเสียงเดี่ยว เช่น b, r, d, c, s, g, t, ในขณะที่การลำดับของเสียงที่เรียนจะไม่ยุ่งยาก หลักเหตุผลอาจจะช่วยแนะได้ว่า z, x, q; c=s; g=j หรืออาจจะเป็นการสะสมไว้ในการเรียนรู้ครั้งต่อ ๆ ไป ซึ่งเสียงพยัญชนะประกอบด้วย

การสอนเสียงพยัญชนะต้น

พยัญชนะประกอบด้วย b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, y, z ซึ่งตัวอักษรเหล่านี้ควรจะสอนเป็นลำดับแรก ตัวอักษรแต่ละตัวจะมีเสียงเดียว ข้อยกเว้นของ y จะเป็นสระเมื่อ y ไม่ได้เป็นพยัญชนะต้น เช่น lucky ข้อยกเว้นของ w สามารถเป็นได้ทั้งสระหรือไม่ก็อาจจะไม่ออกเสียงเลย เช่น mow ตัว k ก็สามารถที่จะไม่ออกเสียงได้ เช่น knit ตัว c และ g สามารถเป็นได้ทั้งเสียงหนัก และเสียงเบา เช่น car, coast และ cut; cease และ city; garage, goat และ gum; germ และ ginger

การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends)

พยัญชนะผสมประกอบด้วยพยัญชนะ 2-3 ตัว ซึ่งตัวอักษรแต่ละตัวที่ผสมกันจะมีเสียงในตัวของมันเอง พยัญชนะผสมเหล่านี้อาจจะแบ่งออกได้ 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

พยัญชนะผสม ที่ประกอบด้วยตัว r	พยัญชนะผสม ที่ประกอบด้วยตัว l	พยัญชนะผสม ที่มี s นำหน้า
br (brown)	bl (blue)	sc (scare) sch (school)
cr (crown)	cl (clown)	sk (skunk) sm (small)
dr (drown)	fl (flew)	sn (snake) sp (spell)
fr (fry)	gl (glow)	spl (splash) spr (spray)
gr (grow)	pl (play)	st (stay) str (street)
pr (pray)	sl (slip)	sw (sweet)
tr (tree)		

พยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน (Consonant Digraphs) คือพยัญชนะสองตัวที่ติดกันแทนเสียงหนึ่งเสียง ประกอบด้วยพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน 3 แบบ ดังต่อไปนี้

- wh เมื่อออกเสียงจะแทนเพียงเสียงเดียว /hw/ ได้แก่ when, where, why, what, which, white, wheel, wheat, whisper, whether, whale, whiskers เป็นต้น

- ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันสามารถแทนเสียงได้

เพียงเสียงเดียวซึ่งแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

/ch/	/k/	/sh/
chair charm	chorus choir	chef chiffon
chin chalk	character chord	chassis chic
chose	chrome	chauffeur

- th ประกอบด้วยเสียงก้อง และเสียงไม่ก้อง ดังนี้

เสียงก้อง	เสียงไม่ก้อง
this that	thing thin
they though	thick thank
than them	thumb third

การสอนการแทนที่เสียงพยัญชนะต้น

ในวิธีการอ่าน เด็กได้เรียนรู้ทั้งคำที่ได้เห็น และเสียงของพยัญชนะต้น ความรู้นี้จะทำให้เด็กประยุกต์ใช้เพื่อการออกเสียงในคำอื่น ๆ ที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยเห็นมาก่อน เช่น ถ้าเด็กรู้จักคำว่า king หรือ ring และไปพบกับคำที่ไม่คุ้นเคยอย่าง sing เขาก็จะสามารถที่จะรวมเสียง s กับ ing ได้ เช่นเดียวกับคำว่า king และ ring สิ่งนี้เป็นการรวบรวมกระบวนการคิดให้เด็กได้ด้วย

การสอนเสียงตัวสะกด

การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมและพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ประกอบด้วย

ch	sh	th	st	sk	sp
march	fish	tenth	must	ask	crisp
church	cash	both	fast	desk	grasp
peach	fresh	north	rest	brisk	clasp
branch	rush	bath	coast	task	wisp
ditch	crash	health	most	dusk	rasp
search	dish	path	last	risk	

การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน

nk	ng	ck	qu
เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	เมื่อออกเสียง /kw/
bank	bang	back	quick
link	king	rack	quack
rank	gang	pick	quiet
sank	ring	sick	question
pink	sing	luck	queen
tank	wing	truck	

การสอนเสียงพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง

พยัญชนะบางตัวในคำหนึ่งอาจจะไม่ออกเสียง ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นส่วน ๆ ได้คือ พยัญชนะสองตัวจะออกเพียงหนึ่งเสียง ได้แก่ ladder, collect, fellow, message, roller, summer, dinner, yellow, happen, kitten เป็นต้น kn จะออกเสียง n เท่านั้น ได้แก่ know, knee, knight, knew, knit, knife, knock, kneel, knob, known เป็นต้น gh จะไม่ออกเสียงเมื่อตาม l ได้แก่ sigh, light, sight, bright, flight, night, might, slight, blight, right เป็นต้น คำใดที่ขึ้นต้นด้วย wr จะออกเสียง w จะไม่ออกเสียง r ได้แก่ write, wring, wrote, wrap, wrath, wrist, wrong, wren, wreck, wreath เป็นต้น คำที่ลงท้ายด้วย ten บ่อยครั้งที่จะไม่ออกเสียง t ได้แก่ often, soften, listen, hasten, fasten, glisten เป็นต้น ck จะออกเสียง k เท่านั้น ได้แก่ scak, neck, block, kick, duck, clock, black, trick, back, pick เป็นต้น และคำที่ลงท้ายด้วย mb จะไม่ออกเสียง b ได้แก่ comb, thumb, climb, bomb, lamb, plumb, limb, numb, crumb, dumb เป็นต้น

การสอนการย่อคำให้สั้นลง

การย่อคำให้สั้นลง คือ รูปแบบของคำเดี่ยวสองคำที่รวมกันอาจจะทำให้สั้นลงโดยการตัดตัวอักษรออกหนึ่งหรือหลายตัวอักษรก็ได้ โดยการใช้เครื่องหมาย (') เพิ่มเติมลงไป เช่น did not=didn't, do not=don't, is not=isn't, are not=aren't เป็นต้น

การสอนเสียงสระ

การสอนเสียงสระเป็นส่วนที่ยากที่สุดในการสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์ เนื่องจากความผันแปรของเสียงซึ่งสระหรือสระผสมอาจจะแทนได้หลายคำที่แตกต่างกัน บางครั้ง

ความแตกต่างอาจจะมีเพียงเล็กน้อย และอาจไม่สามารถแยกแยะระหว่างเสียงเหล่านั้นได้เลยแต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหาในการเรียนรู้ในการอ่านสำหรับผู้เรียน เช่น ความแตกต่างของเสียงสระ a ในคำว่า loyal, almost, idea, path หรือ father ไม่น่าจะเป็นปัญหาในการเริ่มต้นของการอ่าน เพื่อให้วิธีการสอนโฟนิกส์นั้นเกิดประโยชน์ สิ่งหนึ่งที่จะต้องทำให้ได้คือ การแยกแยะระหว่างเสียงสระที่ได้ยินในคำต่าง ๆ เช่น pen, pan, pin; apple, able; book, boot; not, note เป็นต้น

ในการสอนการวิเคราะห์โฟนิกส์ การตัดสินใจว่าสระตัวใด หรือเสียงของสระเสียงใดควรจะสอนเป็นลำดับแรกอาจไม่ใช่สิ่งที่สำคัญมากนัก แต่มีเหตุผลที่ดีว่า ควรที่จะเริ่มจากการสอนสระเสียงสั้นเป็นลำดับแรก คือ คำที่เด็กจะได้เริ่มต้นหัดอ่านส่วนใหญ่เป็นสระเสียงสั้น และคำหลายคำที่เป็นคำเดียวจะมีสระที่อยู่ในตำแหน่งกลางเป็นสระเสียงสั้นอีกเช่นเดียวกัน กระบวนการของโฟนิกส์จึงได้นำคำเหล่านี้มาใช้สอนในการอ่านระดับเริ่มต้น ส่วนแนวความคิดที่ว่า การสอนอ่านควรจะสอนสระเสียงยาวก่อนเป็นลำดับแรกนั้นมาจากความจริงที่ ตัวอักษรที่แทนสระนั้นมีเสียงยาว (a, e, i, o, u) จึงควรสอนสระเสียงยาวก่อนเพื่อให้ง่ายต่อการสอนตัวอักษรที่เป็นสระนั้นอาจเป็นข้อดีของการสอนคำที่จดจำได้บางคำหรืออาจจะเกิดขึ้นก่อนหรือพร้อมกับการวิเคราะห์โฟนิกส์ คือการเรียนรู้ และสามารถที่จะวิเคราะห์รูปแบบการถอดรหัสคำจากวิธีโฟนิกส์ ในกลยุทธ์นี้ เด็กจะสามารถอ่านได้จากเสียงของคำที่ได้ยินไม่ใช่เสียงจากตัวอักษร ซึ่งการฝึกแบบนี้เป็นจุดอ่อนหลักของวิธีการสอนโฟนิกส์ เด็กจะถอดรหัสจากเสียงของตัวอักษรแยกออกจากเสียงตัวอักษรในคำที่คุ้นเคยได้อย่างไร เช่น ตัวอักษร c ออกเสียง kuh; a = ah; t = tuh; kuh ah tuh = cat เป็นต้น นี่เป็นสิ่งที่เริ่มต้นในการสอนเสียงสระ สิ่งที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงเสมอก็คือ เด็กจะต้องมีความเข้าใจ และใช้ภาษาพูดได้ โรงเรียนจะต้องมีการกำหนดการฝึกฝนเพิ่มเติมในด้านสื่อโสตทัศน เด็กจะเรียนรู้จำนวนของคำที่เห็น และเด็กจะต้องเรียนรู้เสียงของพยัญชนะก่อน เช่น m คือเสียงที่พบได้จากคำว่า man, milk, mop; c คือเสียงที่พบได้จากคำว่า cat, cake; t คือเสียงที่พบได้จากคำว่า take, toy และอื่น ๆ อีก เป็นต้น สระประกอบด้วย a,e,i,o และ u ในบางครั้ง y อาจจะทำหน้าที่เป็นทั้งสระเมื่อมันไม่ได้เป็นพยัญชนะต้นในคำ (lucky) และ w ก็อาจจะทำหน้าที่เป็นเสียงสระได้ (flew) เสียงสระจะแบ่งเป็นสองชนิดประกอบด้วย สระเสียงสั้นและสระเสียงยาว

สระเสียงสั้น	สระเสียงยาว
at	ate
end	eve
ill	ice
odd	open
us	use

สระผสมจะประกอบไปด้วย สระผสมเสียงเดี่ยว ประกอบด้วยสระสองตัวที่อยู่ติดกันสามารถแทนเสียงได้หนึ่งเสียงเรียกว่าสระผสม เช่น ai (main), au (auto), aw (awning), ay (may), ea (east), ee (beet), ei (either), ie (tie), oa (coat), oe (toe), ow (how) และ ue (blue) สระผสมเสียงคู่ประกอบด้วยสระสองตัวอยู่ติดกันสามารถแทนเสียงได้หนึ่งเสียง ล้วนจะเริ่มต้นที่ตำแหน่งหนึ่ง และจะเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปยังตำแหน่งอื่น เช่น oi (boil), ou (out), ow (owl), oy (toy) และสระกึ่งเสียง คือ เสียงสระเสียงสั้นที่ไม่ออกเสียงเน้น ‘u’ เป็น ‘uh’ เช่น a: human, e: omen, i: humid, o: melon และ u: humus

การแบ่งพยางค์

ทุกพยางค์ประกอบด้วยเสียงสระหนึ่งเสียงและสระหนึ่งตัวสามารถสร้างพยางค์ได้หนึ่งพยางค์ พยางค์แรกจะจบด้วยเสียงสระ และพยางค์สุดท้ายจะจบด้วยเสียงพยัญชนะ

สื่อการสอน

การใช้อุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย และเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินกับการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านจากการใช้สื่อการเรียนรู้ ในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่คงทนมากยิ่งขึ้น

ความหมายของสื่อการสอน

วรรณา เจียมทะวงษ์ (2532) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนว่า เป็นสิ่งซึ่งใช้เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและเจตคติให้แก่ผู้เรียนหรือทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ รวมถึง ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2533) ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนว่าหมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สอน และผู้เรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ วัลลภ ภูโชติ (2533)

ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการสอนเป็นทั้งวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการหรือกระบวนการที่ครูหรือผู้สอนใช้ประกอบการสอนเพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ไปยังผู้เรียนเพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ จินตนา ไบกาชุย (2534) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า วัสดุหรือเครื่องมือที่จัดทำขึ้น ซึ่งมีข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้ สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และนักเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา เกิดทักษะกระบวนการ และความรู้สึกรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ อันจะนำไปสู่จุดหมายของหลักสูตร เช่นเดียวกับ ณรงค์ สมพงษ์ (2535) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการสอนเป็นสื่อที่มุ่งเน้นการนำไปใช้ทางด้านการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน อีกทั้ง ฐาปนีย์ ธรรมเมธา (2541) ยังได้กล่าวว่า สื่อการสอนหมายถึงตัวกลางที่ช่วยนำ และถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปสู่ผู้เรียนทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ รวมถึง สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2553) ยังได้กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนไว้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาเกิดทักษะกระบวนการ และความรู้สึกรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ อันจะนำไปสู่จุดหมายของหลักสูตร รวมถึง Alvermann and Phelps (2004) ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนรู้อีกว่า ในการวางแผนการสอนครูผู้สอนควรจัดเตรียมสื่อการสอนโดยพิจารณาถึงความต้องการที่จำเป็นของเด็ก เช่น เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ เทปบันทึกเสียง หรือภาพหรือสื่อการสอนที่ครูผลิตเองในรูปแบบต่าง ๆ อาจจะนำมาใช้เพื่อการสาธิต สร้างสรรค์ในสิ่งที่น่าสนใจ หรือจัดเตรียมเพื่อสร้างองค์ความรู้พื้นฐานให้กับนักเรียน สื่อการสอนเกี่ยวกับการอ่านนั้นครูอาจจะนึกถึงหนังสือเรียน ใบงาน แบบทดสอบ ชาร์ทหรือสื่อการสอนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะเป็นประโยชน์ในการสอนได้ และ Ololube (2015) ได้กล่าวว่าสื่อการสอน คือ เครื่องมือทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้น และมนุษย์ไม่ได้สร้างขึ้น และเป็นตัวช่วยที่สามารถใช้อำนวยความสะดวก กระตุ้นและแก้ไขปรับปรุงในกิจกรรมการเรียนการสอน

จากความหมายของสื่อการสอนที่มีผู้ได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง สิ่งที่ผู้สอนใช้เป็นตัวช่วยในการถ่ายทอดความรู้ด้านต่าง ๆ ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสาระนั้น ๆ ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

ลักษณะของสื่อการสอนที่ดี

สื่อการสอนเป็นสิ่งที่ผู้สอนใช้เป็นตัวช่วยในการถ่ายทอดความรู้ด้านต่าง ๆ ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสาระนั้น ๆ ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น แต่ทว่าสื่อการสอนนั้นต้องเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีลักษณะที่ดี เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ดังที่มิ้นการศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะของสื่อการสอนที่ดีไว้หลายท่านดังนี้

วรรณา เจียมทะวงษ์ (2532) ได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อการสอนที่ดีเยี่ยมช่วยให้การเรียนรู้อบรมผู้เข้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้คือ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดให้ทราบว่าพฤติกรรมขั้นสุดท้ายของผู้เรียนจะเป็นเช่นไร โดยทั่วไปจะแบ่งพฤติกรรมในการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ ประเภทความรู้ความเข้าใจที่จะนำไปสู่พื้นฐานของการนำไปใช้กับปัญหาได้และการลงมือปฏิบัติที่จะนำไปสู่ทักษะในการทำงาน รวมถึงความรู้สึกด้านอารมณ์ที่จะมองเห็นคุณค่าหรือเกิดความสนใจในเนื้อหาการเรียนนั้นต่อไป มีความเหมาะสมกับรูปแบบของการเรียนการสอน ซึ่งเราสามารถกำหนดรูปแบบของการเรียนการสอนได้ดังต่อไปนี้ คือ สอนเป็นกลุ่มใหญ่พร้อมกัน ความรู้จะถูกถ่ายทอดจากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียนด้วยอัตราเร็วเดียวกัน โดยที่ผู้เรียนเพียงทำหน้าที่ฟังการถ่ายทอดจากครู และจดบันทึก สื่อที่ใช้จริงควรที่จะมีขนาดใหญ่พอที่ผู้เรียนจะมองเห็นได้พร้อม ๆ กันในขณะที่ครูใช้เพื่อประกอบการอธิบาย รูปแบบต่อไปคือ การสอนกลุ่มย่อย โดยผู้เรียนเรียนรู้จากเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดให้ด้วยอัตราเร็วที่ใกล้เคียงกัน เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนในแต่ละกลุ่มอาจเหมือนกันหรือเป็นเรื่องราวต่อเนื่องกันโดยใช้การหมุนเวียนเพื่อการเรียนรู้ สื่อที่ใช้กับกิจกรรมการเรียนลักษณะนี้จึงไม่ต้องการขนาดใหญ่แต่ควรมีหลายชุด และการสอนรายบุคคล ผู้เรียนจะเรียนรู้จากเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดให้เป็นรายบุคคลด้วยอัตราเร็วที่แตกต่างกันไปเป็นรายบุคคล สื่อจะต้องชัดเจนพอที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเป็นสื่อขนาดเล็กได้ความเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนจำเป็นต้องพิจารณาตามวัย ความสามารถ พื้นฐานประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน ตัวแปรเหล่านี้ล้วนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะเกิดขึ้นจากสื่อทั้งสิ้น และความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในการใช้สื่อ เช่นเดียวกับ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2553) ได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อการสอนที่ดีไว้ว่า สื่อการสอนที่จัดทำขึ้นต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และหลักการสอนต่าง ๆ เพื่อจะทำให้สื่อนั้นมีคุณภาพสามารถส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสื่อการสอนที่ดี

ควรมีลักษณะดังนี้ คือ เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ของหลักสูตร เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียนให้ความรู้แก่ผู้เรียนจากง่ายไปยาก ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้

ดังที่มิ้นกการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อการสอนที่ดีไว้สรุปได้ว่า สื่อการสอนที่ดีควรมีลักษณะที่ช่วยให้การเรียนรู้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และหลักสูตร โดยสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และหลักการสอนต่าง ๆ เพื่อจะทำให้สื่อนั้นมีคุณภาพและสามารถส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้

ความสำคัญของสื่อการสอน

สื่อการสอนเป็นสิ่งที่ผู้สอนใช้เป็นตัวช่วยในการถ่ายทอดความรู้ด้านต่าง ๆ ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสาระนั้น ๆ ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ดังนั้นสื่อการสอนจึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ดังที่มิ้นกการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนไว้หลายท่านดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมให้แก่ผู้เรียน สื่อการเรียนรู้นี้ในยุคปัจจุบันมีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้ง มลิวัลย์ ผิวคราม (2552) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนนั้นช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสร้างความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น ทำให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังสร้างสภาพแวดล้อม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่ ส่งเสริมการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน เกื้อหนุนผู้เรียนที่มีความสนใจและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันให้สามารถเรียนรู้ได้ทัดเทียมกัน ช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่ไกลตัวผู้เรียนให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ในหลายมิติจากสื่อที่หลากหลาย ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจเชิงเนื้อหา และกระบวนการ

และความรู้เชิงประจักษ์ รวมถึงเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการคิดและการสื่อสาร

ดังที่มิ้นกการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนไว้สามารถสรุปได้ว่า สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และสร้างความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น และสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทางความคิด อีกทั้งยังกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองอีกด้วย

ขั้นตอนการสร้างสื่อการสอน

วรรณ เจียมทวงษ์ (2532) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างสื่อการสอนไว้ว่า ในการผลิตสื่อการสอนตามกำหนดในแผนการเรียนนั้นประกอบด้วย การจำแนกประเภทของสื่อที่ต้องการผลิต ในที่นี้ได้จำแนกประเภทตามลักษณะของสื่อ คือ สื่อสามมิติ เช่น ของจริง ของจำลอง และสื่อสองมิติ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนที่ ภาพโฆษณา เช่นเดียวกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการผลิตสื่อการเรียนรู้ไว้ว่า การผลิตสื่อการเรียนรู้แต่ละประเภทอาจมีขั้นตอนวิธีการผลิตที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันไปในที่นี้จะนำเสนอกระบวนการผลิตสื่อการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้กับการผลิตสื่อการเรียนรู้ทั่วไปซึ่งมีกระบวนการตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ กำหนดวัตถุประสงค์ในการผลิตสื่อ ศึกษา และกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนโดยพิจารณาว่าผู้ที่จะใช้สื่อคือใคร มีความรู้ และประสบการณ์เดิมมาอย่างไรเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดคุณสมบัติของสื่อให้เหมาะสม กำหนด และวิเคราะห์เนื้อหาสาระว่าต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง ทั้งนี้ควรพิจารณาให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และเหมาะสมกับผู้เรียน กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดรูปแบบ และวิธีการประเมินผล กำหนดวิธีการ และแนวทางการเสนอเนื้อหา กำหนดแหล่งข้อมูลที่สนับสนุนการจัดทำสื่อการเรียนรู้ ยกร่าง และจัดทำสื่อการเรียนรู้ตามรูปแบบ และวิธีการตามที่กำหนดไว้ ทดสอบคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นโดยนำสื่อต้นแบบไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่เป็นตัวแทนของผู้เรียนที่จะต้องใช้อื่อนั้น ใช้สื่อการสอนต้นแบบนี้จัดการเรียนการสอนจริงเพื่อศึกษาข้อบกพร่องสำรับนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงสื่อให้มีคุณภาพ ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ตามที่ศึกษาไว้ และนำสื่อการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปใช้ รวมถึง สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2553) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างสื่อการสอนไว้ว่า ในการสร้างสื่อการสอนมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาเกี่ยวกับสื่อการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดสื่อที่ควรจัดทำ ซึ่งสามารถศึกษาได้หลายวิธีดังนี้ คือ ศึกษาแผนการสอนว่ามีเนื้อหาใดบ้างที่ยังไม่มีสื่อ

การเรียนการสอน ให้จัดลำดับความสำคัญ หรือศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละกลุ่ม ประสบการณ์ เรื่องใดที่นักเรียนไม่ผ่าน และจัดลำดับปัญหา รวมถึงการศึกษาสภาพสื่อการสอนที่มีอยู่ ว่าสื่อใดชำรุดเสียหายหรือไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอนในปัจจุบัน ควรปรับปรุงหรือผลิตชิ้นใหม่ การศึกษาสภาพปัจจุบันอาจศึกษาทั้งหมดแล้วนำข้อมูลมาจัดลำดับความสำคัญหาให้ได้เนื้อหา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการจัดทำสื่อการสอนขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการพิจารณาทั้งเนื้อหา จุดประสงค์ ผู้เรียน และสื่อด้วยวิธีต่อไปนี้ คือ วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์โดยพิจารณาจากขั้นตอนที่ 1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายในการจัดทำสื่อการสอน วิเคราะห์ผู้เรียน โดยการศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนและจิตวิทยาการเรียนรู้ ตลอดจนสังเกตพฤติกรรมเพื่อจะได้ทราบสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ วิเคราะห์ทฤษฎีทางการสอน และจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อนำแนวคิดมาใช้ในการผลิตสื่อการสอน วิเคราะห์สื่อการสอนเพื่อคัดเลือกสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของการเรียนรู้ซึ่งรวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาไปยังผู้เรียน เมื่อพิจารณาสิ่งเหล่านี้แล้วจะสามารถกำหนดประเภทสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับผู้เรียนได้ ขั้นที่ 3 วางแผนการผลิตสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมรายคาบเรียน สื่อการสอนที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม ออกแบบสื่อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการผลิตสื่อ กำหนดระยะเวลาในการผลิต และเวลาในการใช้สื่อ ตลอดจนงบประมาณที่ใช้ในการผลิต ขั้นตอนที่ 4 ผลิต และทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนซึ่งมีแนวทางดังนี้ คือ ผลิตสื่อตามแผนที่วางในขั้นตอนที่ 3 โดยแสดงภาพประกอบ ทดลองใช้สื่อ โดยทดลองใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนกลุ่มเล็ก และนักเรียนทั้งชั้นพร้อมบันทึกผลการทดลอง และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพตามที่ต้องการ จัดทำคู่มือการผลิต และการใช้สื่อ หลังจากปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพ ควรจัดทำคู่มือการผลิต และการใช้สื่อ ตามขั้นตอนอย่างละเอียด เพื่อเผยแพร่ความคิด และวิธีการให้ผู้อื่นนำไปใช้ให้ถูกต้อง หรือสามารถผลิตสื่อเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เอง ขั้นตอนที่ 5 นำสื่อการเรียนการสอนไปใช้ ก่อนที่จะนำสื่อไปใช้ ควรเตรียมการดังนี้ เตรียมเนื้อหา ทบทวนการจัดลำดับกิจกรรมและทดลองใช้สื่อ เตรียมผู้เรียนโดยที่ให้ผู้เรียนได้รู้ถึงกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้จับต้องและได้ลองทำด้วยตัวเอง เตรียมสถานที่ที่จะใช้สื่อ เมื่อทดลองใช้สื่อจนเป็นที่น่าพอใจจึงนำไปเผยแพร่ต่อไป ขั้นตอนที่ 6 ประเมินผลในการใช้สื่อการเรียนการสอน หลังจากนำสื่อไปใช้แล้วควรมีการติดตามประเมินผลการใช้สื่อเพื่อนำมาปรับปรุง และพัฒนาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยการประเมินมี 2 วิธีคือ ประเมิน

กระบวนการเป็น การประเมินความสนใจ และความสะดวกในการใช้สื่อของครูผู้สอน และผู้เรียนโดย การทดสอบ สัมภาษณ์ หรือสังเกตพฤติกรรมจากการใช้สื่อ และประเมินผลที่ได้จากการใช้สื่อ เป็นการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนภายหลังการใช้สื่อนั้น อาจใช้วิธีการศึกษาเปรียบเทียบกับนักเรียนสองกลุ่มที่ใช้สื่อนั้นกับกลุ่มที่ไม่ได้ใช้สื่อ แล้วเปรียบเทียบ ความก้าวหน้าของนักเรียนทั้งสองกลุ่มระหว่างการประเมินผลก่อนและหลังเรียน

ประโยชน์ของสื่อการสอน

ณรงค์ สมพงษ์ (2535) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อนั้นช่วยให้คุณภาพของการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจัง และมีความหมายชัดเจนต่อผู้ที่ได้รับการส่งเสริม ช่วยให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมได้เรียนรู้ในปริมาณที่มากขึ้นในเวลาที่รวดเร็ว ช่วยให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมมีความสนใจ และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานที่ส่งเสริม ช่วยให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมจดจำ ประทับ ความรู้สึก และทำอะไรได้รวดเร็ว และดีขึ้น และช่วยให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ศึกษาได้ลำบากสามารถใช้สื่อเข้าช่วยได้ อีกทั้ง ฐาปนีย์ ธรรมเมธา (2541) ยังได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า คุณค่าของสื่อการเรียนการสอนนั้นมีหลายด้านประกอบไปด้วย คุณค่าของสื่อต่อครูผู้สอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระในด้านการเตรียมการสอน เนื้อหาการสอนโดยสามารถจัดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อที่สอน เช่น บทเรียนโปรแกรม หรือชุดการสอน อีกทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศในการสอนให้น่าสนใจ ช่วยให้เนื้อหาในการสอนน่าสนใจ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้สอน และเป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนนั้นมีความกระตือรือร้นในการเตรียมการสอนอยู่เสมอ อีกด้านหนึ่งคือคุณค่าของสื่อต่อตัวผู้เรียน โดยสื่อการสอนช่วยกระตุ้น และเร้าความสนใจของผู้เรียนทำให้เกิดความสนุกสนาน และไม่เบื่อหน่ายการเรียน อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหา บทเรียนที่ยุ่งยากให้ง่าย และรวดเร็วขึ้นตลอดจนช่วยสร้างความคิดรวบยอดได้อย่างรวดเร็ว ช่วยแก้ปัญหาในความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านศักยภาพและความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และยังช่วยดึงประสบการณ์นอกห้องเรียนอันมีข้อจำกัดเรื่องเวลา สถานที่มาสู่ห้องเรียนได้ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้ อย่างเป็นรูปธรรม และกระบวนการ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สร้างสภาพแวดล้อม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่น่าสนใจ และทำให้อยากรู้

อยากเห็น ส่งเสริมการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน เกื้อหนุนผู้เรียนที่มีความสนใจและความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่างกันให้ผู้เรียนได้เท่าเทียมกัน ช่วยให้ผู้เรียนบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกันช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้สื่อ และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ในหลายมิติจากสื่อที่หลากหลาย และเชื่อมโยงโลกที่อยู่ใกล้ตัวจากผู้เรียนให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

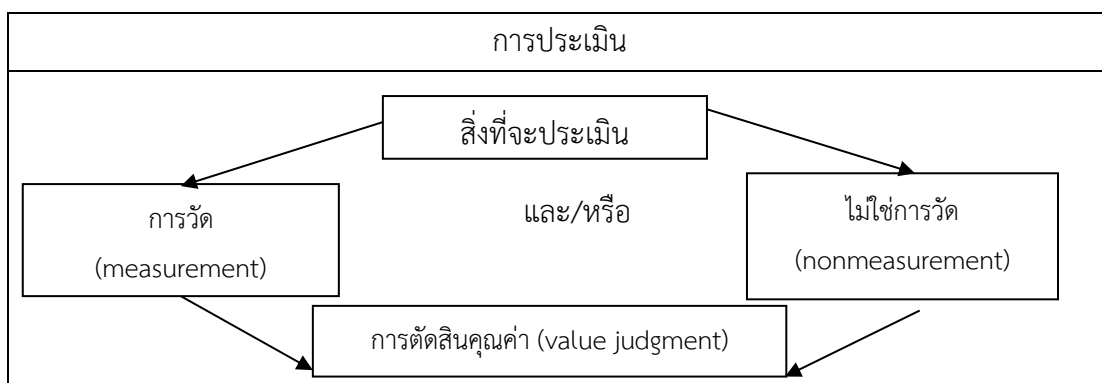
การประเมินสื่อการสอน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการใช้สื่อการสอนเปรียบเสมือนเข็มทิศให้แก่ครูผู้สอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยให้ครูผู้สอนสามารถประเมินความสามารถของผู้เรียนได้ตรงกับตามสภาพจริงเพื่อให้ครูผู้สอนเข้าใจปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในลำดับต่อไป

ความหมายของการประเมินสื่อการสอน

รูดานี ธรรมเมธา (2541) ได้กล่าวถึงการประเมินสื่อการสอนไว้ว่า สื่อที่ใช้ในการสอนนั้นควรมีการประเมินผลในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้คือ ประเมินการวางแผนการใช้สื่อเพื่อดูว่าสิ่งต่าง ๆ ที่วางไว้นั้นดำเนินไปตามแผนหรือไม่ หรือเป็นไปเพียงตามหลักการ และทฤษฎี แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริงจึงควรเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงในครั้งต่อไป ขั้นตอนที่ 2 คือ การประเมินการใช้สื่อ ปัญหาในการใช้สื่อมีสาเหตุ และแนวทางการแก้ไขอย่างไร จากนั้นประเมินผลหลังการใช้สื่อว่ามีผลเกิดกับผู้เรียนอย่างไร ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่และผลที่ได้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์ อีกทั้ง กิดานันท์ มลิทอง (2540) ยังได้กล่าวถึงการประเมินสื่อการสอนไว้ว่า เมื่อผู้สอนมีการใช้สื่อตามขั้นตอนต่าง ๆ ควรจะต้องมีการวิเคราะห์ว่าการใช้สื่อการสอนมีความเหมาะสม และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ดังนั้นจึงควรมีการประเมินผลการใช้สื่อการสอนตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ อันดับแรกประเมินการวางแผนการใช้สื่อเพื่อดูว่าสิ่งต่าง ๆ ที่วางแผนไว้นั้นดำเนินไปตามแผนที่วางหรือไม่ หรือเป็นไปเพียงตามหลักเกณฑ์แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง จึงต้องเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อแก้ไขปรับปรุงในการวางแผนครั้งต่อไป จากนั้นประเมินกระบวนการสื่อเพื่อดูว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนมีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง มีสาเหตุมาจากอะไร

และมีการเตรียมการป้องกันไว้หรือไม่ และประเมินผลจากการใช้สื่อ เป็นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยตรงว่าเมื่อเรียนแล้วสามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ และผลที่ได้นั้น เป็นไปตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์ ทางด้าน กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ยังได้กล่าวถึงการประเมิน สื่อการเรียนรู้ว่าเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการใช้สื่อมาวิเคราะห์ให้เกิดความชัดเจนว่ามีอุปสรรคปัญหา จากการใช้อย่างไร มีความเหมาะสมกับกิจกรรม และกลุ่มผู้เรียนในระดับใด โดยจะต้องพิจารณา ลักษณะทางกายภาพของสื่อ และสาระที่สื่อสารไปยังผู้เรียน บางครั้งสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้นั้นอาจมี ความเหมาะสมด้านกายภาพ แต่คุณค่าในด้านสาระยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตาม เป้าหมาย การประเมินจะช่วยในการตัดสินใจเลือก และใช้สื่อการเรียนรู้สำหรับการจัดการเรียน การสอนในครั้งต่อไป หรือพัฒนาโดยการตัดแปลง ปรับปรุง แก้ไข จัดทำเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสม ยิ่งขึ้น โดยวิธีการประเมินสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้นควรดำเนินการประเมินในรูปแบบ คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายดังนี้คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่ประเมิน ซึ่งจะช่วย พิจารณาในด้านหลักวิชาของสื่อที่จะประเมินถูกต้องเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ผู้มีประสบการณ์ใน ด้านการสอนหรือการนิเทศซึ่งจะช่วยตรวจในแง่เนื้อหาที่นำเสนอ กิจกรรมการเรียนการสอน ภาษา ที่ใช้เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด และผู้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรซึ่ง จะเป็นผู้ช่วยตรวจ และพิจารณาว่าหนังสือเล่มนั้น ๆ มีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่สถานศึกษา จัดทำหรือไม่ อีกทั้ง บุปผชาติ ทังหิกรณ, สกริ รอดโพธิ์ทอง, นพ.ชัยเลิศ พิษิตพรชัย และโสภภาพรรณ แสงศัพท์ (2544) ได้กล่าวว่า การประเมินหมายถึง กระบวนการที่เริ่มตั้งแต่การวัดไปสู่การตัดสินใจ คุณค่าโดยที่การตัดสินใจคุณค่าจะใช้ในความหมายของการประเมินผล แต่มีความเฉพาะเจาะจงน้อยกว่า นอกจากนี้ การตัดสินใจคุณค่าสิ่งใดจะต้องเกิดจากการเปรียบเทียบกับสิ่งนั้นกับเกณฑ์ การวัด การตัดสินใจ คุณค่า และการประเมินมีการเกี่ยวข้องกันดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การประเมิน การวัดและการตัดสินใจคุณค่า

จากภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ของสิ่งที่จะประเมินการวัด และการตัดสินในคุณค่าว่า ในการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สิ่งที่จะได้รับการประเมินนั้นจะต้องได้รับการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการวัด เช่น การใช้แบบทดสอบ การสัมภาษณ์ การสังเกต และจัดบันทึกอย่างมีระบบ และ/หรือ โดยวิธีที่ไม่ใช่การวัดโดยตรง เช่น การสอบถามจากผู้อื่น จากนั้นเป็นขั้นตอนของการนำข้อมูลที่ได้ไป เทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การตัดสินคุณค่าต่อไป

จินตนา ไบกาซูยี (2534) ได้กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า การประเมิน สื่อการเรียนการสอน เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนไประยะหนึ่ง ประมาณ 1-3 ครั้ง ผู้สอนก็ควร รวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินสื่อการเรียนการสอน อันจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสื่อการเรียน การสอนนั้นต่อไป โดยการประเมินสื่อมีเกณฑ์สำคัญดังนี้ คือ สื่อการเรียนการสอนเปรียบเสมือน อุปกรณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ มีความสะดวกในการจัดหาและสะดวก ในการใช้เพื่อเอื้อประโยชน์ในการให้ข้อมูล พัฒนาความคิด ค่านิยม และคุณธรรมที่หลักสูตรต้องการ มีประสิทธิภาพในการใช้หรือไม่ จำเป็นต้องใช้สื่ออื่นมาช่วยมากน้อยเพียงใด และการใช้สื่อการเรียน การสอนนั้นเป็นไปอย่างเหมาะสมตามขั้นตอนหรือไม่ การประเมินสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ เป็นงาน วิชาการที่สำคัญของผู้สอน ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงรูปแบบ และขั้นตอนในการใช้สื่อ การเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน และเหมาะสมกับ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมมากยิ่งขึ้น

Frederiksen and Collins (1989) ได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่เกี่ยวกับการสอน มีความสำคัญในการตัดสินว่านักเรียนทำอะไร และไม่เข้าใจสิ่งใด ช่วยให้ผู้สอนสามารถตัดสินได้ว่าควรสอนอะไรหรือหาแนวทางในการสนับสนุนนักเรียนอย่างไร การประเมินเป็นความพยายามที่จะทดสอบผลสะท้อน และสนับสนุนการพัฒนาความรู้ให้กับนักเรียน นอกจากนี้ Conley (1992) ยังได้กล่าวถึงการประเมินไว้ว่า การประเมินนั้นมีครูเป็นส่วนเกี่ยวข้องซึ่ง มันมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ครูควรตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และทำให้นักเรียนนั้นบรรลุถึง วัตถุประสงค์อันจะนำไปสู่การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในภาระงานที่ กำหนดครูจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแผนการประเมิน การประเมินที่มีประสิทธิภาพนั้นควรอยู่ระหว่าง หน่วยการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถของครูโดยต้องอาศัยความยืดหยุ่นในการประเมินนักเรียน เช่นเดียวกับ Nunan and Carter (2001) ได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินไว้ว่า การประเมิน เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่ทำให้การศึกษาประสบผลสำเร็จ เพราะเป็นรูปแบบพื้นฐานสำหรับทำ

การตัดสินใจอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ การประเมินเป็นการรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียน และโปรแกรม การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและในฐานะภาษาต่างประเทศ (ESL/EFL) รวมถึง Tomlinson (2003) ได้ให้ความหมายของการประเมินสื่อไว้ว่า การประเมินสื่อการสอนนั้นเป็น กระบวนการซึ่งรวมถึงการวัดคุณค่าของชุดสื่อการเรียนรู้

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสื่อ

ทางด้านกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ โดยสื่อการเรียนรู้จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อเทคโนโลยี

1. การตรวจประเมินคุณภาพของสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ที่จะนำเสนอเกณฑ์การประเมิน คุณภาพส่วนใหญ่เป็นสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ หนังสือเรียน และคู่มือครู

1.1 การประเมินคุณภาพหนังสือเรียน กรมวิชาการได้จัดทำเกณฑ์ประเมิน คุณภาพหนังสือเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการตรวจพิจารณาคุณภาพหนังสือเรียนของสำนักพิมพ์ เอกชน สาระสำคัญของการประเมินแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เป็นข้อมูลเบื้องต้นของหนังสือเรียน ได้แก่ ชื่อหนังสือ ผู้แต่ง สำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ ราคาจำหน่าย เป็นต้น

ส่วนที่ 2 รายการประเมินเป็นส่วนที่สำคัญที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน คุณภาพหนังสือเรียนซึ่งต้องพิจารณาประเด็นต่อไปนี้เป็นประเด็นด้านเนื้อหาที่ควรพิจารณาในเรื่อง ของความสอดคล้องกับสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่ เนื้อหา มี ความถูกต้องตามหลักวิชา ทันสมัยเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชา ไม่ควรมีประเด็นโต้แย้งที่ทำให้ผู้เรียน สับสน เนื้อหาไม่ขัดต่อความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของชาติ และไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีและเนื้อหา ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น ประเด็นด้านภาษาที่ใช้นำเสนอต้องถูกต้องชัดเจน สื่อความหมาย และอ่านเข้าใจง่าย ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และใช้ศัพท์เฉพาะถูกต้อง ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ควรพิจารณาในเรื่องความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของ บทเรียน ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และนำไปปฏิบัติได้ ใช้คำสั่งหรือคำอธิบายชัดเจนง่าย ต่อการปฏิบัติตาม ใช้คำถามที่ทำทหาย และกระตุ้นความคิด รวมถึงมีการสอดแทรกกิจกรรมไว้อย่าง เหมาะสม และประเด็นด้านภาพ ตาราง แผนภูมิ (ถ้ามี) ควรพิจารณาในเรื่องความถูกต้องชัดเจนและ

เป็นปัจจุบัน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ และช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 3 สรุปข้อคิดเห็นของการประเมิน เป็นส่วนที่สรุปผลในเชิงคุณภาพของสื่อว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับใด มีจุดเด่นหรือข้อบกพร่องอย่างไรบ้างที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

1.2 การประเมินคุณภาพของคู่มือครู โดยสาระสำคัญของการประเมินแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลเบื้องต้นของคู่มือครู ซึ่ง ได้แก่ ชื่อหนังสือ ผู้แต่ง สำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์

ส่วนที่ 2 รายการประเมินเป็นส่วนที่สำคัญที่ใช้พิจารณาคู่มือครูซึ่งต้องพิจารณาประเด็นของจุดประสงค์การเรียนรู้ว่ามีความสอดคล้องจุดประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาในบทเรียนหรือไม่ เนื้อหาที่เพิ่มเติมหรือขยายความจากหนังสือเรียนควรเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือเรียน ถูกต้องตามหลักวิชา และไม่ขัดต่อความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของชาติ และไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดี กิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียน สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน และมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ วิธีการ รวมไปถึงเครื่องมือในการประเมินผลต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียน และถูกต้องตามหลักวิชา อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่เสนอแนะมีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมที่เสนอแนะหรือไม่ รวมถึงแหล่ง และหนังสือค้นคว้าเพิ่มเติมมีความเหมาะสมหรือไม่

ส่วนที่ 3 สรุปข้อคิดเห็นผลการประเมิน เป็นส่วนที่สรุปผลในเชิงคุณภาพของคู่มือครูว่ามีคุณภาพระดับใด มีจุดเด่นหรือข้อบกพร่องอย่างไร อนึ่ง การประเมินสภาพสื่อสิ่งพิมพ์นี้อาจนำองค์ประกอบภายนอกมาร่วมในการประเมินคุณภาพด้วย ได้แก่ ปกหนังสือระบุรายวิชาชัดเจนหรือไม่ การออกแบบปกดึงดูดความสนใจหรือไม่ ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ สารบัญให้ความละเอียดชัดเจนหรือไม่ เป็นต้น

2. การตรวจประเมินคุณภาพของสื่อเทคโนโลยี สื่อเทคโนโลยีที่กรมวิชาการดำเนินการประเมินคุณภาพแบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แลกบันทึกรูปภาพพร้อมเสียง (วีดิทัศน์) แลกบันทึกรูปภาพ และสไลด์ จุดประสงค์ของการประเมินสื่อดังกล่าว เพื่อช่วยสถานศึกษากลับกรองคุณภาพก่อนเลือกซื้อไว้บริการครู และนักเรียนสื่อต่าง ๆ เหล่านี้แม้ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพจากกรมวิชาการโรงเรียนก็สามารถเลือกซื้อไว้บริการครู และนักเรียนได้โดยอยู่ในดุลพินิจ

ของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งอาจดำเนินการโดยผู้บริหารคัดเลือกเองหรือตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเป็นต้น ทั้งนี้อาจคัดเลือกโดยอาศัยเกณฑ์การตรวจประเมินของกรมวิชาการ

2.1 การประเมินคุณภาพของสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประเภทสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assistant Instruction: CAI) สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง จุดประสงค์ในการผลิตสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อช่วยสอนแทนครู หรือสอนเสริมจากการสอนในชั้นเรียนปกติ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีหลายประเภทแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการสร้างต่างกันการออกแบบจึงแตกต่างกันตามประเภทของสื่อ เช่น

แบบสอนเนื้อหา (Tutorial) สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทนี้จะสอนเน้นในเนื้อหา สำคัญ โดยครูและผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์จากการถามตอบระหว่างบทเรียน มีความคล้ายคลึงกับการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียนแต่ต้องการจำลองบทบาทของครูผู้สอนมาไว้ที่หน้าจอ แต่จะสร้างและออกแบบมาให้มีประสิทธิภาพได้ยากเนื่องจากโปรแกรมที่สร้างขึ้นไม่สามารถรองรับคำถามนักเรียนได้ทุกคำถาม โปรแกรมเพียงแต่อธิบายเนื้อหาที่สอนจากนั้นจะตั้งปัญหาให้ผู้เรียนตอบพร้อมทั้งกระตุ้นให้เกิดการวิเคราะห์ต่อตามลำดับ เมื่อผู้เรียนตอบได้ถูกต้องก็จะได้เรียนเนื้อหาใหม่ แต่ถ้าตอบไม่ถูกจะต้องย้อนกลับไปเรียนเนื้อหาเดิม เป็นต้น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทนี้ในบางโปรแกรมอาจจะข้อความที่ใช้อธิบาย หรืออาจมีภาพประกอบ มีเสียงหรือมีการเคลื่อนไหว (Hypertext) เพื่ออธิบายเนื้อหาเพิ่มเติม

แบบฝึกทักษะหรือปฏิบัติ (Drill and Practice) โดยสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทนี้จะเน้นการฝึกทักษะ โดยเชื่อว่า การฝึกทักษะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนประยุกต์เอาความรู้ หลักการ และทฤษฎีต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ จากบทเรียนที่พบมากจะเป็นบทเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาต่างประเทศ

แบบสถานการณ์จำลอง (Simulation) สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทนี้ ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนในบางเนื้อหาที่เข้าใจยากเป็นนามธรรมให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น เช่น การอธิบายโครงสร้างอะตอม การทำงานของเครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ หรืออาจจำลองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เช่น การทดลองทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

นอกจากสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่กล่าวมาแล้วนั้นยังมีสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกมส์ศึกษา (Instructional Games) สื่อประเภทนี้จะได้รับการออกแบบให้ใช้ง่าย

มีความสนุกสนานในการใช้ แบบสาธิต (Demonstration) เป็นสื่อที่มุ่งเน้นเสนอกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจอย่างเป็นลำดับขั้นตอน แบบทดสอบความรู้ (Testing) และแบบแก้ปัญหา (Problem Solving)

เกณฑ์การตรวจประเมินสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กรมวิชาการได้จัดทำเกณฑ์การตรวจประเมินคุณภาพสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา ประเภทคอมพิวเตอร์ช่วยสอนขึ้นโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาร่วมเป็นกรรมการจัดทำเกณฑ์ และกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความเห็นชอบในเกณฑ์ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ซึ่งกรมวิชาการได้ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพสื่อของสำนักพิมพ์เอกชนที่ส่งเข้ารับการตรวจประเมินเพื่อขอเครื่องหมายรับรองคุณภาพ สำคัญของเกณฑ์การตรวจประเมินคุณภาพคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เป็นส่วนที่ให้ผู้ประเมินกรอกรายละเอียดข้อมูลเบื้องต้น และภาพรวมของสื่อ ประกอบด้วย ชื่อสื่อ วิชา ลักษณะของสื่อที่ใช้กับบทเรียน เนื้อหาสาระของสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผลิตขึ้นตามหลักสูตร หรืออิงหลักสูตร เอกสารประกอบมีอะไรบ้าง เช่น คู่มือการใช้โปรแกรม คู่มือประกอบการเรียนการสอน อุปกรณ์การนำเสนอบทเรียนมีอะไรบ้าง ระบบคอมพิวเตอร์ที่จำเป็น เนื้อหาโดยย่อของบทเรียน ลักษณะเด่นของบทเรียนองค์ประกอบทั่วไป โดยพิจารณาความยาก-ง่ายในการติดตั้งโปรแกรม ความเหมาะสมกับฮาร์ดแวร์ในปัจจุบัน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 รายการประเมินคุณภาพ เป็นส่วนสำคัญที่ใช้เป็นเกณฑ์การตรวจประเมินสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งต้องพิจารณาประเด็นต่อไปนี้ ประเด็นที่ 1 คือ ส่วนนำของบทเรียนสร้างความสนใจ ให้ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น เช่น วัตถุประสงค์ของบทเรียน เมนูหลัก ส่วนช่วยเหลือ เป็นต้น ประเด็นที่ 2 เนื้อหาของบทเรียน โครงสร้างของเนื้อหาชัดเจนมีความกว้าง ความลึก เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำเสนอ สอดคล้องกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ไม่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ และคุณธรรม จริยธรรม ประเด็นที่ 3 การใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สื่อความหมายได้ชัดเจน เหมาะสมกับผู้เรียน ประเด็นที่ 4 การออกแบบระบบการเรียนการสอน ออกแบบด้วยระบบตรรกะที่ดี เนื้อหา มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ส่งเสริมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่น สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ควบคุมลำดับเนื้อหาลำดับการเรียนรู้ และแบบฝึกหัดได้ ความยาวของการนำเสนอแต่ละหน่วย/ตอน เหมาะสม กลยุทธ์ในการถ่ายทอดเนื้อหาที่น่าสนใจ มีกลยุทธ์การประเมินผล

ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ ประเด็นที่ 5 ส่วนประกอบด้านมัลติมีเดีย มีการออกแบบหน้าจอเหมาะสม ง่ายต่อการใช้ สัดส่วนเหมาะสม สวยงาม ลักษณะของขนาด สี ตัวอักษร ชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย เหมาะสมกับระดับผู้เรียน ภาพกราฟิกเหมาะสม ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาและมีความสวยงาม มีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ และสร้างภาพ และคุณภาพการใช้ดนตรีประกอบบทเรียนเหมาะสม ชัดเจน น่าสนใจ ชวนคิด และน่าติดตาม ประเด็นที่ 6 การออกแบบปฏิสัมพันธ์ให้ โปรแกรมใช้ง่าย สะดวก โต้ตอบกับผู้เรียนสม่ำเสมอ การควบคุมเส้นทางการเดินทางบทเรียน (Navigation) ชัดเจนถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และสามารถย้อนกลับไปยังจุดต่าง ๆ ได้ง่าย การให้ผลป้อนกลับเสริมแรงหรือให้ความช่วยเหลือเหมาะสมตามความจำเป็น มีข้อมูลป้อนกลับที่เอื้อให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ และแก้ปัญหา

ส่วนที่ 3 สรุปข้อคิดเห็นผลการตรวจประเมิน เป็นส่วนที่สรุปผลการพิจารณาในเชิงคุณภาพของสื่อ เป็นส่วนที่ผู้ประเมินสามารถระบุข้อดี ข้อเสียเพื่อเป็นข้อสังเกตสำหรับผู้ให้ และข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง และพัฒนาสื่อ

2.2 การประเมินคุณภาพของแถบบันทึกภาพพร้อมเสียง (วีดิทัศน์) แถบบันทึกเสียงและสไลด์ สื่อวีดิทัศน์ที่นำมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอนที่พบเห็นทั่วไปมี 2 แบบ คือ วีดิทัศน์เพื่อการเรียนการสอนโดยตรง และวีดิทัศน์เพื่อการศึกษาทั่วไป

2.2.1 วีดิทัศน์เพื่อการเรียนการสอนโดยตรง วีดิทัศน์ประเภทนี้จัดทำตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร สามารถใช้สอนแทนครูได้ในกรณีที่ครูไม่เพียงพอ

2.2.2 วีดิทัศน์เพื่อการศึกษาทั่วไป วีดิทัศน์ประเภทนี้จัดทำเพื่อเสริมบทเรียน

สำหรับเกณฑ์การตรวจประเมินคุณภาพสื่อการเรียนการสอนที่กรมวิชาการจัดทำนั้นจะเป็นเกณฑ์ที่มุ่งตรวจวีดิทัศน์แบบที่ 1 เป็นหลัก สำคัญของเกณฑ์ การตรวจประเมินคุณภาพแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อที่ส่งเข้ารับการตรวจประเมิน ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วิชาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เอกสารประกอบสื่อ มีอะไรบ้าง เช่น คู่มือการใช้ ผู้ผลิต ปีที่ผลิต เป็นต้น

ส่วนที่ 2 รายการประเมินคุณภาพ เป็นส่วนที่ใช้สำหรับประเมินสื่อวีดิทัศน์ แถบบันทึกเสียง และสไลด์ซึ่งต้องพิจารณาประเด็นต่อไปนี้เป็น ประเด็นที่ 1 วิธีการนำเสนอบทเรียน

มีความเหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ การนำเข้าสู่เรื่อง เสนอเนื้อหา และสรุป เหมาะสมกับการเรียนรายบุคคล/กลุ่ม ประเด็นที่ 2 การนำเสนอเนื้อหาของสื่อ เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกลุ่มที่กำหนดไว้ เนื้อหาถูกต้องและมีคุณค่าทางวิชาการ เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ช่วยเสริมสร้างทักษะประสบการณ์การเรียนรู้ และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และศิลปวัฒนธรรมอันดี และไม่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ ประเด็นที่ 3 การใช้ภาษาถูกต้องชัดเจน มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ประเด็นที่ 4 กิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้นักเรียนมีการตอบสนองมีส่วนร่วม ส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ ประเด็นที่ 5 เทคนิคการผลิตภาพตัวอักษร (แบบ ขนาด สี) องค์ประกอบศิลป์ การลำดับภาพ และการสื่อความหมาย เสียงบรรยาย (น้ำเสียง การออกเสียง อักษร และจังหวะการอ่าน) เสียงดนตรี (ความชัดเจน ระดับความดัง) เสียงประกอบ (ตรง สัมพันธ์ เหมาะสมกับภาพ และการบรรยาย) รวมถึงส่วนอื่น ๆ เช่น การใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนได้ง่ายสะดวก ราคาเหมาะสม และแปลกใหม่

ส่วนที่ 3 สรุปข้อคิดเห็นประกอบการพิจารณาผลของการประเมินเป็น ส่วนที่สรุปผลการพิจารณาในเชิงคุณภาพของสื่อว่าจะผ่านการตรวจประเมินหรือไม่มีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไร เพื่อจะได้นำเสนอเป็นข้อสังเกตสำหรับผู้ที่จะนำไปใช้

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสื่อแต่ละประเภทนี้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสื่อที่ได้จัดทำเพื่อใช้ภายในสถานศึกษา หรือใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกสื่อที่ได้มีผู้จัดทำไว้แล้วมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

นอกจากนี้ McDonough and Shaw (2012) ยังได้กล่าวถึงการประเมินสื่อการสอนว่าในการประเมินสื่อการสอนนั้นมีเกณฑ์การตรวจสอบอยู่ 3 ขั้นตอนคือ การประเมินภายนอก การประเมินภายใน และการประเมินร่วมกันทั้งภายนอก และภายใน โดยมีหลักการ และขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินภายนอกหลักการในการเตรียมเนื้อหาให้ครอบคลุมอย่างกว้างขวางการสังเกตจากภายนอกว่าสื่อนั้นมีกระบวนการสร้างอย่างไร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของการตรวจสอบกระบวนการสร้างสื่ออย่างชัดเจน และเป็นทางการโดยที่ผู้เขียนมองไปที่การยกย่องหรือการกล่าวอ้างที่เขียนบนคู่มือครูหรือหนังสือเรียนของเด็ก ส่วนนำ และตารางแสดงเนื้อหา ที่ควรจะทำ การประเมินเพื่อวัดซึ่งเป็นการวิเคราะห์ว่าสื่อประกอบด้วยอะไร มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนทำอะไร นอกจากนี้ยังพบว่ามันมีประโยชน์เพื่อวิเคราะห์ตารางแสดงเนื้อหาที่แสดงความเชื่อมโยงระหว่างลักษณะของสื่อภายนอก และลักษณะของสื่อภายใน โดยเราจำเป็นต้องพิจารณาว่าทำไมจึงควรสร้างสื่อชิ้นนั้น ๆ เพราะว่าสื่อตามท้องตลาดที่มีอยู่นั้นยังคงมีช่องว่างเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสร้างสื่อชิ้นนั้นว่าสร้างขึ้นเพื่ออะไร ดังนั้นจึงควรทำการตรวจสอบในส่วนนี้เพื่อหาถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของตัวสื่อ เพื่อแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดในสิ่งที่กล่าวมา

ข้างต้นนั้นจะยกตัวอย่างการยกย่องจากหนังสือที่รู้จักกันเป็นอย่างดีที่ตีพิมพ์ในปี 2012 “...การตรวจสอบทักษะที่ถูกออกแบบเพื่ออ้างถึงความแตกต่างของการสอน และรูปแบบของการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องใช้ได้อย่างสนุกสนาน และง่ายต่อครูผู้สอนในการนำไปประยุกต์ใช้...” หนังสือเล่มนี้มีความสมบูรณ์ของไวยากรณ์ ทักษะ และเนื้อหาของคำศัพท์จัดเตรียมประสบการณ์การเรียนรู้อย่างสมดุล หัวข้อที่ดึงดูดใจมีส่วนช่วยกระตุ้นผู้เรียน และมีผลดีต่อตัวผู้เรียนเป็นรายบุคคล ขอบเขตที่กว้างขวางของกลวิธีส่งเสริมรูปแบบของการเรียนรู้ที่แตกต่างได้ การนำเสนอโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ชัดเจนช่วยเสริมกำลังในการฝึกฝน เนื้อหาของคำศัพท์มุ่งเน้นไปที่ภาษาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ กิจกรรมการฟัง และการพูดที่หลากหลายพัฒนาความคล่องแคล่วในการเรียนรู้ ผู้เรียนฝึกฝนจากหนังสือเรียน และแบบฝึกหัดที่มีการพัฒนาทักษะที่ดี สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าหนังสือเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเรียนที่มีความรู้ระดับกลางที่มีรูปแบบในการเรียนรู้ที่ต่างกันและความแตกต่างของระดับในการกระตุ้น นอกจากนี้ยังออกแบบให้มีการยืดหยุ่นในการใช้เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ ครอบคลุมทั้งไวยากรณ์ คำศัพท์ และทักษะ หลังจากนั้นผู้ประเมินตรวจสอบกระบวนการสร้างสื่อ โดยชนิดของกระบวนการสร้างสื่อจะดูได้ที่ส่วนนำดังตัวอย่างที่จะแสดงต่อไปนี้เป็นเป็นชุดปัจจุบันของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งเป็นส่วนที่จำเป็นต้องตรวจสอบดังนี้ ภาระงาน และกิจกรรมที่ถูกออกแบบเพื่อวัตถุประสงค์ในการสื่อสารได้จริง การมองวัฒนธรรมที่หลากหลายของภาษาอังกฤษที่พูดออกมาในทุกวันนี้ และความเป็นอิสระของผู้เรียน ซึ่งเราสามารถสรุปจากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อสร้างสื่อโดยผู้ผลิตจำเป็นต้องประเมินโดยการวิเคราะห์ดังนี้ 1) จุดมุ่งหมายของผู้เรียน 2) ระดับความสามารถของผู้เรียน 3) บริบทของสื่อที่ต้องการใช้ 4) การใช้ภาษาในการนำเสนอ และสร้างบทเรียน และ 5) และมุมมองของผู้เรียนในด้านภาษา และวิธีการสอน และความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กระบวนการเรียนรู้ และผู้เรียน

เมื่อประเมินสื่อควรทำการบันทึกข้อมูลไว้เพื่อใช้เมื่ออ้างถึงคราวต่อไป ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินภายนอกมีดังนี้

1) สื่อนำมาใช้เป็นหลักหรือส่วนที่ช่วยเสริม สิ่งนี้จะช่วยประเมินคุณภาพของสื่อในบริบทที่กำหนดให้ได้ดี เช่นเดียวกับประเมินราคา มันอาจเป็นส่วนแนะนำให้ผู้ประเมินจากการเลือกสื่อโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสื่ออื่นไม่ได้เป็นหลักในหลักสูตร

2) คู่มือครูมีการตีพิมพ์หรือหลีกเลี่ยงการใช้หรือไม่ สิ่งนี้ถูกละเลยในการพิจารณาไม่ว่ามันจะมีความชัดเจนเพียงพอสำหรับครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาหรือไม่

3) สื่อประกอบด้วยรายการคำศัพท์หรือไม่ การที่มีรายการคำศัพท์ประกอบในสื่อ นั้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนในบางบริบทในบางครั้งที่นักเรียนจำเป็นต้องทำงานเดี่ยวทั้งใน และนอกชั้นเรียน

4) สื่อประกอบด้วยรูปภาพ ชาร์ทหรือแผนภาพอะไร หรือมันมีเพียงไว้เพื่อคุณค่า ด้านความสวยงามเท่านั้น หรือมันมีส่วนช่วยส่งเสริมอะไรในบริบท

5) โครงงาน และการนำเสนอชัดเจนหรือทำให้วุ่นวายหรือไม่ หนังสือบางเล่มผ่านการวิจัย และเขียนอย่างดีแต่มีความวุ่นวายในข้อมูลที่ครูผู้สอน และนักเรียนพบว่ามันไม่สามารถ นำมาใช้ได้จริง

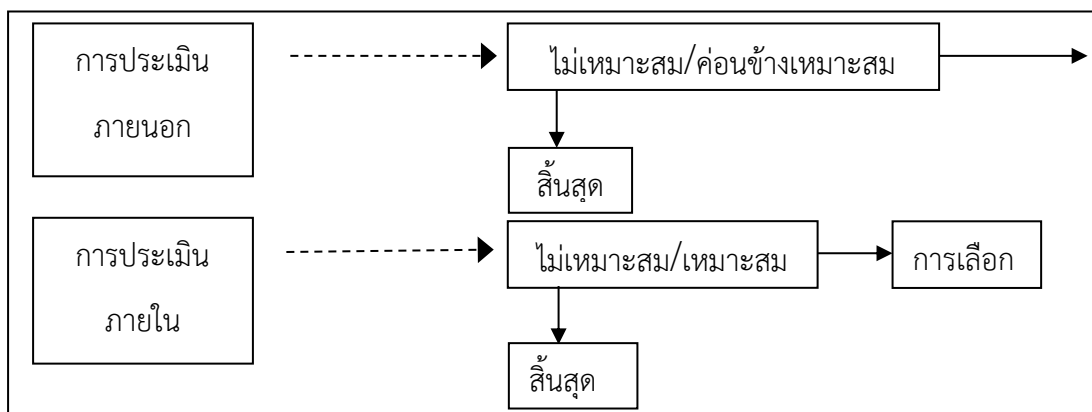
6) สื่อนั้นมีวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดอคติมากเกินไปหรือไม่

7) สื่อแสดงให้เห็นถึงกลุ่มผู้เยาว์หรือผู้หญิงในทางลบหรือไม่ สื่อนำเสนอภาพลักษณ์ที่ เหมาะสมเกี่ยวกับประเทศหรือสังคมหรือไม่ เป็นไปได้ว่าเนื้อหาของสื่อบางอย่างเป็นเหตุให้ผู้เรียน เกิดความไม่พอใจได้

8) ราคาที่รวมกับสื่อประกอบอื่น ๆ ที่เป็นสื่อดิจิทัล เช่น แผ่นซีดีหรือดีวีดี เกมส์ แบบทดสอบ หรือการดาวน์โหลดจากเว็บไซต์ คำนึงค่ากับการเรียนรู้หรือการพัฒนาภาษาหรือไม่ อย่างไร

9) การผนวกของแบบทดสอบในสื่อการสอน (การสาธิต กระบวนการหรือเป้าหมาย) มี ประโยชน์ต่อผู้เรียนหรือไม่

ระหว่างขั้นตอนการประเมินภายนอกนี้ เราจะพิจารณาถึงความสำคัญของสื่อ ในประเด็นต่อไปนี้เป็นเป้าหมายของผู้เรียน ระดับความสามารถ บริบท และการนำเสนอของภาษา ไม่ว่าสื่อจะเป็นหลักหรือส่วนที่ช่วยสนับสนุน บทบาท และการได้มาของคู่มือครู รายการคำศัพท์หรือ ภาคผนวก ตารางแสดงเนื้อหา ประโยชน์ของภาพประกอบ และการนำเสนอ วัฒนธรรมเฉพาะของสื่อ การเตรียมการของสื่อดิจิทัล และแบบทดสอบ หลังจากการประเมินภายนอกเสร็จสมบูรณ์ พิจารณา ทุน และสมรรถภาพของผู้เรียนแล้วต่อไปจะเป็นการตัดสินใจเลือกสื่อที่มีความเหมาะสมสำหรับ วัตถุประสงค์ในหลาย ๆ ด้าน ถ้าการประเมินแสดงให้เห็นว่าสื่อนั้นมีสมรรถภาพที่เหมาะสมและ การตรวจสอบที่แน่นอนแล้ว จากนั้นเราจึงสามารถดำเนินการต่อในการประเมินรายละเอียดภายใน หรือไม่สามารถสิ้นสุดที่ขั้นตอนนี้และเริ่มทำการประเมินสื่ออื่น ๆ ตามที่ต้องการได้ตามรูปภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการประเมินภายใน และภายนอกของสื่อการสอน

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินภายใน

ขั้นตอนสำคัญคือการวิเคราะห์ข้อบ่งชี้ของปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วในขั้นตอนของการประเมินภายนอกกับการออกแบบ และความสอดคล้องภายในของสื่อ นอกจากนี้เพื่อปฏิบัติการวิเคราะห์ประสิทธิภาพภายในของสื่อมีความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบใน 2 ประเด็นหรือมากกว่านั้นของหนังสือหรือชุดสื่อการสอนดังนี้

1) การนำเสนอของทักษะในตัวสื่อ เราอาจจะต้องตรวจสอบถ้าทักษะทางภาษานั้นครอบคลุมทั้งหมด และถ้าความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ นี้มีความเหมาะสมต่อบริบทที่เราใช้หลายทักษะเป็นไปตามกระบวนการที่เชื่อมโยงกันหรือมีแนวทางที่ผสมผสานกันหรือไม่การนำเสนอของผู้ผลิตสื่อ และการปฏิบัติของทักษะอาจจะขัดแย้งกันกับแนวทางในการสอนก็ได้

2) ระดับ และการจัดลำดับของสื่อ เกณฑ์เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่ง และข้อดีของการตรวจสอบ เช่น สื่อไม่มีการบ่งบอกที่ชัดเจนว่าหลักการคืออะไร

3) ทักษะการอ่านอยู่ส่วนไหน มีเนื้อหาที่เหมาะสมหรือไม่ สื่อบางชนิดมี การจัดเตรียมการพัฒนาด้านทักษะมากจนเกินไป และไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะใช้ทักษะกับการอ่านที่ได้กำหนดให้เพียงพอ

4) ทักษะการฟังอยู่ส่วนไหน มรการบันทึกอย่างน่าเชื่อถือหรือไม่ เราจำเป็นต้องค้นหาให้แน่ใจไม่ว่าจะเป็นบทสนทนาที่มีการเขียนที่ดีหรือไม่ ขาดหายในส่วนของลักษณะที่สำคัญของคำพูดที่เป็นธรรมชาติหรือไม่

5) สื่อการพูดมีการรวมความเป็นธรรมชาติในการโต้ตอบหรือบทสนทนาที่สร้างขึ้นมาแทนหรือไม่

6) ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดจำเป็นต่อผู้เรียนหรือไม่ และสอนอะไรจากสื่อ นั้น สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่มีอยู่ในสื่อเพราะเป็นบริบทที่เหมาะสม

7) สื่อมีความเหมาะสมกับรูปแบบในการเรียนที่แตกต่างกันหรือไม่ สื่อสร้างขึ้นเพื่อผู้เรียนเพียงคนเดียวหรือไม่

8) สื่อกระตุ้นทั้งผู้เรียน และผู้สอนหรือไม่ สื่อบางชิ้นอาจจะดูเหมือนดึงดูดผู้สอนได้แต่ไม่สามารถกระตุ้นผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ควรสมดุลกัน ในขั้นตอนนี้จึงควรพิจารณาถึงสื่อแนะนำและตีกรอบการโต้ตอบของผู้สอน และผู้เรียน และความสัมพันธ์ของผู้สอนกับผู้เรียนเช่นกัน

โดยวัตถุประสงค์หลัก 3 ข้อที่สำคัญของการประเมินนั้นคือ 1) ความต้องการของผู้เรียน เป้าหมาย และความต้องการในการสอน 2) ทฤษฎี และความเชื่อ ความสามารถ และทักษะของผู้สอน และ 3) ความคิดภายใต้เนื้อหาในการนำเสนอของผู้ผลิตสื่อ และวิธีการสอน และการเรียนรู้ตามลำดับ

การประเมินภายในมีการแนะนำให้ผู้ประเมินจำเป็นต้องตรวจสอบเกณฑ์ดังต่อไปนี้คือการปฏิบัติ และการนำเสนอทักษะ ระดับ และการจัดลำดับของสื่อ ชนิดของสื่อ การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนที่ประกอบอยู่ในสื่อ ความเหมาะสมของแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด การจัดเตรียมให้มีความสมดุลในการใช้สื่อของผู้สอนและผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินร่วมกันทั้งภายนอก และภายในแล้ว เป็นการประเมินทั้งหมดที่เหมาะสมกับสื่อโดยการพิจารณาดังปัจจัยต่อไปนี้

1) ปัจจัยด้านการใช้งาน สื่อควรมีการผสมผสานในหลักสูตร เช่น เป็นตัวหลักและเป็นตัวช่วยเสริม เช่น เมื่อจำเป็นต้องคัดเลือกสื่อควรเลือกสื่อที่ความเหมาะสมกับหลักสูตรหรือวัตถุประสงค์เพราะสื่อบางชิ้นอาจไม่เหมาะสม

2) ปัจจัยทั่วไป มีการใช้ซึ่งถูกควบคุมหลักที่ทำให้สื่อมีประโยชน์มากกว่าประโยชน์ทั่วไปหรือไม่

3) ปัจจัยในการปรับให้เหมาะสม สามารถนำไปปรับใช้กับบริบทอื่น ๆ การเปลี่ยนแปลงสำหรับเหตุการณ์ทั่วไปได้หรือไม่

4) ปัจจัยด้านความยืดหยุ่น การจัดระดับ และการจัดลำดับมีความเข้มงวดอย่างไร สื่อการสอนสามารถใช้ในจุดที่แตกต่างหรือแนวทางที่แตกต่างได้หรือไม่

หลังจากการวิเคราะห์เกณฑ์เราประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับความเหมาะสมของสื่อสำหรับกลุ่มเฉพาะหรือสื่อสำหรับผู้เรียนเป็นรายบุคคล เช่นเดียวกับวัตถุประสงค์ของขั้นตอนสุดท้ายโดยมีเจตนาให้ผู้วิจัยได้ตัดสินใจขอบเขตวัตถุประสงค์ของสื่อ หลังจากการประเมินภายในแล้วเสร็จเรายังมีทางเลือกที่จะยังไม่คัดเลือกสื่อก็ได้ ถ้าสามารถรับรองการประเมินภายในแล้วเชื่อว่าสื่อที่มีความเหมาะสมสำหรับการใช้กับหลักสูตรเฉพาะอาจเชื่อได้ว่าสื่อนี้เป็นพื้นฐานนำไปสู่ความสำเร็จ

หรือล้มเหลวได้โดยมีอิทธิพลเมื่อได้พยายามนำสื่อขึ้นไปใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ Tomlinson (2003) ได้อภิปรายเกี่ยวกับการสังเกตในขณะที่ใช้สื่อ และหลังการใช้สื่อ การประเมินในขณะที่ใช้สื่อได้รวมถึงการประเมินคุณค่าของสื่อในขณะที่กำลังใช้สื่อ นั้นทำการสอนหรือสังเกตสื่อ นั้นขณะที่ใช้ทำการสอน โดยที่ Tomlinson (2003) ยังได้แนะนำว่าหาประเมินหลังการใช้สื่อ นั้นเป็นการสำรวจน้อยที่สุดแต่เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุด เช่น เกี่ยวกับการจัดหาข้อมูลไม่เพียง ผลกระทบในระยะสั้นแต่ยังเป็นการเรียนรู้ที่คงทนอีกด้วย การประเมินระหว่าง และหลังการใช้สื่อ มีความก้าวหน้าของความสามารถที่ จะสะท้อนถึงการฝึกฝนของพวกเขาที่เชื่อมโยงซึ่งมีความใกล้เคียงกับแนวคิดของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านโดยใช้โฟนิกส์

มีนักวิจัยหลายท่านเห็นถึงความสำคัญของหลักการสอนโฟนิกส์ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนอ่านคำในภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยหลักการ และความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษร และได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนการอ่านโดยใช้โฟนิกส์ไว้มากมาย ดังนี้

จิตรา วณิชานันท์ (2542) ได้ศึกษาการใช้วิธีการสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง และอ่านคำภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างงคือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ได้จากการสุ่มแบบง่ายจำนวน 151 คน ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับการสอนให้ฟัง และอ่านคำในระยะเริ่มแรกโดยใช้วิธีการสอนโฟนิกส์ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบ 2 ชุด การฟัง 1 ชุด และการอ่าน 1 ชุด ในปลายภาคการศึกษานักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 151 คนถูกจัดให้ทำแบบทดสอบการฟัง และกลุ่มตัวอย่าง 50 คน ถูกจัดให้ทำแบบทดสอบการอ่าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนโฟนิกส์ช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง และการอ่านคำภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงทั้งในการทดสอบการฟัง และการอ่าน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนวิธีการนี้ไปช่วยในการฟัง และอ่านคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วย

จารุวรรณ สายสิงห์ (2546) ได้ทำการศึกษาการผสมผสานการเรียนการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ และการสอนภาษาแบบโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียง ความเข้าใจ

ในการอ่าน การเขียนสะกดคำ และความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงของผู้เรียนก่อนและหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบโดยรวม เพื่อทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านขั้นพื้นฐานของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยการผสมผสานวิธีโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบโดยรวมเพื่อทำการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบการผสมผสานวิธีโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบโดยรวม รวมทั้งยังได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ และการสอนภาษาโดยรวม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนวัดสวนดอก ที่เรียนภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ผสมผสาน การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ และการสอนภาษาโดยรวม จำนวน 4 แผน แผนละ 5 คาบ คาบละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง และแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านระดับเบื้องต้น หลังจากเสร็จสิ้นการสอนแต่ละแผนการสอน และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อน และหลังการทดลอง สำหรับแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง และแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ใช้การหาค่าร้อยละของคะแนนเต็ม สำหรับการวัดความเข้าใจในการอ่านของแต่ละแผนการสอนและใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

จิรนนท์ เมฆวงษ์ (2547) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อศึกษาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านร่มหลวง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

และแบบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การหาค่าร้อยละของคะแนนเต็มของความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้นผู้เรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2552) ได้ทำการศึกษาการใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อน และหลังการได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรีณัสรอสกุลวิทยาลัย อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือ แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนโฟนิกส์จำนวน 6 แผน แผนละ 3 คาบ รวมทั้งหมด 18 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การวัดการออกเสียงภาษาอังกฤษ และการวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน และหลังการสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลสรุปของการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น และมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจาก หลังจากได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

แสงวิไล จารูวาทิ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา และประเมินการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองไทยในการส่งเสริมทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี โดยในงานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองไทยในการส่งเสริมทักษะของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับปฐมวัยด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีโฟนิกส์ การสอนเสียงตัวอักษร (Letter Sounds) ทักษะการผสมเสียงให้เกิดเป็นคำ (Blending Skill) และทักษะการแยกเสียงในคำ (Segmenting Skill) เพื่อทำการประเมินการใช้โปรแกรมการส่งเสริมทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับปฐมวัยด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีโฟนิกส์ของผู้ปกครองไทย โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองชาวไทยของเด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น Year 1 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี ปีการศึกษา 2553 จำนวน 11 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้ปกครองได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อดำเนินกิจกรรมส่งเสริมตามโปรแกรมการส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ที่บ้าน สัปดาห์ละ 1 กิจกรรม อย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ มี 5 กิจกรรมเป็นเวลาทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการประเมินโปรแกรมด้วย แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์สำหรับเด็กปฐมวัย และแบบสัมภาษณ์ประเมินการใช้โปรแกรมของผู้ปกครองชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เนื่องจากเป็นเรื่องที่สนใจ ผู้ปกครองเรียนรู้ทักษะใหม่ และได้รับความมั่นใจในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมตามโปรแกรม ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการนำโปรแกรมไปใช้ ถึงแม้ว่าประสบปัญหาอยู่บ้าง ปัญหาที่พบเกิดขึ้นจากตัวผู้ปกครอง ความพร้อมของเด็กและสภาพแวดล้อมในการทำกิจกรรม ผลจากการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของเด็กปฐมวัย พบว่าหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของเด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุชาติ อินมี (2556) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 40 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ แบบวัดความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน และหลังการทดลองด้วยการทดสอบทันที ผลการวิจัยพบว่า สื่อโฟนิกส์

โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75 ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อน และหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังจากได้รับการฝึกทักษะด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์สูงกว่าก่อนการได้รับการฝึกและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์อยู่ในระดับมากโดยเฉพาะในด้านภาพประกอบมีสีสันสวยงามน่าสนใจ และมีจำนวนคำศัพท์แต่ละชุดเหมาะสม การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ในรูปแบบโปสเตอร์ช่วยให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น จึงเป็นแบบอย่างในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในทักษะอื่นต่อไป

ณัฐพล สุริยมณฑล (2018) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้การใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 แบบทดสอบการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่าผลการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ผลสัมฤทธิ์ของการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

Watson (1998) การวิจัยเพื่อศึกษาการตรวจสอบประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์กับความก้าวหน้าของเด็กในการอ่าน และการสะกด การศึกษาซึ่งให้การสนับสนุนผู้เรียนเป็น

ศูนย์กลางได้นำไปสู่การมีอิทธิพลของวิธี look and say ต่อการเรียนรู้การอ่านของเด็ก ทำให้ประโยชน์จากกลยุทธ์ในการเดา และเกิดการส่งเสริมจนเป็นวัฒนธรรม วิธีโฟนิกส์แบบสังเคราะห์กับการสอนโดยตรงของหลักการการเรียงลำดับตามตัวอักษรได้ถูกแทนที่โดยวิธีโฟนิกส์แบบวิเคราะห์หรือไม่ใช้วิธีโฟนิกส์มาเรื่อย ๆ จนกระทั่งทำให้เด็ก ๆ ต้องสำรวจเรียนรู้รูปแบบการสะกดด้วยตัวเอง การตรวจสอบนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนที่แตกต่าง และความก้าวหน้าของเด็กในการอ่านคำ สะกด และอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยในระยะเริ่มต้นความก้าวหน้าถูกควบคุมจากปี 1993-1995 ในนักเรียนชั้นประถมศึกษา 12 จำนวนห้องเรียน การเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลได้แสดงให้เห็นว่า มีการพัฒนาความรู้ของเสียงตัวอักษร และความสามารถในการผสมเสียงตัวอักษรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งมีผลต่อความก้าวหน้าในการอ่านของเด็ก การสะกด และความเข้าใจ และความก้าวหน้าในการสอนมีผลในเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ที่สำคัญของการสะกดคำที่ผิดพลาดก่อให้เกิดการแปลงข้อความเป็นรหัสข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเขียนตัวสะกดให้ถูกต้อง อิทธิพลของการก่อให้เกิดความรู้เสียงตัวอักษร และการแปลงเสียง และการผสมเสียงได้ถูกตรวจสอบจากการทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้กลุ่มทดลอง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่มพบว่าวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่มีการสาธิตการผสมตัวอักษรกับรูปแบบคำว่าเป็นอย่างไรนั้นก่อให้เกิดการอ่าน การสะกด และการรับรู้เกี่ยวกับหน่วยเสียงได้รวดเร็วกว่าการเรียนรู้แค่เสียงตัวอักษรซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่สำคัญของการสะกดคำที่ผิดพลาดในการเขียนสะกดคำได้สูงกว่า และพบว่าการใช้กลยุทธ์ของเด็กในการถอดรหัส และแปลงข้อความจากรหัสสะท้อนถึงวิธีการสอนที่พวกเขาได้รับ การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์กระตุ้นการอ่านเกี่ยวกับการออกเสียงเด็ก ๆ เพียงจัดการกับตัวอักษร และเสียงในคำ การสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์กระตุ้นการอ่านรหัส เด็ก ๆ จัดการกับตัวอักษร และเสียงในคำทั้งหมด วิธีนี้สอนให้เด็กได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับรหัสเรียงตามตัวอักษรของพวกเขาในการถอดรหัสในคำที่ไม่คุ้นเคย และด้วยเหตุนี้จึงยอมรับว่าเป็นการจดจำการเขียนสะกดคำได้หลายคำ

Dakin (1999) ได้ทำการศึกษาวิจัยความมีประสิทธิภาพของแผนการอ่านที่มีทักษะพื้นฐานของวิธีโฟนิกส์ของนักเรียนระดับอนุบาล 2 ในการวัดความสามารถของนักเรียน และการวัดและประเมินผลของครู งานวิจัยนี้มุ่งเน้นความมีประสิทธิภาพ และความก้าวหน้าของการใช้แผนการอ่านที่มีทักษะพื้นฐานของวิธีโฟนิกส์ของนักเรียนระดับอนุบาล 2 วิธีการถอดรหัสคำนั้นครูแนะนำว่าผู้อ่านระดับต้นต้องพัฒนาความมีประสิทธิภาพในการสร้างทักษะในการอ่าน การศึกษาวิจัยใหม่

มากมายยอมรับว่ามีงานศึกษาวิจัยในปี 1930 และ 1960 พบว่าการขาดแคลนวิธีสอนอ่านโดยวิธี โฟนิกส์นั้นทำให้นักเรียนขาดทักษะสำคัญในการถอดรหัสซึ่งจำเป็นต่อการจดจำ และเข้าใจถึง ความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนคาทอลิกภายในเมืองจำนวน 12 คน นักเรียนจำนวน 4 คนของแต่ละระดับ ถูกวัดประเมินผล และสัมภาษณ์ นักเรียนแต่ละคนอยู่ในระดับการอ่านที่แตกต่างกันทั้งระดับสูง กลาง และต่ำ องค์ประกอบอื่นของงานวิจัยคือการสัมภาษณ์โดยตรงของครูตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครูทำการสัมภาษณ์ตามหลักจิตวิทยาถึงรูปแบบ และวิธีการสอนของ พวกเขาในการสอนการอ่านโดยการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ วิธีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดประเมินผล และผลสรุปเป็นมาตรฐานในการรับรองการสัมภาษณ์และ ความมั่นใจในกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย และการไม่ปรากฏชื่อของผู้แต่ง นัยของงานวิจัยนี้คือ เพื่อเพิ่ม งานวิจัยที่มีอยู่ในการเรียนรู้โครงสร้างของหน่วยเสียงของคำผ่านการใช้ทักษะการถอดรหัสการออก เสียง กำหนดความสำเร็จของผู้อ่านในระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคผนวก ประกอบด้วยตารางข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวเลข และตารางสถิติ ครูสัมภาษณ์โดยการถามและได้ตอบ ตาราง การวิเคราะห์ข้อมูลการอ่าน และรายการแสดงคำที่หลากหลาย ประกอบด้วยแหล่งอ้างอิง 26 แหล่ง

Pung (2001) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง วิธีการสอน และความสัมพันธ์ของวิธีโฟนิกส์ อย่างมีประสิทธิภาพในการอ่านที่เกี่ยวข้องกับภาระงานในฮ่องกง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดย การตรวจสอบในวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกฉบับนี้ประกอบไปด้วย การศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ ของตัวอักษรของภาษาจีนที่เป็นสาเหตุของปัญหาการสะกด และออกเสียงของผู้ใช้ภาษาจีนในฐานะที่ เป็นเจ้าของภาษาเมื่อพวกเขาได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษว่าเป็นอย่างไร และความรู้ในวิธีแบบโฟนิกส์ อาจจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไรสำหรับผู้ใช้ภาษาจีนในฐานะที่เป็นเจ้าของภาษาในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่ 2 ในการสะกด การออกเสียง และการฟัง การวิเคราะห์คำผิดที่พบ จากความหมายของบริบท และการเขียนตัวสะกดในรูปแบบข้อสอบของนักเรียนชั้นปีสุดท้ายใน ฮ่องกง มีสาเหตุจากความเคยชินในการเขียนตัวอักษรของภาษาจีนซึ่งทำให้การเขียนตัวสะกดและ วิธีการในการเรียนรู้แบบเดิม ๆ ทำให้เกิดความรู้เกี่ยวกับหน่วยเสียงได้ช้าซึ่งไม่เพียงแต่สาเหตุเหล่านี้ แนวทางในการใช้ภาษาอังกฤษภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียนก็ส่งผล เช่นเดียวกัน กรณีศึกษาการสัมภาษณ์ การดึงเอาความจริงออกมา และการวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้จากการสะกด คำ และการออกเสียงของนักเรียนชั้นปีสุดท้ายพบกระบวนการในการโต้ตอบที่ทำให้เกิดปัญหา

บางอย่าง มีจุดบกพร่องหลายจุด และเหตุผลที่คิดย้อนหลังว่าเป็นอย่างไร และทำไมการออกเสียงของพวกเขา และการสะกดคำเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้พวกเขาในการค้นหานั้นก็คือจุดอ่อนที่ต้องเปลี่ยนแปลงการออกเสียงให้เหมาะสม ความสัมพันธ์ของการเขียน และหน่วยพื้นฐานของเสียงและการสร้างคำที่ส่งผลต่อการวางแผนของคำศัพท์ภาษาจีนที่มีความหมายเหมือนกับคำในภาษาอังกฤษ โดยปราศจากความสัมพันธ์ในการออกเสียงของคำ และการขาดความเชื่อมั่นในองค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยในการสร้าง และสะกดคำใหม่ ทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการวิธีโฟนิกส์แบบสังเคราะห์โดยสมมติฐานเพื่อช่วยให้เด็กได้รับ และพัฒนาความรู้ในการออกเสียง มีผลสรุปในเชิงบวกโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ

Bast (2013) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การตรวจสอบวิธีโฟนิกส์ที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษา พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีโฟนิกส์เป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้ว่าจะอ่านอย่างไร ปัญหาคือไม่มีรูปแบบที่เป็นระบบสำหรับครูในการสอนทักษะของโฟนิกส์ ซึ่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจแนวทางให้ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นในการสอนโดยวิธีโฟนิกส์แก่นักเรียนของพวกเขา เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในด้านการอ่าน การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้การสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาในสถาบันรัฐบาล และสถาบันเอกชน กลุ่มตัวอย่างถูกคัดเลือกมาอย่างเหมาะสมจากบริเวณทางตอนเหนือของซานฟรานซิสโก ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จะถูกวิเคราะห์โดยการถอดรหัส ผลสรุปแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนใช้วิธีการสอน และเครื่องมือเพื่อสอนโดยวิธีโฟนิกส์ ตรวจสอบการสะกดคำในการอ่านวิธีการสอนที่แตกต่างตั้งอยู่บนพื้นฐานของระดับความสามารถของผู้เรียน และวิธีการสอนที่หลากหลาย

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นทั้งใน และต่างประเทศ จะเห็นว่าวิธีโฟนิกส์นั้นเป็นวิธีการสอนการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนในด้านการอ่าน โดยอาศัยหลักการถอดรหัสเสียง ความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร ซึ่งการศึกษาวิจัยต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนโฟนิกส์ช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง และการอ่านคำภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถถ่ายโอนวิธีการนี้ไปช่วยในการฟัง และอ่านคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วย ช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น และมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสะกดคำ และออกเสียง ครูสามารถนำวิธี

การสอนแบบโฟนิกส์มาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ การสอนโฟนิกส์ช่วยกระตุ้นการอ่านรหัสและด้วยเหตุนี้จึงยอมรับว่าเป็นการจดจำการเขียนสะกดคำได้หลายคำ อีกทั้งยังพบว่าการขาดแคลนวิธีสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์นั้นทำให้นักเรียนขาดทักษะสำคัญในการถอดรหัสซึ่งจำเป็นต่อการจดจำและเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรในการอ่านอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินสื่อการสอน

มีนักวิจัยหลายท่านเห็นถึงความสำคัญของการประเมินสื่อการสอนอันเป็นแนวทางในพัฒนาสื่อ และได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินสื่อการสอนไว้มากมาย ดังนี้

ชมสุภักดิ์ ครุฑทกะ (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินสื่อการสอนประเภทหนังสือเรียนกระบวนวิชาหลักการการจัดการความรู้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อประเมินสื่อการสอนประเภทหนังสือเรียนกระบวนวิชาหลักการการจัดการความรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นการประเมินสื่อการสอนประเภทหนังสือเรียนกระบวนวิชาหลักการการจัดการความรู้ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผู้ใช้สื่อการสอนประเภทหนังสือเรียนกระบวนวิชาหลักการการจัดการความรู้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นการประเมินสื่อการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินสื่อการสอนประเภทหนังสือเรียนในภาพรวมของแต่ละบทเรียนทั้ง 10 บท พบว่าอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแต่ละบทเรียน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านภาพตารางแผนภูมิ และด้านกิจกรรมประกอบบทเรียนอยู่ในระดับมาก ทุกบทเรียน นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการปรับปรุงสื่อการสอนประเภทหนังสือเรียน ดังนี้ คือ ควรเพิ่มเนื้อหาสาระความรู้เกี่ยวกับการประยุกต์ และปรับใช้หลักการการจัดการความรู้กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนารายบุคคล การพัฒนาอาชีพ และการพัฒนาองค์กร ปรับสีของแผนภาพให้สามารถมองตัวอักษรที่นำเสนอกับแผนภาพให้ชัดเจนในแต่ละบทเรียน และควรเพิ่มแบบฝึกหัดท้ายบท สำหรับเสริมกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่ได้มาเข้าชั้นเรียน และปรับปรุงข้อคำถามท้ายบทให้มีข้อคำถามแบบปรนัย

กนกกาญจน์ ทองศฤงคลี (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดเครื่องมือประเมินสื่อการเรียนการสอนสำหรับการวิจัยทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา และหาคุณภาพของชุดเครื่องมือการประเมินสื่อการเรียนการสอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาจำนวน 17 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกข้อมูลการวิจัย แบบประเมินสื่อการเรียนการสอน แบบสัมภาษณ์ และชุดเครื่องมือประเมินสื่อการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อการเรียนการสอน จำนวน 126 เรื่อง พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาโดยการใช้สื่อการเรียนการสอนจำแนกได้ดังนี้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ รายการวิทยทัศน์ ชุดการสอน บทเรียนออนไลน์ และเว็บเพจ ผลการวิเคราะห์ของแบบประเมินสื่อการเรียนการสอน พบว่า ข้อคำถามในแบบประเมินสื่อการเรียนการสอน ในด้านเนื้อหา และด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา มีค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ผ่านการคัดเลือกทุกข้อคำถาม ผลการตรวจคุณภาพของชุดเครื่องมือการประเมินสื่อการเรียนการสอน พบว่า ข้อคำถามของชุดเครื่องมือการประเมินสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมีคุณภาพดีทั้งทางด้านเนื้อหา และเทคโนโลยีการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินสื่อการสอนสรุปได้ว่า ในการประเมินสื่อการสอนนั้นมีส่วนช่วยให้ครูผู้สอนสามารถนำผลการประเมินมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกสื่อในระดับต่อไป รวมถึงสามารถนำข้อบกพร่องของสื่อที่พบมาพัฒนา และปรับปรุงให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีหลักการ และขั้นตอนในการประเมินซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการประเมินสื่อการสอนอื่น ๆ ได้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม” เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

- 1) ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่กำลังสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561
- 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,915 คน

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

- 1) ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่กำลังสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 18 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 สำนักงานเขต ได้ครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน โดยไม่ใช่ผู้วิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,915 คน โดยการประมาณค่า และกำหนดสัดส่วนของ Krejcie and Morgan (1970) ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาการสำรวจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 คือ ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ส่วนที่ 2 คือ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ส่วนที่ 3 คือ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับการประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้วัดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วัดในการวิจัยมีดังนี้

1. แบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วยการวิเคราะห์ 5 ประเด็นคือ ประเด็นที่ 1 ด้านเนื้อหา ประเด็นที่ 2 ด้านการใช้ภาษา ประเด็นที่ 3 ด้านกิจกรรม ประกอบบทเรียน ประเด็นที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นที่ 5 ด้านสื่อประกอบอื่นๆ

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วย การสอบถาม 5 ประเด็นคือ ประเด็นที่ 1 ด้านเนื้อหา ประเด็นที่ 2 ด้านการใช้ภาษา ประเด็นที่ 3 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นที่ 5 ด้านสื่อประกอบอื่นๆ โดยใช้มาตราส่วนแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วย การสอบถาม 5 ด้านคือ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาของสื่อ ด้านที่ 2 ด้านภาษาที่ใช้ของสื่อ ด้านที่ 3 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียนของสื่อ ด้านที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และด้านที่ 5 ด้านสื่อประกอบอื่นๆ

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินสื่อการสอนโพนิกส์ ประกอบด้วย แบบสำรวจรายการเพื่อประเมินสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาแบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 สารระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 สารระการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สารระการเรียนรู้ในด้านการอ่านออกเสียงจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สารระการเรียนรู้ในด้านการอ่านออกเสียงจาก Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

1.2) ศึกษาลักษณะของแบบสำรวจรายการ และขั้นตอนในการสร้างแบบสำรวจรายการ

1.3) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้าง และพัฒนาแบบสำรวจรายการ

1.4) วิเคราะห์เนื้อหาโดยอิงจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 สารระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียง รวมถึงหลักการและวิธีการสอนโพนิกส์

1.5) ดำเนินการสร้างแบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

1.6) นำแบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วย การประเมิน 5 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ด้านเนื้อหา ประเด็นที่ 2 ด้านการใช้ภาษา ประเด็นที่ 3 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นที่ 5 ด้านสื่อประกอบอื่น ๆ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

1.7) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค (Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค

จากนั้นนำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ผลเท่ากับ 1.00 โดยใช้เกณฑ์ เมื่อค่า IOC เท่ากับ 0-0.5 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้ และเมื่อค่า IOC เท่ากับ 0.51-1.00 มีความเที่ยงตรง ใช้ได้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543)

2. ผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 สารระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 สารระการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สารระการเรียนรู้ในด้านการอ่านออกเสียงจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สารระการเรียนรู้ในด้านการอ่านออกเสียงจาก Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

2.2) ศึกษาลักษณะของแบบสอบถามความคิดเห็นที่ดีและขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม

2.3) กำหนดวัตถุประสงคในการสร้าง และพัฒนาแบบสอบถาม

2.4) วิเคราะห์เนื้อหาโดยอิงจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 สารระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) นโยบายของ

กระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียง รวมถึง หลักการ และวิธีการสอนโฟนิกส์

2.5) ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

2.6) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วย การประเมิน 5 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ด้านเนื้อหา ประเด็นที่ 2 ด้านการใช้ภาษา ประเด็นที่ 3 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นที่ 5 ด้านสื่อประกอบ อื่น ๆ โดยใช้มาตราส่วนแบบประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ คือ มาก ที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

2.7) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นนำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ผลเท่ากับ 1.00 โดยใช้เกณฑ์ เมื่อค่า IOC เท่ากับ 0-0.5 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้ และเมื่อค่า IOC เท่ากับ 0.51-1.00 มีความเที่ยงตรง ใช้ได้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543)

2.8) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่แก้ไข ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้

3. ผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอน โฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต หนองแขม

3.1) ศึกษาหลักการ รูปแบบ และการเขียนข้อคำถามที่ดี และเหมาะสมในการสร้าง แบบสอบถามความคิดเห็นที่ดี

3.2) กำหนดแนวทางในการเขียนข้อคำถาม

3.3) ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอน โฟนิคส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

3.4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิคส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วยการสอบถาม 5 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาของสื่อ ด้านที่ 2 ด้านภาษาที่ใช้ของสื่อ ด้านที่ 3 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียนของสื่อ ด้านที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และด้านที่ 5 ด้านสื่อประกอบอื่นๆ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 2 ระดับคือ เห็นด้วยมากและเห็นด้วยน้อย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3.5) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นนำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ผลเท่ากับ 1.00 โดยใช้เกณฑ์ เมื่อค่า IOC เท่ากับ 0-0.5 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้ และเมื่อค่า IOC เท่ากับ 0.51-1.00 มีความเที่ยงตรง ใช้ได้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543)

3.6) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิคส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อขอหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม เพื่อขอความร่วมมือในการทำแบบประเมิน และตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อสื่อการสอนโฟนิคส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ให้ครูกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมิน และแบบสอบถามความคิดเห็นแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC แทน ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1) ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$

สูตร
$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} = \frac{X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_n}{N}$$

โดยที่

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

X_1 แทน คะแนนของแต่ละข้อคำถาม

2.2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สูตร $SD. = \sqrt{\frac{\sum(\bar{X}-X)^2}{N-1}}$

โดยที่	SD.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน คะแนนแต่ละตัว
	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum(\bar{X} - X)$	แทน ผลรวมของค่าเบี่ยงเบนของคะแนนแต่ละข้อคำถามจากค่าเฉลี่ย
	N	แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลงานวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจรายการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์และประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจรายการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์และประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อวิเคราะห์และประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจรายการที่สร้างขึ้นตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยแบบสำรวจรายการประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลพื้นฐานของสื่อการสอน ได้แก่ ชื่อสื่อ Magic Phonics ผู้ผลิต Dicken สำนักพิมพ์ Dickens Publishing ไม่ระบุปีที่พิมพ์ ส่วนที่ 2 คือ รายการประเมินที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพหนังสือเรียนโดยพิจารณาประเด็นต่อไปนี้คือ ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ และส่วนที่ 3 คือสรุปข้อคิดเห็นของการประเมิน

2. ดำเนินการวิเคราะห์และประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม โดยอิงเนื้อหาจากหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียง รวมถึงหลักการและวิธีการสอนโฟนิกส์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
ด้านเนื้อหา			
1. การสอนเสียงพยัญชนะ			
1.1 การสอนเสียงพยัญชนะต้น			
1.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น b	/	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น c	/	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น d	/	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น f	/	
5.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น g	/	
6.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น h	/	
7.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น j	/	
8.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น k	/	
9.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น l	/	
10.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น m	/	
11.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น n	/	
12.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น p	/	
13.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น q	/	
14.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น r	/	
15.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น s	/	
16.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น t	/	
17.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น v	/	

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์ (ต่อ)

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
18.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น w	/	
19.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น x	/	
20.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น y	/	
21.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น z	/	
22.	การสอนการแทนที่เสียงพยัญชนะต้น	/	
23.	การสอนเสียงพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง	/	
1.2 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends)			
1.2.1 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว r			
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม br	/	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม cr	/	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม dr	/	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม fr	/	
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม gr		/
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม pr	/	
7.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม tr		/
1.2.2 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว l			
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม bl	/	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม cl	/	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม fl	/	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม gl		/
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม pl	/	
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sl		/
1.2.3 การสอนเสียงพยัญชนะผสมที่มี s นำหน้า			
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sc	/	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sk	/	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sm	/	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sn	/	

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์ (ต่อ)

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sp	/	
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม st	/	
1.2.4 การสอนเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียว (Consonant Digraphs)			
1.	wh เมื่อออกเสียงจะแทนเพียงเสียงเดียว /hw/	/	
2.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันสามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /ch/	/	
3.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันสามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /k/		/
4.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันสามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /sh/		/
5.	th เสียงก้อง	/	
6.	th เสียงไม่ก้อง	/	
1.2.5 การสอนเสียงพยัญชนะผสม			
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม scr		/
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม shr		/
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม spl		/
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม spr		/
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม squ		/
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม str		/
7.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม thr		/
1.2.6 การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน			
1.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน nk เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	/	
2.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ng เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	/	
3.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ck เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	/	
4.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน qu เมื่อออกเสียง /kw/		/
1.2.7 การสอนเสียงตัวสะกด			
1.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม sk	/	

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์ (ต่อ)

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
3.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม sp	/	
4.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม st	/	
5.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ch	/	
6.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน sh	/	
7.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน th	/	
2. การสอนเสียงสระ			
2.1 การสอนสระเสียงสั้น			
1.	การสอนสระเสียงสั้น A	/	
2.	การสอนสระเสียงสั้น E	/	
3.	การสอนสระเสียงสั้น I	/	
4.	การสอนสระเสียงสั้น O	/	
5.	การสอนสระเสียงสั้น U	/	
2.2 การสอนสระเสียงยาว			
1.	การสอนสระเสียงยาว A	/	
2.	การสอนสระเสียงยาว E	/	
3.	การสอนสระเสียงยาว I	/	
4.	การสอนสระเสียงยาว O	/	
5.	การสอนสระเสียงยาว U	/	
6.	การสอนสระเสียง E ไม่ออกเสียง	/	
2.3 การสอนสระผสม			
2.3.1 การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ประกอบด้วยสระสองตัวอยู่ติดกันสามารถแทนเสียงได้หนึ่งเสียง			
1.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ai (main)	/	
2.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว au (auto)		/

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์ (ต่อ)

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
3.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว aw (awning)		/
4.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ay (may)	/	
5.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ea (east)	/	
6.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ee (beef)	/	
7.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ei (either)		/
8.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ie (tie)		/
9.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว oa (coat)	/	
10.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว oe (toe)	/	
11.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ow (how)	/	
12.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ue (blue)		/
2.3.2 สระผสมเสียงคู่ประกอบด้วยสระสองตัวที่อยู่ติดกันสามารถแทนเสียงได้หนึ่งเสียง ลื่นจะเริ่มต้นที่ตำแหน่งหนึ่งและเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปยังตำแหน่งอื่น			
1.	การสอนสระผสมเสียงคู่ oi (boil)	/	
2.	การสอนสระผสมเสียงคู่ ou (out)	/	
3.	การสอนสระผสมเสียงคู่ ow (owl)	/	
4.	การสอนสระผสมเสียงคู่ oy (toy)	/	
2.3.3 สระกึ่งเสียง คือ เสียงสระเสียงสั้นที่ไม่ออกเสียงเน้น ‘u’ เป็น ‘uh’			
1.	การสอนสระกึ่งเสียง a :human		/
2.	การสอนสระกึ่งเสียง e :omen		/
3.	การสอนสระกึ่งเสียง i :humid		/
4.	การสอนสระกึ่งเสียง o :melon		/
5.	การสอนสระกึ่งเสียง u :humus		/
3. การแบ่งพยางค์			
1.	การแบ่งพยางค์		/

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์ (ต่อ)

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		ใช่	ไม่ใช่
ด้านการใช้ภาษา			
1.	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	/	
2.	ถูกต้องตามหลักของภาษา	/	
ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน			
1.	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	/	
2.	สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน	/	
3.	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา	/	
4.	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์	/	
5.	กิจกรรมประกอบบทเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน	/	
ด้านภาพประกอบสื่อ			
1.	มีความสวยงาม	/	
2.	สื่อความหมายได้ชัดเจน	/	
ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
ด้านสื่อประกอบอื่นๆ			
1.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง	/	
2.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	/	
3.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	/	
4.	สื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพ็น) ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	/	

จากตารางวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้โดยแบ่งออกเป็นประเด็นในการวิเคราะห์ 5 ประเด็นดังนี้

1. ประเด็นด้านเนื้อหา

จากการวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์พบว่า สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาการสอนเสียงพยัญชนะต้นครบถ้วนทั้ง 21 เสียง มีการสอนการแทนที่เสียงพยัญชนะต้น และมีการสอนเสียงพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว r ได้แก่ br, cr, dr, fr และ pr แต่ไม่มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม tr และ gr มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว l ได้แก่ bl, cl, fl และ pl แต่ไม่มี gl และ sl มีการสอนเสียงพยัญชนะผสมที่มี s นำหน้าครบถ้วนคือ sc, sk, sm, sn, sp และ st มีการสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน (Consonant Digraphs) ได้แก่เสียง wh เมื่อออกเสียงจะแทนเพียงเสียงเดียว /hw/, ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันสามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /ch/, th เสียงก้องและ th เสียงไม่ก้อง แต่ไม่มีการสอนเสียง ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันสามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /k/ และ /sh/ ไม่มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม ได้แก่ การสอนเสียงพยัญชนะผสม scr, shr, spl, spr, squ, str และ thr มีการสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ได้แก่ การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน nk, ng และ ck เมื่อเป็นเสียงตัวสะกดแต่ไม่มีการสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน qu เมื่อออกเสียง /kw/ มีการสอนเสียงตัวสะกด ได้แก่ การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม sk, sp และ st และมีการสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ch, sh และ th มีการสอนเสียงสระเสียงสั้นและเสียงยาว ครบถ้วนและมีการสอนสระ E ที่ไม่ออกเสียง มีการสอนเสียงสระผสมเสียงเดี่ยว การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ai, ay, ea, ee, oa, ow และ oe แต่ไม่มีการสอนสระผสมเสียงเดี่ยว au, aw, ei, ie และ ue มีการสอนสระผสมเสียงคู่ oi, ou ,ow และ oy ครบถ้วน ไม่มีการสอนเสียงสระกึ่งเสียงและการแบ่งพยางค์

2. ประเด็นด้านการใช้ภาษา

จากการวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์พบว่า สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และถูกต้องตามหลักของภาษา

3. ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน

จากการวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์พบว่า สื่อการสอนโฟนิกส์มีกิจกรรมประกอบบทเรียนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์และส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน

4. ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ

จากการวิเคราะห์สื่อการสอนโปนิกส์พบว่า สื่อการสอนโปนิกส์มีการใช้ภาพประกอบสื่อที่มีความสวยงามและสื่อความหมายได้ชัดเจน

5. ประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ

จากการวิเคราะห์สื่อการสอนโปนิกส์พบว่า สื่อการสอนโปนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีสื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพิน) ที่มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครู

ที่มีต่อสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม โดยใช้มาตราส่วนแบบประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อสื่อการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คือข้อมูลพื้นฐาน ส่วนที่ 2 คือรายการประเมินที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพสื่อการสอนโปนิกส์ โดยพิจารณาประเด็นต่อไปนี้คือ ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ และส่วนที่ 3 คือสรุปข้อคิดเห็นของการประเมิน

2. ดำเนินการให้ครูกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อสื่อการสอนโปนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม รวมทั้งหมด 17 คน จากนั้นนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง

ตารางที่ 2 ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครู

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านเนื้อหา					
1.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา	4.00	0.00	มาก	4
2.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาครบถ้วนตามหลักสูตรที่ผู้เรียนควรจะได้รับ	4.12	0.33	มาก	3
3.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.35	0.49	มาก	1
4.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนการอ่านออกเสียง	4.24	0.66	มาก	2
รวมผลการประเมินด้านเนื้อหา		4.18	0.37	มาก	
ด้านการใช้ภาษา					
5.	สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3.88	0.60	มาก	2
6.	สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	4.00	0.50	มาก	1
รวมผลการประเมินด้านเนื้อหา		3.94	0.55	มาก	
ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน					
7.	การใช้สื่อการสอนโฟนิกส์นี้ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.88	0.70	มาก	5
8.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน	3.94	0.56	มาก	4

ตารางที่ 2 ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครู (ต่อ)

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
9.	กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน	4.00	0.50	มาก	3
10.	กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา	3.94	0.56	มาก	4
11.	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.18	0.39	มาก	1
12.	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมต่อบริบทของสถานศึกษา	4.06	0.43	มาก	2
13.	จากการใช้สื่อการสอนโฟนิกส์ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าควรนำสื่อนี้มาใช้ต่อไป	4.00	0.50	มาก	3
รวมผลการประเมินด้านกิจกรรมประกอบ บทเรียน		4.00	0.52	มาก	
ด้านภาพประกอบสื่อ					
14.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีภาพประกอบสื่อที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน	3.76	0.66	มาก	3
15.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีภาพประกอบสื่อที่สวยงามน่าสนใจ	4.06	0.56	มาก	1
16.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีภาพประกอบสื่อที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.71	มาก	2
รวมผลการประเมินด้านภาพประกอบสื่อ		3.94	0.64	มาก	

ตารางที่ 2 ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครู (ต่อ)

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
ด้านสื่อประกอบอื่นๆ					
17.	สื่อการสอนโพนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง	3.94	0.56	มาก	1
18.	สื่อการสอนโพนิกส์มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.71	0.69	มาก	3
19.	สื่อการสอนโพนิกส์มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.88	0.70	มาก	2
20.	สื่อประกอบอื่นๆ(ปากกาสมาร์ทเพ้น) ของสื่อการสอนโพนิกส์มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.94	0.56	มาก	1
รวมผลการประเมินด้านสื่อประกอบอื่นๆ		3.87	0.62	มาก	

จากตาราง พบว่า ความคิดเห็นของครูกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ทั้ง 5 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ โดยครูกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากโดยรายละเอียดแต่ละประเด็นคือ

1. ประเด็นด้านเนื้อหา มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 นั่นคือ ครูกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการสอนโพนิกส์อยู่ในระดับมาก สื่อการสอนโพนิกส์มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา สื่อการสอนโพนิกส์มีเนื้อหาครบถ้วนตามหลักสูตรที่ผู้เรียนควรจะได้รับ สื่อการสอนโพนิกส์มีเนื้อหาที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสื่อการสอนโพนิกส์มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนการอ่านออกเสียง

2. ประเด็นด้านการใช้ภาษา มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.94 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 นั่นคือ ครูกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการสอนโพนิกส์อยู่ในระดับมาก

สื่อการสอนโพนิกส์ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และสื่อการสอนโพนิกส์ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

3. ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 นั่นคือ ครูกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการสอนโพนิกส์อยู่ในระดับมาก การใช้สื่อการสอนโพนิกส์นี้ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน สื่อการสอนโพนิกส์มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโพนิกส์ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโพนิกส์มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโพนิกส์มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโพนิกส์มีความเหมาะสมต่อบริบทของสถานศึกษา และจากการใช้สื่อการสอนโพนิกส์ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าควรนำสื่อนี้มาใช้ต่อไป

4. ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.94 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 นั่นคือ ครูกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการสอนโพนิกส์อยู่ในระดับมาก สื่อการสอนโพนิกส์มีภาพประกอบสื่อที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน สื่อการสอนโพนิกส์มีภาพ ประกอบสื่อที่สวยงามน่าสนใจ สื่อการสอนโพนิกส์มีภาพประกอบสื่อที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 นั่นคือ ครูกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการสอนโพนิกส์อยู่ในระดับมาก สื่อการสอนโพนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง สื่อการสอนโพนิกส์มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการสอนโพนิกส์มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพ็น) ของสื่อการสอนโพนิกส์มีประสิทธิภาพ ในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสื่อการสอนโพนิกส์โดยภาพรวมทั้งประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน และประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ที่มีต่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยแบบสอบถามความคิดเห็นประกอบด้วยคำถามตามประเด็นต่อไปนี้คือ ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน และประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ

2. ดำเนินการให้ครูกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม รวมทั้งหมด 17 คน จากนั้นนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง

ตารางที่ 3 ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
1.	สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีเนื้อหาที่น่าสนใจและช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	1.87	0.34	เห็นด้วย มาก	4
2.	นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้จากการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์	1.90	0.29	เห็นด้วย มาก	3
3.	สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้	1.81	0.39	เห็นด้วย มาก	6
4.	นักเรียนต้องการเรียนรู้โดยการใช้อุปกรณ์การสอนเมจิกโฟนิกส์	1.87	0.34	เห็นด้วย มาก	4
5.	คำศัพท์ที่ใช้ในสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ไม่ยากเกินไป	1.81	0.39	เห็นด้วย มาก	6

ตารางที่ 3 ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน (ต่อ)

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
6.	สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	1.69	0.46	เห็นด้วย มาก	8
7.	นักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์	1.93	0.26	เห็นด้วย มาก	2
8.	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเม จิกโฟนิกส์มีความหลากหลาย	1.79	0.41	เห็นด้วย มาก	7
9.	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเม จิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การอ่าน ออกเสียงได้	1.96	0.21	เห็นด้วย มาก	1
10.	ภาพประกอบสื่อการสอนโฟนิกส์มีความ สวยงาม มีสีสันน่าสนใจ	1.84	0.37	เห็นด้วย มาก	5
11.	ภาพประกอบสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วย ให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ง่ายมากขึ้น	1.81	0.39	เห็นด้วย มาก	6
12.	ปากกาสมาร์ทเพินมีเสียงดังชัดเจน	1.93	0.25	เห็นด้วย มาก	2
รวมผลความคิดเห็น		1.85	0.34	เห็นด้วย มาก	

จากตาราง พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ทั้ง 5 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบ บทเรียน และประเด็นด้านภาพประกอบสื่อเท่ากับ 1.85 นั่นคือ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 นั่นคือ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากต่อสื่อการสอนโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม โดยรายละเอียดแต่ละประเด็นคือ สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีเนื้อหาที่น่าสนใจและช่วยให้นักเรียน เข้าใจบทเรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้จากการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอน

เมจิกโฟนิกส์ สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้ นักเรียนต้องการเรียนรู้โดยการใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ คำศัพท์ที่ใช้ในสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ไม่ยากเกินไป สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย นักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีความหลากหลาย กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การอ่านออกเสียงได้ ภาพประกอบสื่อการสอนโฟนิกส์มีความสวยงาม มีสีสันน่าสนใจ ภาพประกอบสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ง่ายมากขึ้นและปากกาสามารถพิมพ์มีเสียงดังชัดเจน

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์โดยภาพรวมทั้งประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และสื่อประกอบอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การประเมินสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม” เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขมที่กำลังสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 17 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 สำนักงานเขต โดยไม่ใช้ผู้วิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครสำนักงานเขตหนองแขม จำนวน 400 คนที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยการประมาณค่าและกำหนดสัดส่วนของ Krejcie and Morgan (1970)

เครื่องมือที่ใช้วัดในการวิจัยมีดังนี้

1. แบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วยการวิเคราะห์ 5 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ด้านเนื้อหา ประเด็นที่ 2 ด้านการใช้ภาษา ประเด็นที่ 3 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นที่ 5 ด้านสื่อประกอบอื่น ๆ
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วย การประเมิน 5 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ด้านเนื้อหา ประเด็นที่ 2 ด้านการใช้ภาษา ประเด็นที่ 3 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นที่ 5 ด้านสื่อประกอบอื่น ๆ โดยใช้มาตราส่วนแบบประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประกอบด้วย การสอบถาม 5 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาของสื่อ ด้านที่ 2 ด้านภาษาที่ใช้ของสื่อ ด้านที่ 3 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียนของสื่อ ด้านที่ 4 ด้านภาพประกอบสื่อ และด้านที่ 5 ด้านสื่อประกอบอื่น ๆ

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยการวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ด้วยตนเองและบันทึกข้อมูลในแบบสำรวจรายการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขมที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นให้ครูกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน ทำแบบประเมิน จำนวน 20 ข้อ และนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปหาค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 12 ข้อ และนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปหาค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์จากสื่อการสอนโฟนิกส์พบว่า สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาการสอนเสียงพยัญชนะต้นครบถ้วนทั้ง 21 เสียง มีการสอนการแทนที่เสียงพยัญชนะต้น และมีการสอนเสียงพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว r ได้แก่ br, cr, dr, fr และ pr แต่ไม่มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม tr และ gr มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว l ได้แก่ bl, cl, fl และ pl แต่ไม่มี gl และ sl มีการสอนเสียงพยัญชนะผสมที่มี s นำหน้าครบถ้วนคือ sc, sk, sm, sn, sp และ st มีการสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน (Consonant Digraphs) ได้แก่เสียง wh เมื่อออกเสียงจะแทนเพียงเสียงเดียว /hw/, ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันสามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /ch/, th เสียงก้อง และ th เสียงไม่ก้อง แต่ไม่มีการสอนเสียง ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันสามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /k/ และ /sh/ ไม่มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม ได้แก่ การสอนเสียงพยัญชนะผสม scr, shr, spl, spr, squ, str และ thr มีการสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ได้แก่ การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน nk, ng และ ck เมื่อเป็นเสียงตัวสะกดแต่ไม่มีการสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน qu เมื่อออกเสียง /kw/ มีการสอนเสียงตัวสะกด ได้แก่ การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม sk, sp และ st และมีการสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ch, sh และ th มีการสอนเสียงสระเสียงสั้นและเสียงยาวครบถ้วนและมีการสอนสระ E ที่ไม่ออกเสียง มีการสอนเสียงสระผสมเสียงเดี่ยว การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ai, ay, ea, ee, oa, ow และ oe แต่ไม่มีการสอนสระผสมเสียงเดี่ยว au, aw, ei, ie และ ue มีการสอนสระผสมเสียงคู่ oi, ou ,ow และ oy ครบถ้วนไม่มีการสอนเสียงสระกึ่งเสียงและการแบ่งพยางค์ ประเด็นด้าน

การใช้ภาษาพบว่าสื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และถูกต้องตามหลักของภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียนพบว่า สื่อการสอนโฟนิกส์มีกิจกรรมประกอบบทเรียนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์และส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อพบว่า สื่อการสอนโฟนิกส์มีการใช้ภาพประกอบสื่อที่มีความสวยงามและสื่อความหมายได้ชัดเจนและประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ พบว่า สื่อการสอนโฟนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีสื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพ็น) ที่มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมแล้วสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นสื่อการสอนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์โดยภาพรวมทั้งประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และสื่อประกอบอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 หมายถึงความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ทั้ง 5 ประเด็น ได้แก่ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ พบว่า มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นสื่อการสอน อาจเนื่องมาจากเหตุผลต่อไปนี้

1.1 สื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม มีเนื้อหาประกอบด้วย การสอนเสียงพยัญชนะต้นครบถ้วนทั้ง 21 เสียง มีการสอนการแทนที่เสียงพยัญชนะต้นและมีการสอนเสียงพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง มีการสอนเสียงพยัญชนะผสม มีการสอนเสียงตัวสะกด มีการสอนเสียงสระเสียงสั้นและเสียงยาวครบถ้วนและมีการสอนสระ e ที่ไม่ออกเสียง มีการสอนเสียงสระผสมเสียงเดี่ยว มีการสอนสระผสมเสียงคู่ สอดคล้องกับ หลักการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ของ Heilman (1968) ที่กล่าวว่า การใช้ประโยชน์ของวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบเด็กต้องสามารถแบ่งแยกกระหว่างความแตกต่างของเสียงในคำหลายคำ และแบ่งแยกกระหว่างสิ่งพิมพ์ที่เป็นตัวอักษรได้ หลักการสอนที่นำไปสู่ความมั่นใจในวิธีการสร้างคำในสถานการณ์การอ่านนั้น คำที่ปรากฏในบริบทบางคำนั้นจะพบได้บ่อยมากและควรปล่อยให้เรียนรู้อย่างค่อยเป็นค่อยไปเป็นหน่วย และบางคำอาจจะมีการแก้ไขผ่านการวิเคราะห์เสียงของตัวอักษร ทักษะที่จำเป็นทั้งหมดของวิธีโฟนิกส์ (ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงตัวอักษร)

1.2 สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และถูกต้องตามหลักของภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้น มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจในการอ่านออกเสียง เช่นเดียวกับ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2551) ได้กล่าวว่า สื่อการสอนที่ดีต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนให้ความรู้แก่ผู้เรียนจากง่ายไปยาก ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้

1.3 สื่อการสอนโฟนิกส์มีกิจกรรมประกอบบทเรียนที่น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์และส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน ดังเช่น Vacca, Gove, Lenhart, Burkey and McKeon (2011) ได้กล่าวว่า หลักการการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ที่ครูใช้เป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมการสอนส่งผลให้วิธีโฟนิกส์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของวิธีการที่ทันสมัย การให้ความสำคัญของการจดจำตัวอักษร การจดจำและการเรียกชื่อตัวอักษรเป็นหนึ่งสิ่งที่มีความสำคัญต่อการประสบผลสำเร็จในการอ่านเบื้องต้น ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพยัญชนะและสระได้ดี

1.4 สื่อการสอนโฟนิกส์มีการใช้ภาพประกอบสื่อที่มีความสวยงามและสื่อความหมายได้ชัดเจน มีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความที่อ่านได้ง่ายมากขึ้น เช่นเดียวกับ กรมวิชากร กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิดได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.5 สื่อการสอนโฟนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดภาระงานของครูผู้สอน ดังเช่น ฐาปนีย์ ธรรมเมธา (2541) ได้กล่าวถึง คุณค่าของสื่อการสอนไว้ว่า คุณค่าของสื่อการสอนนั้นมีหลายด้านประกอบไปด้วย คุณค่าของสื่อต่อครูผู้สอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระในด้านการเตรียมการสอน เนื้อหาการสอนโดยสามารถจัดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อที่สอน เช่น บทเรียนโปรแกรม หรือชุดการสอน อีกทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศในการสอนให้น่าสนใจ ช่วยให้เนื้อหาในการสอนน่าสนใจ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้สอน และเป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนนั้นมีความกระตือรือร้นในการเตรียมการสอนอยู่เสมอ

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ผลการประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ในประเด็นด้านเนื้อหา พบว่าครูมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 อาจเนื่องมาจาก สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนการอ่านออกเสียง มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียน ดังเช่น Karlin (1971) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนโฟนิกส์นั้นมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในการระบุคำและเพื่อผสมเสียงของคำหลายๆคำหรือคำที่มีหลายพยางค์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อการสอนที่ดีต้องมีคุณภาพสามารถส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตร

2.1 สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และสื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้น มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจในการอ่านออกเสียง สอดคล้องกับ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2551) ได้กล่าวว่า สื่อการสอนที่ดีต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนให้ความรู้แก่ผู้เรียนจากง่ายไปยาก ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้

2.2 สื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมต่อบริบทของสถานศึกษา ดังเช่น Trelease (1989) ได้กล่าวว่ากิจกรรมการสอนการอ่านออกเสียงนั้น ควรจะมีขั้นตอนที่让孩子อ่านออกเสียงสิ่งที่เลือก แล้วกระตุ้นให้นักเรียนเขียนงานที่

เกี่ยวข้องกับเรื่องทีอ่านไป หรือให้เด็กเขียนคำตอบลงไปในงานเขียนของตนเอง แบ่งปันความคิดเห็นกัน และกระตุ้นให้เด็กเขียนบันทึกและขยายไปสู่งานเขียนที่ใหญ่กว่าเดิมต่อไป

2.3 สื่อการสอนโฟนิกส์มีภาพประกอบสื่อที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน มีความสวยงามน่าสนใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวรรณา เจียมทะวงศ์ (2532) ได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อการสอนที่ดียอมช่วยให้การเรียนรู้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้สึกด้านอารมณ์ที่จะมองเห็นคุณค่าหรือเกิดความสนใจในเนื้อหาการเรียนนั้นต่อไป มีความเหมาะสมกับรูปแบบของการเรียนการสอน

2.4 สื่อการสอนโฟนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง สื่อการสอนโฟนิกส์มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการสอนโฟนิกส์มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพิน) ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ฐาปนีย์ ธรรมเมธา (2541) กล่าวว่า คุณค่าของสื่อต่อครูผู้สอนต้องช่วยแบ่งเบาภาระในด้านการเตรียมการสอน เนื้อหาการสอนโดยสามารถจัดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อที่สอน ช่วยสร้างบรรยากาศในการสอนให้น่าสนใจ ช่วยให้เนื้อหาในการสอนน่าสนใจ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้สอน และเป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนนั้นมีความกระตือรือร้นในการเตรียมการสอนอยู่เสมอ

3. จากผลการวิจัยข้อที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ทั้ง 5 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก อาจเนื่องมาจากสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีเนื้อหาที่น่าสนใจและช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้จากการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้ นักเรียนต้องการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ คำศัพท์ที่ใช้ในสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ไม่ยากเกินไป สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย นักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีความหลากหลาย กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การอ่านออกเสียงได้ ภาพประกอบสื่อการสอนโฟนิกส์มีความสวยงาม มีสีสันน่าสนใจ ภาพประกอบสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ง่ายมากขึ้นและปากกาสมาร์ทเพินมีเสียงดังชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์และประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางสำหรับการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดหาสื่อและอุปกรณ์รวมถึงแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนโฟนิกส์ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2. ครูผู้สอนนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกและประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่านออกเสียงโดยวิธีโฟนิกส์ต่อไป รวมถึงพัฒนาแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับโฟนิกส์ในสถานศึกษา

2. ควรมีการวิจัยการประเมินสื่อ โครงการเก็บข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

รายการอ้างอิง

- Alvermann, D. E., & Phelps, S. F. (2004). **Content Reading and Literacy: Succeeding in Today's Diverse Classrooms, MyLabSchool Edition.** Allyn & Bacon, Incorporated.
- Austin, M. C., & Morrison, C. (1963). **The first R: The Harvard report on reading in elementary schools.** Vol. 2: New York: Macmillan.
- Barchers, S. I. (1998). **Teaching reading: From process to practice.** Wadsworth Publishing Company.
- Bast, J. M. (2013). Integration of Phonics into Elementary Reading Programs. (Bachelor), Dominican University of California, Arts in Liberal Studies.
- Blevins, W. (2006). "Phonics from A to Z. New York: Scholastic."
- Burns, M. S., Griffin, P., & Snow, C. E. (1999). Starting Out Right: A Guide to Promoting Children's Reading Success. Specific Recommendations from America's Leading Researchers on How To Help Children Become Successful Readers. ERIC, 1-193.
- Bush, C. L., & Huebner, M. H. (1979). **Strategies for reading in the elementary school.** MacMillan Publishing Company.
- Carter, R. and Nunan, D. (2001). **The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages.** NY: Cambridge Press.
- Conley, M. W. (1992). **Content reading instruction: A communication approach.** McGraw-Hill.
- Crinklaw, F., & Frizzi, R. J. (1980a). **Teaching Consonant Blends and Digraphs in Context.** Center for Applied Research in Education.
- Crinklaw, F., & Frizzi, R. J. (1980b). **Teaching Vowels and Vowel Digraphs in Context.** Center for Applied Research in Education.
- Crystal, D. (2004). **The Cambridge encyclopedia of the English language.** Ernst Klett Sprachen.
- Dallmann, M. (1978). **The Teaching of Reading.** Holt, Rinehart and Winston.
- Division, C. o. E. C. f. C. C.-o. E. C. M. L. (2001). **Common European Framework of Reference for Languages: learning, teaching, assessment.** Cambridge

University Press.

Farris, P. J., Fuhler, C. J., & Walther, M. P. (2004). **Teaching reading: A balanced approach for today's classrooms**. McGraw-Hill Humanities Social.

Frederiksen, J. R., & Collins, A. (1989). "A systems approach to educational testing." **Educational researcher** 18, 9 27-32.

Friedberg, B., & Strong, E. (1989). "Please don't stop there!": The power of reading aloud." **Children's literature in the classroom: Weaving Charlotte's Web**. Needham Heights, MA: Christopher-Gordon Publications.

Gove, M., Vacca, J. A. L., Vacca, R. T., Burkey, L. C., Lenhart, L. A., & McKeon, C. A. (2011). **Reading and learning to read**. Pearson.

Gunning, T. G. (1996). **Creating reading instruction for all children**. ERIC.

Hafner, L. E., & Jolly, H. B. (1982). **Teaching Reading to Children**. Macmillan.

Heilman, A. W. (1968). **Phonics in proper perspective**. CE Merrill Publishing Company.

Heilman, A. W. (1972). **Principles and Practices of Teaching Reading**. Merrill.

Karlin, R. (1980). **Teaching elementary reading: Principles and strategies**. Houghton Mifflin Harcourt P.

Leu, D. J., & Kinzer, C. K. (1995). **Effective reading instruction, K-8**. ERIC.

Lucantoni, P. (2002). **Teaching and assessing skills in English as a second language**. Cambridge University Press.

Mangieri, J. N., Bader, L. A., & Walker, J. E. (1982). **Elementary Reading**. McGraw-Hill Humanities, Social Sciences & World Languages.

McDonough, J., & Shaw, C. (2012). **Materials and Methods in ELT**. John Wiley & Sons.

Miller, W. H. (1972). "Elementary Reading Today: Selected Articles."

Nunan, D., & Carter, R. (2001). **The Cambridge guide to teaching English to speakers of other languages**. Ernst Klett Sprachen.

Ololube, N. P. (2015). **Handbook of research on enhancing teacher education with advanced instructional technologies**. IGI Global.

Reutzel, D., & Cooter Jr, R. B. (2000). **Teaching children to read: Putting the pieces together**. ERIC.

Reutzel, D., & Cooter Jr, R. B. (2012). "Teaching children to read: The teacher makes the difference."

- Smith, R. J. and Johnson, D.D. (1976). Teaching Children to Read. Addison-Wesley Publishing Company, Inc.,.
- Spache, G. D., & Spache, E. B. (1973). "Reading in the elementary school."
- Thompson, A. A., & Strickland, A. J. (1998). Strategic management: concepts and cases: Irwin/McGraw-Hill.
- Tanner, N. B. (1979). Teaching Reading. Canada: Little, Brown and Company (Inc.).
- Tomlinson, B. (2003). **Developing materials for language teaching**. A&C Black.
- Vacca, J. L., Gove, M. K., Lenhart, L. A., Vacca, R. T., Burkey, L. C. and McKeon, C. A. (2011). Reading and Learning to Read. USA: Personal Education, Inc.,.
- Watson, J. E., & Johnston, R. S. (1998). Accelerating reading attainment: The effectiveness of synthetic phonics.
- กนกกาญจน์ ทองศลงคลี. (2556). การพัฒนาชุดเครื่องมือประเมินสื่อการเรียนการสอนสำหรับการวิจัยทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร, 8(2), 1-10.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณิตา นิจจรัลกุล. (2535). การประเมินคุณภาพสื่อการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จารุวรรณ สายสิงห์. (2546). การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตรา วนิชานันท์. (2000). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนโฟนิกส์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; กระทรวงเกษตรและสหกรณ์; กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม;

ทบวงมหาวิทยาลัย.

จินตนา ไบกาชุย. (2534). การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชมสุภักดิ์ ครุฑทกะ. (2555). การประเมินคุณภาพสื่อการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, บัณฑิตวิทยาลัย.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ฐาปนี ธรรมเมธา. (2541). สื่อการศึกษาเบื้องต้น. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณรงค์ สมพงษ์. (2535). สื่อเพื่องานส่งเสริมเผยแพร่. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

ณัฐพล สุริยมณฑล. (2018). "การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1." *Nakhon Phanom University Journal* 8, 2 117-124.

น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2552). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุปผชาติ ทัพทิกรณ์ สกรี รอดโพธิ์ทอง นพ.ชัยเลิศ พิชาติพรชัย และโสภภาพรรณ แสงศัพท์. (2544). ความรู้เกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

มลิวลัย ผิวคราม. (2552). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้อีกเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อก้าวสู่เทคโนโลยีสารสนเทศ. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร.

วรรณมา เจียมทวงษ์. (2532). ทักษะพื้นฐานของการผลิตสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร.

วัลลภ ภูโชติ. "สภาพการและความต้องการการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษา." จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สุชาดา อินมี. (2013). "การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3." *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)* 6, 3 141-152.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2553). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้อื่นๆ...การพัฒนาผู้เรียนรู้. สุพรรณบุรี: โรงเรียนสุวรรณภูมิ.

แสงวิไล จารูวาทิ. (2554). "การพัฒนาและประเมินการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองไทย ในการ

ส่งเสริมทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้วยการสอนภาษาแบบโฟ
นิกส์ โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี." **Thai Library Integrated System** 2556-
09-20.

อารีย์ วชิรวราการ. (2542). การวัดและการประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมืองานวิจัย

ที่ ศธ 6806 เนฐา/๑๑๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

28 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พลารักษ์ ไชยโย

ด้วย นางมาริสสา พันเปรม รหัสประจำตัว 57254320 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
" การประเมินสื่อการสอน โฟลิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อชิภมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (พศ./713๑)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

28 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวกานดา เปี่ยมบริบูรณ์

ด้วย นางมารีสา พันเปรม รหัสประจำตัว 57254320 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
" การประเมินสื่อการสอน โฟนิคส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศบ 6806 (นท) / ๗๓๑๖
๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

24 กันยายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสุปราณี พุ่มมอม

ด้วย นางมารีสา พันเปรม รหัสประจำตัว 57254320 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การประเมินสื่อการสอนโพลีกลีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู๋)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ภาคผนวก ข

แบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

**แบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์และประเมินสื่อการเรียนการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม**

คำชี้แจง แบบสำรวจรายการนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 รายการวิเคราะห์โดยพิจารณาตามประเด็นต่อไปนี้

- เนื้อหา
- การใช้ภาษา
- กิจกรรมประกอบบทเรียน
- ภาพประกอบสื่อ
- สื่อประกอบอื่นๆ

ตอนที่ 3 สรุปข้อคิดเห็นผลการตรวจประเมิน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ชื่อสื่อ Magic Phonics

ผู้ผลิต Dicken

สำนักพิมพ์ Dickens Publishing

ผู้วิเคราะห์ นางมารีสา พันเปรม

ตอนที่ 2 รายการวิเคราะห์

ด้านเนื้อหา

1. การสอนเสียงพยัญชนะ

1.1 การสอนเสียงพยัญชนะต้น

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น b		
2.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น c		
3.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น d		
4.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น f		
5.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น g		
6.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น h		

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
7.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น j		
8.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น k		
9.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น l		
10.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น m		
11.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น n		
12.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น p		
13.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น q		
14.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น r		
15.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น s		
16.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น t		
17.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น v		
18.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น w		
19.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น x		
20.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น y		
21.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น z		
22.	การสอนการแทนที่เสียงพยัญชนะต้น		
23.	การสอนเสียงพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง		

1.2 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends)

1.2.1 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว r

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม br		
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม cr		
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม dr		
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม fr		
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม gr		
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม pr		
7.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม tr		

1.2.2 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว l

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม bl		
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม cl		
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม fl		
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม gl		
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม pl		
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sl		

1.2.3 การสอนเสียงพยัญชนะผสมที่มี s นำหน้า

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sc		
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sk		
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sm		
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sn		
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sp		
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม st		

1.2.4 การสอนเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน (Consonant digraphs)

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	wh เมื่อออกเสียงจะแทนเพียงเสียงเดียว /hw/		
2.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันแทนเสียงได้เสียงเดียว /ch/		
3.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันแทนเสียงได้เสียงเดียว /k/		
4.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกันแทนเสียงได้เสียงเดียว /sh/		
5.	th เสียงก้อง		
6.	th เสียงไม่ก้อง		

1.2.5 การสอนเสียงพยัญชนะผสม

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม scr		
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม shr		
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม spl		
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม spr		
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม squ		
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม str		
7.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม thr		

1.2.6 การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน nk เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด		
2.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ng เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด		
3.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ck เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด		
4.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน qu เมื่อออกเสียง /kw/		

1.2.7 การสอนเสียงตัวสะกด

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม sk		
2.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม sp		
3.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม st		
4.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ch		
5.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน sh		
6.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน th		

2. การสอนเสียงสระ

2.1 สระเสียงสั้น

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนสระเสียงสั้น A		
2.	การสอนสระเสียงสั้น E		
3.	การสอนสระเสียงสั้น I		
4.	การสอนสระเสียงสั้น O		
5.	การสอนสระเสียงสั้น U		

2.2 สระเสียงยาว

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนสระเสียงยาว A		
2.	การสอนสระเสียงยาว E		
3.	การสอนสระเสียงยาว I		
4.	การสอนสระเสียงยาว O		
5.	การสอนสระเสียงยาว U		
6.	การสอนสระ E ที่ไม่ออกเสียง		

2.3 สระผสม

2.3.1 สระผสมเสียงเดี่ยวประกอบด้วยสระสองตัวอยู่ติดกันแทนเสียงได้หนึ่งเสียง

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ai (main)		
2.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว au (auto)		
3.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว aw (awning)		
4.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ay (may)		
5.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ea (east)		
6.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ee (beet)		
7.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ei (either)		
8.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ie (tie)		

2.3.1 สระผสมเสียงเดี่ยวประกอบด้วยสระสองตัวอยู่ติดกันแทนเสียงได้หนึ่งเสียง

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
9.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว oa (coat)		
10.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว oe (toe)		
11.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ow (how)		
12.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ue (blue)		

2.3.2 สระผสมเสียงคู่ประกอบด้วยสระสองตัวอยู่ติดกันแทนเสียงได้หนึ่งเสียง

ลึนจะเริ่มต้นที่ตำแหน่งหนึ่งและจะเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปยังตำแหน่งอื่น

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนสระผสมเสียงคู่ oi (boil)		
2.	การสอนสระผสมเสียงคู่ ou (out)		
3.	การสอนสระผสมเสียงคู่ ow (owl)		
4.	การสอนสระผสมเสียงคู่ oy (toy)		

2.3.3 สระกึ่งเสียง คือ เสียงสระเสียงสั้นที่ไม่ออกเสียงเน้น 'u' เป็น 'uh'

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การสอนสระกึ่งเสียง a: human		
2.	การสอนสระกึ่งเสียง e: omen		
3.	การสอนสระกึ่งเสียง i: humid		
4.	การสอนสระกึ่งเสียง o: melon		
5.	การสอนสระกึ่งเสียง u: humus		

1. การแบ่งพยางค์

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		มี	ไม่มี
1.	การแบ่งพยางค์		

ด้านการใช้ภาษา

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		ใช่	ไม่ใช่
1.	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน		
2.	ถูกต้องตามหลักของภาษา		

ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		ใช่	ไม่ใช่
1.	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน		
2.	สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน		
3.	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา		
4.	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์		
5.	กิจกรรมประกอบบทเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน		

ด้านภาพประกอบสื่อ

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		ใช่	ไม่ใช่
1.	มีความสวยงาม		
2.	สื่อความหมายได้ชัดเจน		

ด้านสื่อประกอบอื่นๆ

ที่	รายการวิเคราะห์	ข้อมูล	
		ใช่	ไม่ใช่
1.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง		
2.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
3.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
4.	สื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพิน) ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน		

ตอนที่ 3 สรุปข้อคิดเห็นผลการวิเคราะห์

1. เนื้อหา

.....

.....

.....

2. การใช้ภาษา

.....

.....

.....

3. กิจกรรมประกอบบทเรียน

.....

.....

.....

4. ภาพประกอบสื่อ

.....

.....

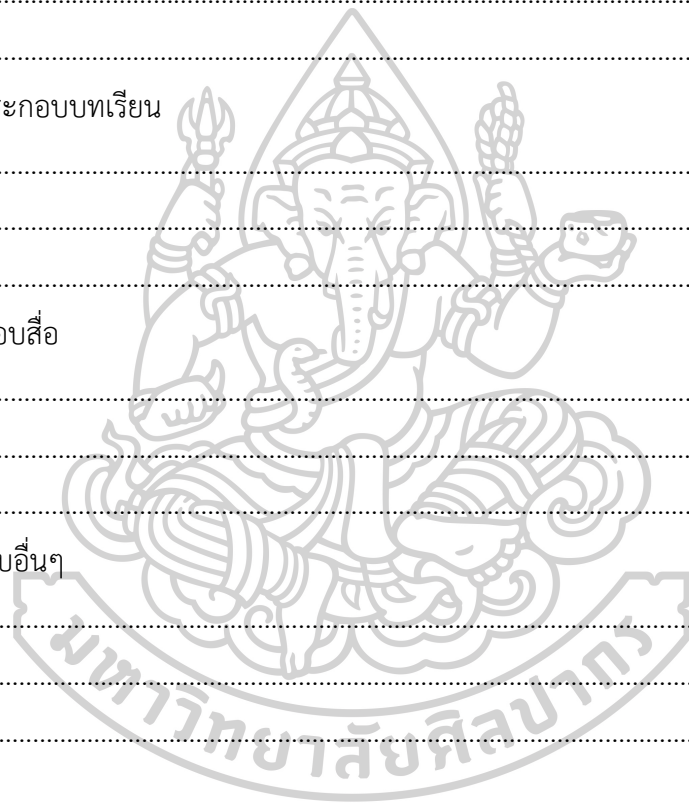
.....

5. สื่อประกอบอื่นๆ

.....

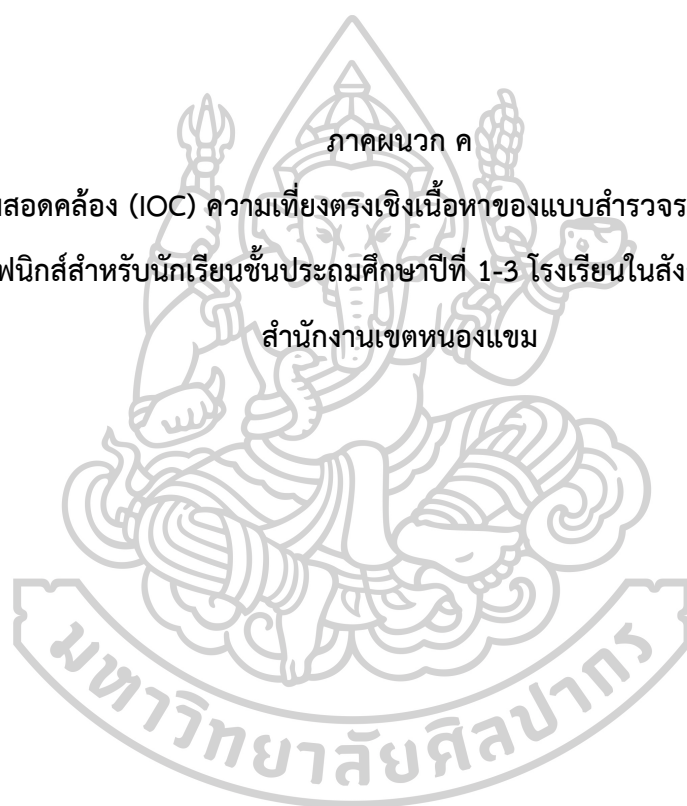
.....

.....

ภาคผนวก ค
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อ
การสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจรายการเพื่อวิเคราะห์สื่อ
การสอนโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
ด้านเนื้อหา

1. การสอนเสียงพยัญชนะ

1.1 การสอนเสียงพยัญชนะต้น

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น b	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น c	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น d	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น f	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น g	+1	+1	+1	3	
6.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น h	+1	+1	+1	3	
7.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น j	+1	+1	+1	3	
8.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น k	+1	+1	+1	3	
9.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น l	+1	+1	+1	3	
10.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น m	+1	+1	+1	3	
11.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น n	+1	+1	+1	3	
12.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น p	+1	+1	+1	3	
13.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น q	+1	+1	+1	3	
14.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น r	+1	+1	+1	3	
15.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น s	+1	+1	+1	3	
16.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น t	+1	+1	+1	3	
17.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น v	+1	+1	+1	3	
18.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น w	+1	+1	+1	3	
19.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น x	+1	+1	+1	3	
20.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น y	+1	+1	+1	3	
21.	การสอนเสียงพยัญชนะต้น z	+1	+1	+1	3	
22.	การสอนการแทนที่เสียงพยัญชนะต้น	+1	+1	+1	3	
23.	การสอนเสียงพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง	+1	+1	+1	3	

1.2 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends)

1.2.1 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว r

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม br	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม cr	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม dr	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม fr	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม gr	+1	+1	+1	3	
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม pr	+1	+1	+1	3	
7.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม tr	+1	+1	+1	3	

1.2.2 การสอนเสียงพยัญชนะผสม (Consonant Blends) ที่ประกอบด้วยตัว l

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม bl	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม cl	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม fl	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม gl	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม pl	+1	+1	+1	3	
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sl	+1	+1	+1	3	

1.2.3 การสอนเสียงพยัญชนะผสมที่มี s นำหน้า

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sc	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sk	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sm	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sn	+1	+1	+1	3	

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม sp	+1	+1	+1	3	
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม st	+1	+1	+1	3	

1.2.4 การสอนเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน (Consonant digraphs)

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	wh เมื่อออกเสียงจะแทนเพียงเสียงเดียว /hw/	+1	+1	+1	3	
2.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน สามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /ch/	+1	+1	+1	3	
3.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน สามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /k/	+1	+1	+1	3	
4.	ch เป็นพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน สามารถแทนเสียงได้เพียงเสียงเดียว /sh/	+1	+1	+1	3	
5.	th เสียงก้อง	+1	+1	+1	3	
6.	th เสียงไม่ก้อง	+1	+1	+1	3	

1.2.5 การสอนเสียงพยัญชนะผสม

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม scr	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม shr	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม spl	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม spr	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม squ	+1	+1	+1	3	
6.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม str	+1	+1	+1	3	
7.	การสอนเสียงพยัญชนะผสม thr	+1	+1	+1	3	

1.2.6 การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน nk เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ng เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ck เมื่อเป็นเสียงตัวสะกด	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน qu เมื่อออกเสียง /kw/	+1	+1	+1	3	

1.2.7 การสอนเสียงตัวสะกด

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม sk	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม sp	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสม st	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน ch	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน sh	+1	+1	+1	3	
6.	การสอนเสียงตัวสะกดที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะผสมที่มีเสียงเดียวกัน th	+1	+1	+1	3	

2 การสอนเสียงสระ

2.1 สระเสียงสั้น

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนสระเสียงสั้น A	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนสระเสียงสั้น E	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนสระเสียงสั้น I	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนสระเสียงสั้น O	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนสระเสียงสั้น U	+1	+1	+1	3	

2.2 สระเสียงยาว

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนสระเสียงยาว A	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนสระเสียงยาว E	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนสระเสียงยาว I	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนสระเสียงยาว O	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนสระเสียงยาว U	+1	+1	+1	3	
6.	การสอนสระ E ที่ไม่ออกเสียง	+1	+1	+1	3	

2.3 สระผสม

2.3.1 สระผสมเสียงเดี่ยว ประกอบด้วยสระสองตัวอยู่ติดกันแทนเสียงได้หนึ่งเสียง

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ai (main)	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว au (auto)	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว aw (awning)	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ay (may)	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ea (east)	+1	+1	+1	3	
6.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ee (beet)	+1	+1	+1	3	
7.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ei (either)	+1	+1	+1	3	

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
8.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ie (tie)	+1	+1	+1	3	
9.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว oa (coat)	+1	+1	+1	3	
10.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว oe (toe)	+1	+1	+1	3	
11.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ow (how)	+1	+1	+1	3	
12.	การสอนสระผสมเสียงเดี่ยว ue (blue)	+1	+1	+1	3	

2.3.2 สระผสมเสียงคู่ประกอบด้วยสระสองตัวอยู่ติดกันสามารถแทนเสียงได้หนึ่งเสียง ลิ่นจะเริ่มต้นที่ตำแหน่งหนึ่งและจะเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วไปยังตำแหน่งอื่น

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนสระผสมเสียงคู่ oi (boil)	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนสระผสมเสียงคู่ ou (out)	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนสระผสมเสียงคู่ ow (owl)	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนสระผสมเสียงคู่ oy (toy)	+1	+1	+1	3	

2.3.3 สระกึ่งเสียง คือ เสียงสระเสียงสั้นที่ไม่ออกเสียงเน้น 'u' เป็น 'uh'

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การสอนสระกึ่งเสียง a: human	+1	+1	+1	3	
2.	การสอนสระกึ่งเสียง e: omen	+1	+1	+1	3	
3.	การสอนสระกึ่งเสียง i: humid	+1	+1	+1	3	
4.	การสอนสระกึ่งเสียง o: melon	+1	+1	+1	3	
5.	การสอนสระกึ่งเสียง u: humus	+1	+1	+1	3	

3 การแบ่งพยางค์

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	การแบ่งพยางค์	+1	+1	+1	3	

ด้านการใช้ภาษา

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	
2.	ถูกต้องตามหลักของภาษา	+1	+1	+1	3	

ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	
2.	สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน	+1	+1	+1	3	
3.	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	
4.	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์	+1	+1	+1	3	
5.	กิจกรรมประกอบบทเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน	+1	+1	+1	3	

ด้านภาพประกอบสื่อ

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	มีความสวยงาม	+1	+1	+1	3	
2.	สื่อความหมายได้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	

ด้านสื่อประกอบอื่นๆ

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีคู่มือครูที่มีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง	+1	+1	+1	3	
2.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	
3.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
4.	สื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพิน) ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีประสิทธิภาพใน การนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	

**แบบประเมินสื่อการเรียนการสอนการอ่านออกเสียงโดยใช้วิธีโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม**

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 รายการประเมินโดยพิจารณาตามประเด็นต่อไปนี้ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา
ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ด้านภาพประกอบสื่อ และด้านสื่อประกอบอื่นๆ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ชื่อสื่อ สื่อการสอนโฟนิกส์ Magic Phonics

สำนักพิมพ์ Dickens Publishing

- เพศ ชาย หญิง
- อายุ ต่ำกว่า 25 ปี 25-30 ปี 31-35 ปี มากกว่า 35 ปี
- ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่นๆ.....
- ระดับชั้นที่สอน ป. 1 ป. 2 ป. 3
- โรงเรียนที่สอน วัดอุดมรังสี (ป.ปีติวรรณอุปถัมภ์) ประชาบำรุง
- วัดหนองแขม บ้านขุนประเทศ
- วัดศรีนวล มนต์จักร์สังข์อนุสรณ์

ตอนที่ 2 รายการประเมิน

คำชี้แจง ให้ผู้ทำแบบประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเนื้อหา						
1.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา					
2.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาครบถ้วนตามหลักสูตรที่ผู้เรียนควรจะได้รับ					

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.	สื่อการสอนโพนิกส์มีเนื้อหาที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4.	สื่อการสอนโพนิกส์มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนการอ่านออกเสียง					
ด้านการใช้ภาษา						
5.	สื่อการสอนโพนิกส์ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
6.	สื่อการสอนโพนิกส์ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา					
ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน						
7.	การใช้สื่อการสอนโพนิกส์นี้ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน					
8.	สื่อการสอนโพนิกส์มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน					
9.	กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโพนิกส์ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน					
10.	กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโพนิกส์มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา					
11.	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโพนิกส์มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
12.	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโพนิกส์มีความเหมาะสมต่อบริบทของสถานศึกษา					
13.	จากการใช้สื่อการสอนโพนิกส์ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าควรนำสื่อนี้มาใช้ต่อไป					

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านภาพประกอบสื่อ						
14.	สื่อการสอนโพนิกส์มีภาพ ตาราง หรือแผนภูมิ ประกอบสื่อที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน					
15.	สื่อการสอนโพนิกส์มีภาพ ตาราง หรือแผนภูมิ ประกอบสื่อที่สวยงามน่าสนใจ					
16.	สื่อการสอนโพนิกส์มีภาพ ตาราง หรือแผนภูมิ ประกอบสื่อที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านสื่อประกอบอื่นๆ						
17.	สื่อการสอนโพนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง					
18.	สื่อการสอนโพนิกส์มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้มีประสิทธิภาพ					
19.	สื่อการสอนโพนิกส์มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้มีประสิทธิภาพ					
20.	สื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพิน) ของสื่อการสอนโพนิกส์มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุป ผล	ข้อเสนอ แนะ
		1	2	3		
1.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	
2.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาครบถ้วนตามหลักสูตรที่ผู้เรียนควรจะได้รับ	+1	+1	+1	3	
3.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	
4.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนการอ่านออกเสียง	+1	+1	+1	3	
5.	สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	
6.	สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	+1	+1	+1	3	
7.	การใช้สื่อการสอนโฟนิกส์นี้ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน	+1	+1	+1	3	
8.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	
9.	กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน	+1	+1	+1	3	
10.	กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
11.	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	
12.	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีความเหมาะสมต่อบริบทของสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	
13.	จากการใช้สื่อการสอนโฟนิกส์ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าควรนำสื่อนี้มาใช้ต่อไป	+1	+1	+1	3	
14.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีภาพ ตาราง หรือแผนภูมิประกอบสื่อที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	
15.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีภาพ ตาราง หรือแผนภูมิประกอบสื่อที่สวยงามน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	
16.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีภาพ ตาราง หรือแผนภูมิประกอบสื่อที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	
17.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีคู่มือครูที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง	+1	+1	+1	3	
18.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีคลังข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	
19.	สื่อการสอนโฟนิกส์มีแผนการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	
20.	สื่อประกอบอื่นๆ (ปากกาสมาร์ทเพิน) ของสื่อการสอนโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	+1	+1	+1	3	

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม**

คำชี้แจง แบบสอบถามความคิดเห็นนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นโดยพิจารณาตามประเด็นด้านเนื้อหา ประเด็นด้านการใช้ภาษา ประเด็นด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ประเด็นด้านภาพประกอบสื่อ และประเด็นด้านสื่อประกอบอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

- เพศ ชาย หญิง
- อายุ 5-6 ปี 7-8 ปี 9-10 ปี
- นักเรียนระดับชั้น ป. 1 ป. 2 ป. 3
- โรงเรียน วัดอุดมรังสี (ป.ปิตุวรรณอุปถัมภ์) ประชาบำรุง
- วัดหนองแขม บ้านขุนประเทศ
- วัดศรีนวลธรรมวิมล มนต์จรัสสังหอนุสรณ์

ตอนที่ 2 รายการสอบถามความคิดเห็น

ที่	รายการ	ความคิดเห็น	
		เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย
1.	สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีเนื้อหาที่น่าสนใจและช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น		
2.	นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้จากการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์		
3.	สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้		
4.	นักเรียนต้องการเรียนรู้โดยการใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์		
5.	คำศัพท์ที่ใช้ในสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ไม่ยากเกินไป		
6.	สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย		

ที่	รายการ	ความคิดเห็น	
		เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย
7.	นักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์		
8.	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีความหลากหลาย		
9.	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การอ่านออกเสียงได้		
10.	ภาพประกอบสื่อการสอนโฟนิกส์มีความสวยงาม มีสีสัน น่าสนใจ		
11.	ภาพประกอบสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ง่ายมากขึ้น		
12.	ปากกาสมาร์ทเพินมีเสียงดังชัดเจน		

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัด

กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1.	สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีเนื้อหาที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	
2.	สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีเนื้อหาที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	
3.	นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้จากการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์	+1	+1	+1	3	
4.	สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้	+1	+1	+1	3	
5.	นักเรียนต้องการเรียนรู้โดยการใช้อุปกรณ์การสอนเมจิกโฟนิกส์	+1	+1	+1	3	
6.	คำศัพท์ที่ใช้ในสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ไม่ยากเกินไป	+1	+1	+1	3	
7.	สื่อการสอนโฟนิกส์ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	
8.	นักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์	+1	+1	+1	3	
9.	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์มีความหลากหลาย	+1	+1	+1	3	
10.	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การอ่านออกเสียงได้	+1	+1	+1	3	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัด

กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ที่	รายการวิเคราะห์	ความคิดเห็นที่			สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
11.	ภาพประกอบสื่อการสอนโฟนิกส์มีความสวยงาม มีสีสันที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	
12.	ภาพประกอบสื่อการสอนเมจิกโฟนิกส์ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจความหมายได้ง่ายมากขึ้น	+1	+1	+1	3	

ภาคผนวก ซ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 6806 พทจ/9141
๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

28 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ด้วย นางมาริสา พันเปรม รหัสประจำตัว 57254320 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
" การประเมินสื่อการสอน โฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม " มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จาก ท่านโปรดแจ้งนักเรียนทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

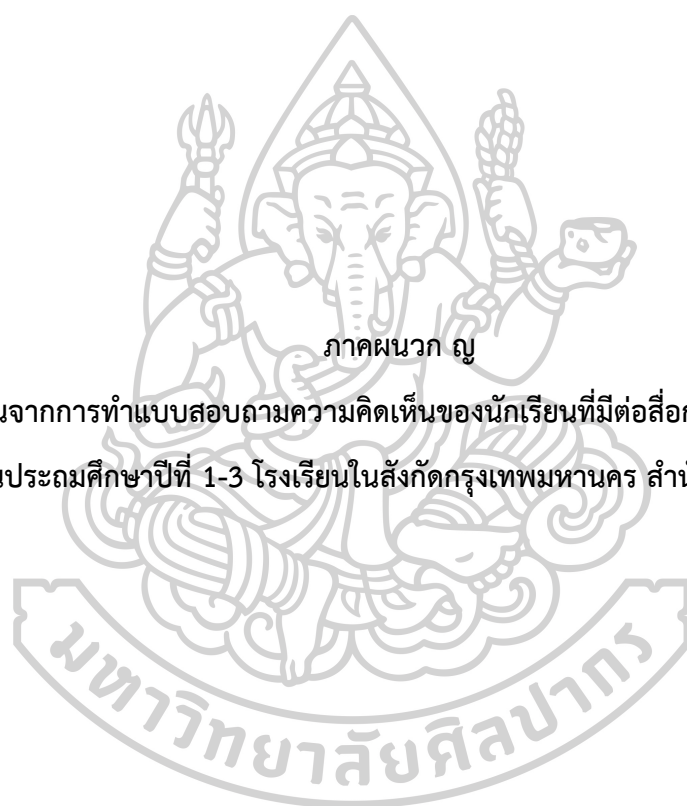
ภาคผนวก ฅ

ข้อมูลคะแนนจากการทำแบบประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ข้อมูลคะแนนจากการทำแบบประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม 100
1	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	81
2	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	77
3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	5	4	4	5	4	81
4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	98
5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	80
6	4	4	4	4	3	4	3	4	4	4	4	4	3	4	3	3	3	3	3	3	71
7	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	79
8	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	81
9	4	4	4	3	3	4	3	4	3	3	4	4	4	3	4	4	4	3	4	4	73
10	4	5	5	5	4	4	4	3	4	4	5	4	4	4	4	3	4	3	3	4	80
11	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	97
12	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4	4	79
13	4	4	4	4	3	4	3	4	4	4	4	4	3	4	3	3	3	3	3	3	71
14	4	4	4	4	4	3	4	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	78
15	4	4	5	5	4	4	4	4	4	3	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	80
16	4	4	4	3	3	4	3	4	3	3	4	4	4	3	4	4	4	3	4	4	73
17	4	5	5	5	4	4	4	3	4	4	5	4	4	3	4	3	4	3	3	4	79

ภาคผนวก ญ

ข้อมูลคะแนนจากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม

ข้อที่/ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
4	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
5	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
6	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
7	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
8	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
9	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
10	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
11	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
12	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	2	2	21
13	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	22
14	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	23
15	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	2	1	20
16	2	2	2	1	2	2	2	1	2	2	2	2	22
17	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	21
18	1	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
19	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	1	2	20
20	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
21	1	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	21
22	1	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
23	2	2	2	1	2	2	1	2	2	1	2	1	20
24	1	2	1	2	1	1	2	2	1	2	1	2	18
25	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	1	2	20

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
51	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
52	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
53	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
54	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
55	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
56	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
57	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
58	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
59	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
60	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
61	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
62	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
63	2	1	1	2	2	1	2	2	2	2	2	2	21
64	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
65	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
66	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
67	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
68	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
69	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
70	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
71	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
72	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
73	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
74	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
75	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
76	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
77	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
78	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
79	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
80	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
81	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
82	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
83	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	2	2	21
84	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	22
85	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	23
86	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	2	1	20
87	2	2	2	1	2	2	2	2	1	2	2	2	22
88	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	21
89	1	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
90	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	1	2	20
91	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
92	1	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	21
93	1	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
94	2	2	2	1	2	2	1	2	2	1	2	1	20
95	1	2	1	2	1	1	2	2	1	2	1	2	18
96	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	1	2	20
97	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	1	2	22
98	2	2	2	2	2	1	2	2	2	1	2	2	22
99	2	2	1	2	2	2	1	2	2	2	1	2	21
100	2	2	2	2	1	2	2	1	2	2	2	2	22

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
101	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	2	22
102	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	1	2	20
103	2	2	1	2	2	1	2	2	2	1	1	2	20
104	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	22
105	2	2	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
106	2	2	2	2	2	2	2	1	2	1	2	2	22
107	2	2	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	22
108	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
109	2	2	2	2	1	1	1	1	2	2	2	2	20
110	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
111	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
112	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
113	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
114	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
115	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
116	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
117	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
118	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
119	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
120	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
121	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
122	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
123	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	2	2	21
124	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	22
125	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	23

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
151	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
152	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
153	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
154	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
155	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
156	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
157	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
158	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
159	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
160	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
161	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
162	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
163	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	2	2	21
164	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	22
165	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	23
166	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	2	1	20
167	2	2	2	1	2	2	2	2	1	2	2	2	22
168	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	21
169	1	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
170	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	1	2	20
171	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
172	1	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	21
173	1	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
174	2	2	2	1	2	2	1	2	2	1	2	1	20
175	1	2	1	2	1	1	2	2	1	2	1	2	18

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
226	2	2	2	2	2	2	2	1	2	1	2	2	22
227	2	2	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	22
228	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
229	2	2	2	2	1	1	1	1	2	2	2	2	20
230	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
231	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
232	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
233	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
234	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
235	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
236	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
237	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
238	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
239	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
240	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
241	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
242	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
243	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	2	2	21
244	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	22
245	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	23
246	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	2	1	20
247	2	2	2	1	2	2	2	2	1	2	2	2	22
248	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	21
249	1	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
250	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	1	2	20

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
 สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
251	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
252	1	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	21
253	1	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
254	2	2	2	1	2	2	1	2	2	1	2	1	20
255	1	2	1	2	1	1	2	2	1	2	1	2	18
256	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	1	2	20
257	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	1	2	22
258	2	2	2	2	2	1	2	2	2	1	2	2	22
259	2	2	1	2	2	2	1	2	2	2	1	2	21
260	2	2	2	2	1	2	2	1	2	2	2	2	22
261	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	2	22
262	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	1	2	20
263	2	2	1	2	2	1	2	2	2	1	1	2	20
264	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	22
265	2	2	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
266	2	2	2	2	2	2	1	2	1	2	2	2	22
267	2	2	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	22
268	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
269	2	2	2	2	1	1	1	1	2	2	2	2	20
270	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
271	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
272	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
273	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
274	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
275	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
276	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
277	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
278	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
279	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
280	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
281	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
282	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
283	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	2	2	21
284	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	22
285	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	23
286	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	2	1	20
287	2	2	2	1	2	2	2	2	1	2	2	2	22
288	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	21
289	1	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
290	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	1	2	20
291	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
292	1	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	21
293	1	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
294	2	2	2	1	2	2	1	2	2	1	2	1	20
295	1	2	1	2	1	1	2	2	1	2	1	2	18
296	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	1	2	20
297	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	1	2	22
298	2	2	2	2	2	1	2	2	2	1	2	2	22
299	2	2	1	2	2	2	1	2	2	2	1	2	21
300	2	2	2	2	1	2	2	1	2	2	2	2	22

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
301	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	2	22
302	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	1	2	20
303	2	2	1	2	2	1	2	2	2	1	1	2	20
304	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	22
305	2	2	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
306	2	2	2	2	2	2	2	1	2	1	2	2	22
307	2	2	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	22
308	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
309	2	2	2	2	1	1	1	1	2	2	2	2	20
310	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
311	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
312	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
313	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
314	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
315	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
316	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
317	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
318	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
319	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
320	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
321	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
322	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
323	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	2	2	21
324	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	22
325	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	23

ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนโฟนิกส์
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
 สำนักงานเขตหนองแขม (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม 24
351	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
352	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
353	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
354	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
355	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
356	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
357	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
358	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
359	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
360	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
361	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	23
362	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	24
363	2	2	2	2	1	1	2	1	2	2	2	2	21
364	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	22
365	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	23
366	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	2	1	20
367	2	2	2	1	2	2	2	2	1	2	2	2	22
368	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	21
369	1	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
370	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	1	2	20
371	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	22
372	1	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	21
373	1	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	22
374	2	2	2	1	2	2	1	2	2	1	2	1	20
375	1	2	1	2	1	1	2	2	1	2	1	2	18

ภาคผนวก ก
แบบตอบรับและเกียรติบัตรการนำเสนอผลงานวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๗.๑๒/๔๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ถนนราชธานี อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ ๑๑

เรียน คุณมาริส่า พันเปรม

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง “การประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม” เพื่อเข้าร่วมนำเสนอ
ผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา (Symposium) ครั้งที่ ๑๑
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ในหัวข้อ “เสริมพลัง : ต่อยอดงานวิจัยเพื่อประโยชน์ต่อชุมชนสู่ความยั่งยืน”
ในวันเสาร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๒ ณ อาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี” นั้น
ผู้ทรงคุณวุฒิของการประชุมวิชาการฯ พิจารณาแล้ว เห็นควรตอบรับบทความวิจัยของท่านให้นำเสนอผลงาน
แบบโปสเตอร์ ในวันเสาร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๒ โดยท่านสามารถมาติดตั้งโปสเตอร์ได้ตั้งแต่วันที่
๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ณ อาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ชาญชัย สุกใจ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๔๕๓๕-๒๐๙๗ หรือ ๐๖-๒๕๒๔-๙๔๐๐
โทรสาร ๐-๔๕๓๕-๒๑๒๐
www.graduate.ubru.ac.th

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เกียรติบัตรนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นางอมรวิไล พันธ์ปรสม

ได้ผ่านเกณฑ์ของงานวิจัยแบบไปสุดอร์

ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา (Symposium) ครั้งที่ ๑๑ ประจำปี ๒๕๖๒

ณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ทำไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๒

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ สุภาโอ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ภรณ์ภรณ์ อະลองนถ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	มาริสสา พันเปรม
วัน เดือน ปี เกิด	10 กุมภาพันธ์ 2531
สถานที่เกิด	สมุทรปราการ

